

Mục Lục

* *Hình bìa: Thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn CS.*

- 02 Quan điểm.
- 03 Tâm thư kêu gọi cứu trợ lũ lụt miền Trung.
- 05 Thời sự.
- 08 Bình Luận.
- 10 Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng Hoà Lan.
- 11 Tin Hòa Lan.
- 13 Tin Thế Giới
- 17 Tin Việt Nam.
- 20 Truyền thông xã hội dân sự.
- 21 Phát thảo dự án phỏng vấn cựu thuyền nhân Việt Nam ở Hòa Lan.
- 22 Phỏng vấn anh Nguyễn đắc Trung.
- 28 Trúc Hà thu 2020
- 30 “Ngàn ánh dương rực rỡ” (Trúc Hà dịch)
- 33 Truyện ngắn “Mùa thu của quý” (Tôpa),
- 39 “Con là quê hương của mẹ” (Trang Đài).
- 43 khoa học đời sống “5G là gì?” (Trần T. H. Đức).
- 45 Trang sức khỏe “dùng muối vừa phải” (Bs. Nguyễn Ý Đức).
- 48 Gia đình QCC-VNCH-HL cảm tạ.
- 49 Vui cười (sưu tầm).
- 50 Đố vui “sukoku”.
- 51 Quảng cáo.
- 52 Thư tòa soạn.
- 53 Danh sách độc giả đóng tiền báo.
- 54 Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng.

Thơ

- Huỳnh Minh Nhật “Nắng chiều” (12)
- Hàn Mặc Tử “Cuối thu” (16)
- Nguyễn Bính “Bắt gặp mùa thu” (16)
- Hoàng Trùng Dương “Thu” (29)
- Miên Thụy “Tháng mười một và em” (32)
- Nguyễn Thị Ngọc Dung “Mùa thu xưa” (38)
- Trangđài “Giỗ nhì” (42)
- Bùi Chí Vinh “Tru di tam tộc hành” (47)

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL

Vietnam Magazine

Tijdschrift van Vietnamese
Vluchtelingen in Nederland

Website: www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Kroeten 9

4871 JT Etten-Leur Nederland

Email: info@congdonghoalan.com

Telefoon: +31 (0)6.38544847

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

t.n.v. AVVN

Chủ nhiệm: Nguyễn Hữu Phước

Chủ bút: Nguyễn Đắc Trung

Thủ Quỹ: Nguyễn Khai Trí

Kỹ thuật: Bạch Mai

Phát hành: Tuyết Lê

Với sự cộng tác của

Bạch Mai, Đinh Ngọc Hiền, Đặng An, Đỗ Văn Bùi, Hoài Tâm Niệm, Vành Khuyên, Lê Quang Kế, Miên Thụy, Lăng Du, Ngô Thụy Chương, Nguyễn Đắc Trung, Trần Hữu Sơn, Nguyễn Quyết Thắng, Ông Năm Chuột, Tam Hợp, Tiểu Yến Tử, Thái Tăng An, Trúc Hà, TyNa, Trần Quốc Hiền, Nguyễn Lê Hồng Hưng, Nguyễn Hoàng Nguyên, Nguyễn Hiền, Võ Đức Tiến, Thảo De Wit, Trang Đài Nguyễn, Ý Nga, Topa, Lê Lăng Du, Trần Tấn Hồng Đức, Tuyết Lê, Anh Quang.

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan Điểm

Cộng Đồng Ty Nạn Cộng Sản là thành trì bảo vệ chính nghĩa Tự Do

Sau khi Cộng Sản nhuộm đỏ miền Nam Việt Nam vào ngày 30 tháng 4 năm 1975, cả dân tộc phải sống lầm than dưới sự cai trị hà khắc của chế độ độc tài đảng trị và chúng biến người dân trở thành nô lệ cho những kẻ cầm quyền tham lam vô nhân tính. Chúng cướp bóc tài sản của người dân qua các đợt đổi tiền, đánh tư sản, tịch thu nhà cửa của những người đi vượt biên... chúng trả thù quân cán chính Việt Nam Cộng Hoà bằng cách giam cầm họ trong những trại giam được mệnh danh là “trại cải tạo”, thân nhân của họ và những người dân thành phố thì bị đuổi đi đến các vùng “*kinh tế mới*” để dành chỗ cho thân nhân của chúng đến sinh sống. Vì không chịu đựng được nỗi thống khổ này, hàng triệu người đã phải liều mình bỏ nước ra đi bằng mọi phương tiện qua đường bộ hoặc đường biển để tìm tự do, cả thế giới đều kinh hoàng trước thảm cảnh “thuyền nhân” Việt Nam bị hải tặc cướp bóc hoặc chìm thuyền, số người chết trên đường vượt biên được Liên Hiệp Quốc ước tính đến vài trăm ngàn người.

Sau khi được thế giới mở lòng đón tiếp, người Việt ty nạn cộng sản xây dựng cuộc sống mới rải rác khắp năm châu. Ngoài việc lo ổn định cuộc sống, đồng bào chúng ta tìm đến nhau để giúp đỡ nhau, san sẻ tình thương cho nhau trong những ngày sống ly hương nơi đất khách quê người. Từ đó, Cộng Đồng người Việt Ty Nạn đã hình thành, mỗi ngày một thăng tiến đóng góp cho các quốc gia nơi họ đang sinh sống, và nhất là đóng góp vào công cuộc đấu tranh cho quyền con người đang bị chà đạp bởi cộng sản tại Việt Nam, đóng góp chấm dứt độc tài để xây dựng một nước Việt Nam trong đó con người được sống trong sự công bằng, tự do và được quyền lựa chọn những người xứng đáng để lãnh đạo đất nước.

Sau 45 năm cai trị cả nước kể từ 1975, đảng Cộng Sản vẫn chưa thấu phục được nhân tâm, những oán than chồng chất vẫn tiếp tục nổi lên từ trong nước của các dân oan đi khiếu kiện, của những người bị cướp nhà cướp đất,...chúng vẫn phải âu lo với những đòi hỏi tự do dân chủ ở trong nước càng ngày càng gia tăng, và đặc biệt là “*các thế lực thù địch ở nước ngoài*” mà chúng ám chỉ đến cộng đồng người Việt Ty Nạn Cộng Sản.

Chúng lo sợ là phải vì khi chúng cử các phái đoàn đi công tác tại nước ngoài, và gởi những đoàn văn nghệ tuyên truyền cho chế độ,... chúng đều gặp sự phản đối của đồng bào. Chúng vẫn phải sống co cụm trong các sứ quán và phải thu mình khi đồng bào ty nạn biểu tình phản đối chúng, đòi hỏi chúng phải tôn trọng nhân quyền hoặc chấm dứt hành vi bán nước cho tàu cộng. Bộ mặt thực tàn ác của chúng cũng được phơi bày trước thế giới vì ở đâu có người Việt Ty Nạn thì ở đó đều có những người đấu tranh chống lại chế độ cộng sản vô nhân.

Ngày trước chúng gọi những người ty nạn cộng sản là thành phần nguy quân, nguy quyền, thành phần điếm cận bã xã hội thì nay chúng lại ve vuốt họ với những mỹ từ như “*khúc ruột xa ngàn dặm*” hoặc “*kiều bào*” khi chúng ngắm nhìn đến túi tiền của họ. Chúng tìm cách chia rẽ, lũng đoạn, chiêu dụ cái Cộng Đồng mà thâm tâm chúng căm ghét bằng nghị quyết 36 nhưng chúng đã thất bại vì người Việt Ty Nạn Cộng Sản đã từng là nạn nhân của chúng sao lại có thể mắc bẫy chúng.

Cộng Đồng Người Việt Ty Nạn Cộng Sản tại Hoà Lan tuy nhỏ bé, nhưng là một cộng đồng kiên cường luôn sát cánh cùng đồng bào trong và ngoài nước trong hàng chục năm qua đấu tranh chấm dứt độc tài cộng sản để xây dựng một nước Việt Nam thực sự Tự Do Dân Chủ.

Cộng đồng của chúng ta là một trong các thành trì bảo vệ chính nghĩa ở khắp nơi trên thế giới, mỗi người Việt Nam yêu quê hương hãy góp một bàn tay để bảo vệ và xây dựng Cộng Đồng, tiếp tục đấu tranh để quê hương không còn cộng sản, để đồng bào chúng ta được sống trong yên bình và hạnh phúc.

Nguyễn Đắc Trung

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
 Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur - Nederland, Tel: +31 (0)76-5038426
 IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN
www.congdonghoalan.com @: info@congdonghoalan.com

Tâm Thư

Kính thưa:

- quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo,
- quý vị đại diện các đoàn thể, tổ chức,
- quý thân hào nhân sĩ, và quý đồng hương,

Trong tuần lễ qua đồng bào của chúng ta tại miền Trung (Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị) đã trải qua cơn lũ lụt kinh hoàng chưa từng có trong hàng chục năm qua.

Trên các trang mạng truyền thông từ khắp nơi đã loan tải chi tiết những hình ảnh thương tâm của bà con vùng lũ lụt. Các chính phủ của nhiều quốc gia trên thế giới như Hoa Kỳ, Nhật Bản, Nam Hàn và Trung Quốc, v.v... cũng đã lần lượt công bố cứu trợ tài chánh, riêng EU là €1,3 triệu.

Nhiều điều phũ phàng giá gương

Người trong một nước phải thương nhau cùng

Hay

Bầu ơi, thương lấy bí cùng

tuy rằng khác giống, nhưng chung một giàn

Nhìn cảnh đồng bào ngoi ngóp, xác xơ trong cơn hoạn nạn do thiên tai lũ lụt gây ra, chúng ta không khỏi chạnh lòng đau xót, thương tâm.

Chưa hết, "*phước bất trùng lai họa vô đơn chi*", cái phước thì biệt vô âm tính, không thấy đâu mà cái họa thì ôi thôi liên tù tì. Cơn đại họa lũ lụt chưa dứt thì ngọn bão cấp 9 với tốc độ 150 km/giờ đang lăm le ngoài biển Đông có thể ập vào miền lũ lụt trong những ngày tới đây bất cứ lúc nào. Rồi đây, khi cơn bão lũ ập đến, những đồng bào nạn nhân miền Trung, đang khi còn lóp ngóp, thì phải ra sao...!!? trong tình huống ấy chúng tôi thật không dám nghĩ đến.

Thế nên, chúng tôi, Ban Thường Vụ Cộng Đồng đã có một phiên họp khẩn cấp online để cùng nhau bàn bạc tìm phương cách vận động tài chánh trong cộng đồng người Việt chúng ta tại Hòa Lan cùng chung tay đóng góp trong tinh thần "*một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao*" để phần nào an ủi, trợ giúp ít nhiều cho đồng bào nạn nhân lũ lụt tại quê nhà.

Trong tinh thần ***tương thân tương ái, máu chảy ruột mềm, lá lành đùm lá rách***, chúng tôi tha thiết kêu gọi lòng hảo tâm của tất cả quý đồng hương hãy mở rộng vòng ra tay cứu giúp đồng bào mình đang trong cơn nguy khốn, khổ ải, ngặt nghèo.

Tài chánh đóng góp quý đồng hương có thể gửi về trương mục của cộng đồng với ghi chú: "***bão lụt miền Trung***" qua IBAN: **NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN**

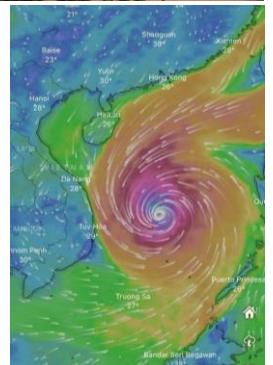
Chiến dịch cứu trợ sẽ bắt đầu ngay từ khi thư kêu gọi này được phát đi cho đến hết ngày 30-11-2020 sẽ chấm dứt.

Xin thay mặt những đồng bào nạn nhân lũ lụt miền Trung, và thay mặt quý anh chị trong Ban Thường Vụ Cộng Đồng kính gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến tất cả quý đồng hương, những nhà hảo tâm đầy lòng nhân ái.

Trân trọng kính chào thân ái,

Nguyễn Hữu Phước

Chủ Tịch Cộng Đồng

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU
Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan
CHÙA VẠN HẠNH
Sumatraweg 350, 1335 JM Almere Buiten, tel. 036-5257067
Banknummer: NL79INGB0005030958 t.n.v. Stichting VBSN
Website: <http://www.vanhanhpagode.nl>

Tâm Thư

Kêu Gọi Cứu Trợ Nạn Nhân Bão Lụt Miền Trung Việt Nam

Almere, ngày 20 tháng 10 năm 2020

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính thưa quý đồng hương và quý Phật tử,

*Miếng khi đôi bằng gói khi no,
Của tuy tơ tóc nghĩa so nghìn trùng.*

Từ đầu tháng 10 đến nay mưa lớn và nước lũ đã và đang bao trùm và tàn phá nhiều tỉnh Miền Trung Việt Nam như Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên, Huế. Cơn lũ lụt gây chết chóc và mất tích cho nhiều gia đình, hàng chục ngàn căn nhà bị sụp đổ. Tại Quảng Trị, núi bị sập lở khiến nhiều người bị chôn vùi. Tại Huế, khu vực quanh sông Hương, sông Bồ chìm trong biển nước. Người dân Miền Trung đang sống trong cảnh lầm than, cùng cực. Trước cảnh tang thương đó, Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu đã ra tâm thư kêu gọi tấm lòng vàng của chư tôn đức Tăng Ni và Phật tử để cứu trợ nạn nhân lũ lụt này.

Hưởng ứng lời kêu gọi trên, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan (HPGVN/HL) tha thiết kêu gọi toàn thể đồng hương và Phật tử đang sinh sống tại Hòa Lan mở lòng từ bi, với tấm lòng Bồ Tát vị tha, phát khởi Bồ Đề Tâm cùng chung tay góp phần tịnh tài gởi về quê hương miền Trung để chia sẻ nỗi đắng cay bĩ cực, đau thương với đồng bào ruột thịt trong nước.

Đồng hương và Phật tử có thể yểm trợ tịnh tài bằng cách chuyển vào trương mục Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan như sau:

Tên trương mục: Stichting VBSN;

Số trương mục NL79INGB0005030958 - ING Bank; Xin ghi chú: Cứu trợ lũ lụt.

HPGVN/HL sẽ tập trung và chuyển tiếp đến Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Từ Thiện Xã Hội của GHPGVNNTN Âu Châu. Danh sách quý đồng hương, Phật tử đóng góp tịnh tài cứu trợ sẽ được đăng trên trang nhà chùa Vạn Hạnh.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát

T/m Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan,
Hội Trưởng,

Lăng tâm Huế ngập nước

Cố đô Huế chìm trong lũ lụt

Quảng Trị tang thương

Hoà Thượng Thích Minh Giác

Các chính trị gia Châu Âu phản đối phiên tòa Đồng Tâm

RFA 2020-11-02

Dân biểu Nghị Viện Geneva Sébastien Desfayes và ông Jean-Marc Comte, Phó Chủ Tịch, Ủy Ban Thụy Sĩ-Việt Nam trước khi bước vào Lãnh sự quán Việt Nam tại Geneva, Thụy Sĩ, hôm 27/10/2020.

Thư phản đối phiên xử Đồng Tâm của hơn 100 chính trị gia Châu Âu được trao tại Lãnh sự quán VN ở Geneva

Bức thư với chữ ký của hơn 100 chính trị gia và đại diện tổ chức, trong đó có vài chục Nghị viện Dân biểu Châu Âu, nhằm lên tiếng với Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Xuân Phúc về phiên xét xử 29 người dân Đồng Tâm vào tuần qua được trao đến Lãnh sự quán Việt Nam tại Geneva.

“Với số người ở Geneva đã ký vào bức thư này, chúng tôi có trách nhiệm đối với họ và chúng tôi phải đảm bảo rằng lá thư này sẽ được chuyển đến lãnh sự quán một cách đúng đắn. Việc chỉ gửi thư qua email hoặc bưu điện là không đủ. Chúng tôi muốn đảm bảo rằng bức thư này được trao đúng cách.”

Đó là trình bày của ông Sébastien Desfayes, Dân biểu Nghị viện Geneva của Quốc Hội Thụy Sĩ và cũng là tân Chủ tịch của Cosunam, một tổ chức Thụy Sĩ về nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam với Đài Á Châu Tự Do hôm ngày 30 tháng 10 vừa qua. Trước đó, vào thứ Ba, ngày 27 tháng 10, ông và hai người khác, là ông Jean Marc-Comte, cựu Thị trưởng Quận Grand Saconnex, nơi đặt lãnh sự quán Việt Nam, và bà Pascale Wavre, góa phụ của cựu

Chủ tịch Cosunam, đã được cử đến tận sứ quán Việt Nam tại Geneva để trao lá thư.

“Chúng tôi đến lãnh sự quán vào sáng thứ Ba. Chúng tôi đã nói chuyện với một viên chức của lãnh sự quán. Viên chức này đầu tiên nói với chúng tôi rằng chúng tôi sẽ gặp những người phụ trách về nhân quyền và chúng tôi đã đợi hơn 20 phút. Sau đó cũng chính công chức này quay lại và nói với chúng tôi rằng những người này không có mặt vào lúc này. Vì vậy chúng tôi yêu cầu gặp Đại sứ hoặc Lãnh sự ở Geneva. Chúng tôi được cho biết rằng cả hai người đó cũng không có mặt tại lãnh sự quán. Nên chúng tôi đã yêu cầu viên chức này ký vào biên nhận lá thư của chúng tôi. Anh ta đã làm theo yêu cầu và chúng tôi rời khỏi Lãnh sự quán”.

Ông Desfayes cho biết ngày hôm sau ông đã gửi lá thư đến Đại sứ Việt Nam tại Geneva để xác nhận nhân viên này đã đích thân trao lá thư cho Đại sứ cũng như là lá thư được chuyển đến Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Xuân Phúc, nhưng cho đến nay ông chưa được hồi âm. Đài Á Châu Tự Do cũng đã liên lạc với lãnh sự quán Việt Nam về việc này nhưng cũng không nhận được câu trả lời.

Lá thư đề ngày 8 tháng 10 năm 2020 gửi Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc được 114 chính trị gia và đại diện các tổ chức nhân quyền và dân sự đồng ký tên. Trong đó có hơn 30 Dân biểu Nghị viện Quốc Hội Châu Âu, Quốc hội Canada và Úc Châu, như bà Maria Arena, Dân biểu Nghị viện Châu Âu, Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Quyền Nghị viện Âu Châu; ông Martin Patzelt, Dân biểu Quốc Hội Đức; và Ông François Longchamp, cựu thành viên hội đồng quốc gia Geneva, Thụy Sĩ.

“Chúng tôi có hơn 100 người, bao gồm cả cựu Chủ tịch Hội đồng bang Geneva. Chúng tôi vô cùng tự hào về những người đã chấp nhận ký vào lá thư này.” Ông Sebastien Desfayes chia sẻ với Đài Á Châu Tự do qua điện thoại hôm 30 tháng 10.

Trong lá thư, các vị ký tên cho rằng, trong phiên xử Đồng Tâm, quyền hạn của các bị

cáo, bao gồm luôn cả quyền hạn và đặc quyền của luật sư bào chữa, đã không được tôn trọng theo Điều 14 của Công ước Quốc tế về Quyền Dân sự và Chính trị mà Việt Nam đã ký kết vào năm 1982.

Tòa án Nhân dân Hà Nội hôm ngày 7-14 tháng 9 đã xét xử sơ thẩm 29 người dân thuộc xã Đồng Tâm trong vụ lực lượng cảnh sát tấn công dân vào làng hôm ngày 9 tháng Một năm nay. Hai bị cáo, ông Lê Đình Công và ông Lê Đình Chức đã nhận 2 bản án tử hình vì bị cáo buộc đã đổ xăng đốt cháy 3 công an.

Tuy nhiên những chính trị gia và đại diện các tổ chức cho rằng nói có nhiều điều sai quy tắc xảy ra trong phiên xử, và họ kêu gọi Thủ tướng Việt Nam tôn trọng quyền hạn của các bị cáo trước, trong, và sau khi việc kháng án diễn ra. Lý do mà họ nêu ra là “kết án con người tội tử hình trong những điều kiện thế này là điều không chấp nhận được”.

Ông Sébastien Desfayes, Dân biểu Nghị viện Geneva nói, người Thụy Sĩ cho rằng vấn đề nhân quyền ở Việt Nam đang trong tình trạng rất nghiêm trọng. Vì vậy ông và một số dân biểu đã không yên tâm với việc chỉ ký và gửi lá thư mà thôi.

Luật sư Đặng Đình Mạnh, một trong những luật sư được gia đình bị cáo vụ án Đồng Tâm mời bào chữa, nhận định về sự lên tiếng của giới chính trị gia và giới hoạt động ngoại quốc:

“Tôi nghĩ rằng trong sinh hoạt pháp đình hiện nay của Việt Nam, mặc dù luật quy định rằng tòa án xét xử độc lập, chỉ tuân theo luật pháp, nhưng theo dõi và đồng thời là một phần trong quá trình xét xử tại Việt Nam, chúng tôi hiểu rằng những người giữ cương vị chính trị ví dụ như Thủ tướng, hoặc thậm chí là Chủ tịch nước, hoặc Tổng bí thư, v.v., đều có những tiếng nói trọng lượng nhất định đối với những vụ án. Nếu như có sự tác động của cộng đồng quốc tế đối với những người này, tôi nghĩ cũng sẽ giúp có sự thay đổi về phương hướng xét xử một vụ án, cụ thể trong trường hợp này chúng ta đang nói đến vụ án Đồng Tâm”.

Luật sư Mạnh vào ngày 30 tháng 10 cho Đài Á Châu Tự Do biết ông đã thực hiện thủ tục chuẩn bị cho phiên tòa phúc thẩm:

“Cách đây 10 ngày thì chúng tôi có làm thủ tục để bào chữa vụ án này theo thủ tục phúc thẩm,

mà sắp tới đây thủ tục phúc thẩm sẽ do tòa án cấp cao tại Tp Hà Nội xét xử. Cách đây độ 5 ngày chúng tôi có nhận được điện thoại của cán bộ tòa án, họ bảo rằng là họ chưa nhận được hồ sơ chuyển lên một cách chính thức. Do vậy cho nên họ chưa có thể giải quyết đơn đăng ký của chúng tôi”.

Tuy nhiên ông ước lượng rằng phiên tòa phúc thẩm sẽ diễn ra vào khoảng thời gian trước hoặc sau Tết Âm Lịch.

Luật sư Nguyễn Văn Đài qua status trên trang Facebook của ông đăng ngày 1 tháng 11 cho biết người thân của ông Lê Đình Công, người bị tuyên án tử hình, quan ngại liệu ông có đang tuyệt thực trong trại giam hay không, vì không thấy ông dùng khoản tiền lưu ký gia đình gửi hàng tháng.

Luật sư Đài, không phải là luật sư đại diện bị cáo trong vụ việc Đồng Tâm, nhận định rằng: “Sau khi ông Lê Đình Công chống án kêu oan không đúng với ý của Bộ Công An là chỉ được chống án xin ân giảm hình phạt thì Bộ Công An yêu cầu trại tạm giam không cho ông Lê Đình Công mua thực phẩm ở căng tin”.

Ông Sébastien Desfayes nhận định, trước đây vài chục năm, người dân Châu Âu có cái nhìn rất lãng mạng về đất nước nhỏ bé ở Đông Nam Á, vì đã chiến thắng Hoa Kỳ khổng lồ. Nhưng hôm nay không còn ai mơ hồ về thực tế ở Việt Nam. Ông nói:

“Mục tiêu cuối cùng của chúng tôi là mang lại tự do thực sự và dân chủ thực sự cho Việt Nam, vì vậy chúng tôi vẫn còn rất nhiều việc phải làm”.

Trưởng thôn bị đánh do ‘thiếu công bằng’ khi lập danh sách nhận tiền cứu trợ

Người Việt Nov 2, 2020

QUẢNG BÌNH, Việt Nam (NV) – Thôn có hơn 200 gia đình nhưng Ban Cán Sự thôn Cấp Sơn, xã Cảnh Hóa, huyện Quảng Trạch, chỉ kê khai danh sách 100 hộ được nhận tiền từ đoàn cứu trợ của nữ ca sĩ Thủy Tiên.

Nói với báo Người Lao Động ngày 2 Tháng Mười Một, ông Hoàng Anh Dũng, bí thư Đảng Ủy xã Cảnh Hóa, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình, xác nhận việc ông Mai Văn Lợi, trưởng thôn Cấp Sơn, xã Cảnh Hóa, bị một nhóm người hành hung phải đưa đến bệnh

viện cấp cứu vì liên quan đến việc kê danh sách hỗ trợ tiền từ thiện từ đoàn ca sĩ Thủy Tiên.

Theo tin ban đầu, hôm 28 Tháng Mười, ca sĩ Thủy Tiên cùng đoàn cứu trợ về xã Cảnh Hóa trao tiền hỗ trợ cho 703 gia đình ở xã này bị thiệt hại do đợt lũ lụt vừa qua, với số tiền mặt 6 triệu đồng (\$258)/gia đình.

Tại thôn Cấp Sơn, toàn thôn có hơn 200 hộ. Tuy nhiên khi bình xét, Ban Cán Sự thôn chỉ kê khai danh sách hơn 100 gia đình để nhận tiền. Cho rằng việc lãnh đạo thôn làm như vậy là bất công nên một số người đã phản đối rồi dẫn tới việc hành hung ông Mai Văn Lợi.

Ông Lợi được người nhà đưa đến bệnh viện Đa Khoa Khu Vực Bắc Quảng Bình để nhập viện cấp cứu, điều trị. Sau khi sức khỏe ổn định, ông Lợi được cho xuất viện về nhà để tiện chăm sóc.

Theo ông Dũng, khó có thể công bằng trong chuyện nhận quà cứu trợ, vì có thôn tất cả các gia đình đều được nhận, nhưng có thôn chỉ được vài chục hay vài trăm hộ, tùy theo mức thiệt hại do lũ lụt gây ra cho từng nhà để bình xét.

“Mỗi lần lên danh sách, thôn sẽ cân đối, nếu hộ nào được nhận quà rồi thì đợt sau sẽ đến lượt các hộ chưa được nhận. Nhưng quà từng đợt khác nhau, như lần này số tiền khá lớn nên mới xảy ra sự việc nói trên,” ông Dũng giải thích với báo Người Lao Động.

Liên quan đến cán bộ thôn ở xã Cảnh Hóa, trước đó hôm 28 Tháng Mười, cũng đã xảy ra sự việc Ban Cán Sự thôn Ngọa Cương chặn lại 413 triệu đồng (\$17,788) của 69 gia đình trong thôn được ca sĩ Thủy Tiên cùng đoàn về trao quà hỗ trợ cho người dân vùng lũ.

Vụ việc vỡ lở gây bàn tán trên mạng xã hội khi Facebooker Nguyen Thi Hang Nguyen đăng đàn tố cáo việc nhà mình “bị thôn thu lại tiền ca sĩ Thủy Tiên phát” và “thật sự mình không đồng ý.” Theo tường thuật của các báo nhà nước, sau khi đoàn ca sĩ Thủy Tiên rời khỏi, Ban Cán Sự thôn Ngọa Cương “đã bàn bạc với người dân” và đưa ra quyết định thu lại toàn bộ số tiền trên.

Trong khi đó một đoạn video clip phát trực tiếp trên mạng xã hội, ca sĩ Thủy Tiên khuyến cáo

những người nhận tiền cứu trợ tại Quảng Bình: “Đây là tiền của mọi người giúp bà con, không phải tiền của con, nhưng con muốn cô bác hứa một điều là khi đã nhận rồi thì không nộp lại tiền cho bất kỳ ai, nếu đồng ý bà con nói đồng ý.”

Nói với báo VTC News, ông Phạm Văn Cần, trưởng thôn Ngọa Cương, giải thích việc này “*đã có sự bàn bạc và thống nhất chủ trương giữa chính quyền và người dân.*”

Theo ông Cần, những năm trước đây khi được các đoàn cứu trợ về thăm, trao quà thì chính quyền thôn Ngọa Cương đều làm như vậy.

Lúc ấy sẽ đưa ra bình xét và trao tận tay cho người dân chứ không có việc trực lợi từ số tiền này. Tuy nhiên sau khi “lùm xùm,” Ủy Ban Nhân Dân xã Cảnh Hóa đã chỉ đạo trả lại toàn bộ số tiền cho người dân.

Liên quan vụ này, báo Quảng Bình hôm 30 Tháng Mười đã phải gỡ link bài “Cần hiểu rõ bản chất hoạt động thu tiền cứu trợ ở thôn Ngọa Cương.” Bài báo biện hộ rằng lãnh đạo thôn Ngọa Cương tịch thu tiền cứu trợ từ ca sĩ Thủy Tiên là để “bảo đảm sự công bằng, hài hòa và giữ gìn sự đoàn kết, gắn bó tình làng, nghĩa xóm.”

Cán bộ thôn Ngọa Cương trả lại tiền cướp của người dân. (Hình: Hoàng Phúc/Người Lao Động)

Cùng ngày, báo Pháp Luật Việt Nam cho biết cộng đồng mạng đang bàn tán việc sự “ưu ái của chính quyền” khi ông Lê Quang Tường (55 tuổi), trưởng xóm 1, thôn Thượng Xá, xã Hải Thượng, huyện Hải Lăng, tỉnh Quảng Trị, nằm trong danh sách sáu gia đình được nhận tiền hỗ trợ từ ca sĩ Thủy Tiên.

Trước đó, ca sĩ Thủy Tiên trao quà cho người dân bốn xã: Hải Trường, Hải Lâm, Hải Thượng và Hải Quy thuộc huyện Hải Lăng.

Song, sau đó cô đột ngột thông báo dừng cứu trợ, với lý do được đưa ra là “*có nhiều người khá giả, đeo vàng, sơn móng tay đến nhận tiền, trong khi đó có một số trường hợp có tên trong danh sách nhưng không có phiếu nhận.*”

Ngoài ra, rất nhiều hộ khó khăn nước ngập sâu lại không có tên trong danh sách nhận hỗ trợ, mà phiếu lại ưu tiên suất cho trưởng xóm

Bình Luận

Huy Phương

Dân không còn lòng tin với đảng CSVN

Vài giờ sau khi ca sĩ Thủy Tiên loan báo rằng cô đã quyên góp được 150 tỷ đồng (hơn \$6.4 triệu) tiền cứu trợ bão lụt từ người dân, báo VNExpress hôm 25 Tháng Mười dẫn ý kiến bà Trương Thị Ngọc Ánh, phó chủ tịch Ủy Ban Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, đòi quản lý khoản tiền này, trong một văn thư.

* * *

Một góc thành phố Hội An, tỉnh Quảng Nam sau trận bão lụt hôm 30 Tháng Mười, 2020.

(Hình: MANAN VATSYAYANA/AFP via Getty Images)

“Khi cá nhân vận động được số tiền lớn, lên đến vài chục hoặc hàng trăm tỷ đồng thì cho dù cá nhân đó minh bạch đến đâu, cũng sẽ có người đặt câu hỏi, cơ quan nào sẽ giám sát sự minh bạch, công khai trong sử dụng nguồn lực đó. Vậy nên đề dư luận không hoài nghi, mỗi cá nhân nên chia sẻ nguồn lực đã vận động được ấy với các tổ chức như Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, Hội Chữ Thập Đỏ... để điều tiết hiệu quả, thiết thực, đảm bảo công khai, minh bạch, tránh hoài nghi của dư luận.”

Thủ Tướng CSVN Nguyễn Xuân Phúc, cũng yêu cầu Trung Ương Hội Chữ Thập Đỏ Việt Nam và các bộ, ngành, địa phương “giám sát việc vận động quyên góp hỗ trợ, bảo đảm theo đúng quy định tại Nghị Định 64/2008.”

Trịnh Đình Dũng, phó thủ tướng CSVN ngụ biện rằng: “Tôi yêu cầu các tỉnh giao nhiệm vụ cho các xã, bởi họ mới nắm được chi tiết, tường tận người dân ở từng thôn, xóm. Hàng cứu trợ phải tập trung do chính quyền địa phương và Mặt Trận Tổ Quốc tiếp nhận. Các đoàn thể khác cùng với người dân giám sát phân phối. Nếu không, nhiều đoàn đi cứu trợ rất hình thức, quay phim chụp ảnh là xong còn

những người dân thực sự khó khăn cần sự giúp đỡ thì lại không có hỗ trợ.”

Thật là Nhà Nước tử tế hết chỗ nói, chưa lúc nào lo cho dân đến hơn lúc này. Kiểu này, nhân gian gọi là “nhân nghĩa Bà Tú ĐỂ!” Câu chuyện này khiến người ta nghĩ chuyện đơn giản là nhà nước nóng mặt, muốn giành ăn với tư nhân.

Nhà nước quy định “Phải có ‘tiền vốn’ 2.5 tỷ đồng tương đương \$110,000 mới được lập quỹ từ thiện. Phải chăng Hội Chữ Thập Đỏ hay Mặt Trận Tổ Quốc hay bọn Tư Bản Đỏ mới có đủ điều kiện này?”

Liệu lâu nay, nhà nước và đảng có “điều tiết hiệu quả, thiết thực, đảm bảo công khai, minh bạch” không?

Chuyện có thể xảy ra là: Chính quyền sẽ dùng các biện pháp hành chính để xử lý ca sĩ Thủy Tiên vì kêu gọi được 150 tỷ đồng tiền cứu trợ bão lụt từ cộng đồng chỉ sau một tuần lễ. Con số này được cho là “cái gai trong mắt” của chính quyền! “Biện pháp hành chính” là gì? Không lẽ chính quyền phạt tiền hay bỏ tù một người đã được cộng đồng “chọn mặt gửi vàng,” thay vì “giao trứng cho ác!”

Người đứng đầu chính phủ CSVN cũng đề nghị Ủy Ban Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam “chỉ đạo, giám sát việc quyên góp, vận động hỗ trợ theo đúng quy định và xử lý nghiêm các trường hợp trục lợi trong vận động, quyên góp hỗ trợ.” Trên mặt pháp lý, Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam có quyền gì để “chỉ đạo, giám sát việc quyên góp... và xử lý nghiêm các trường hợp trục lợi trong vận động, quyên góp hỗ trợ!”

Chuyện dân chúng không tin cậy trao tiền và phẩm vật cứu trợ cho Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, Hội Chữ Thập Đỏ (cũng là tay chân, chân rết của đảng cầm quyền) phải có lý do của nó. Từ lâu nay, các cơ quan cứu trợ của

các tổ chức loại này đã ăn chặn, bó xén, lập danh sách ma hay danh sách bà con thân thuộc của mình, nên vì tư lợi, luôn luôn muốn độc quyền phân phối đồ cứu trợ. Phái đoàn cứu trợ đến địa phương thường bị đe dọa, làm khó dễ, là khu vực không an ninh, phải trao quà cáp lại cho các viên chức địa phương, vì họ gần gũi, sâu sát với tình hình và hoàn cảnh địa phương... Nhiều nơi buổi sáng phái đoàn tự nhân phát quà cho dân, thì buổi chiều cán bộ xã ắp ngang nhiên đi thu lại.

Mới đây thôi, hôm 30 Tháng Mười, 69 nhà dân ở thôn Ngọa Cương, xã Cảnh Hóa, huyện Quảng Trạch, được chính quyền mời đến nhận lại khoản tiền bị tịch thu sau khi mỗi nhà dân nhận 6 triệu đồng (\$258) do ca sĩ Thủy Tiên phát cứu trợ, mà không nói lý do, vì sao trước đó, cán bộ thôn xã lại tịch thu của dân số tiền này.

Vào Tháng Sáu, 2020, người dân nghèo ở xã Ba Nang (H.Đakrông, Quảng Trị) phải nộp lại cho cán bộ thôn mỗi người 50 ngàn đồng để “uống nước” sau khi nhận tiền hỗ trợ thiệt hại do dịch COVID-19 từ nhà nước, cũng dư luận lên án. Tại Quảng Bình, vào Tháng Mười, 2016, người dân ở các thôn thuộc xã Quảng Hải, thị xã Ba Đồn cũng bị cán bộ thôn thu lại khoản tiền do nhiều đoàn cứu trợ nạn nhân lũ lụt đến trao tận tay, và chỉ để lại cho mỗi người 100 ngàn đồng.

Vì sao người dân đã mất lòng tin vào chính quyền sẵn sàng chuyển khoản cho Thủy Tiên hàng chục, hàng trăm triệu đồng mà không bán khoản, do dự, trong khi đối với Hội Chữ Thập Đỏ hay Mặt Trận Tổ Quốc thì không?

Lại có những loại “cò mồi” như Kỹ Sư Phạm Đình Quý, người được ghi nhận là “có nhiều năm kinh nghiệm gây quỹ, xây trường cho trẻ em vùng cao” và hiện đang đi cứu trợ tại tỉnh Quảng Trị. Việc làm cứu trợ của Ông này là trao tiền, quà cứu trợ cho người dân ở tỉnh này bằng cách đưa qua bí thư đảng ủy xã hoặc chủ tịch ủy ban, rồi sau đó, cán bộ xã cùng với lực lượng bộ đội biên phòng trên địa bàn đi trao tiền. Ông này cho đó là một việc làm

“đúng với đạo đức và lương tâm, không trái với quy định của pháp luật hiện hành,” và hăm dọa “chính quyền có thể sử dụng các quy định hiện hành đã được đặt ra trong các văn bản pháp luật để trừng phạt, nhẹ thì xử phạt hành chính bằng cách phạt tiền, nặng thì xử lý hình sự bằng cách bỏ tù.”

Nhân vật này lại khuyên cô Thủy Tiên: “Hãy tin tưởng vào các cán bộ xã, bởi đây là sự phối hợp kịp thời nhất, hiệu quả nhất. Tôi hy vọng cô Thủy Tiên có thể kết hợp với tôi, phương án của tôi là cực kỳ hợp lý lúc này. Hiện vì ngân sách có hạn nên tôi vừa tài trợ vừa kêu gọi, nên mỗi ngày chỉ trao được một xã. Nếu số tiền nhiều tới hàng trăm tỷ đồng, thì tăng từ năm đến mười xã một ngày, sẽ đến với số đông bà con hơn!”

Trong khi Thủy Tiên lặn lội mưa gió đến với các vùng lũ lụt thì báo chí nhà nước khuyên cô nên ngồi ở Sài Gòn và liên hệ với cơ quan công an, các lực lượng bảo vệ pháp luật ở địa phương để được hỗ trợ, giúp đỡ, đảm bảo an ninh, an toàn!

Hiện nay, dư luận có người cho việc làm của Thủy Tiên là cần thiết, nhưng cũng có người khuyên nên giao tiền cho chính quyền. Nhưng cho đến giờ này, Hội Chữ Thập Đỏ Việt Nam chỉ huy động được số tiền 7.7 tỷ đồng, trong khi chỉ tính riêng ca sĩ Thủy Tiên thì cô đã kêu gọi được 150 tỷ đồng (\$6.4 triệu), nhiều gấp 20 lần.

Tốt hơn là chúng ta nên biết đến lòng tin của dân qua sự khảo sát của Đài Á Châu Tự Do (RFA) về việc: “Bạn muốn đóng góp tiền cứu trợ nạn nhân lũ lụt cho ai hay tổ chức nào?”

RFA đã khảo sát ý kiến của 25,000 thánh giả từ ngày 24 đến 27 Tháng Mười 2020.

Kết quả như sau: Thủy Tiên 91.7%. Hội Chữ Thập Đỏ 3.7%. Khương Dừa 2.2%. Mặt Trận Tổ Quốc 1.3%. Đài VTV 0.3%

Đây là một sự thực không chối cãi về lòng tin của dân đối với đảng

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng Hòa Lan

Họp Ban Thường Vụ Cộng Đồng

Vào lúc 13g00 ngày 25-10-2020 tại thành phố Chaam, Ban Thường Vụ Cộng Đồng Người Việt tại Hoà-Lan đã có phiên họp để bàn thảo và lập kế hoạch công tác ngắn hạn và dài hạn trong thời gian tới.

Trong lời mở đầu anh Nguyễn Hữu Phước chủ tịch Cộng Đồng đã báo cáo về tình trạng tài chính của Cộng Đồng. Anh cho biết một số Mạnh Thường Quân sau khi hay tin truong mục của Cộng Đồng do cựu Ban Thường Vụ bị hacker xâm nhập và đánh cắp, họ cảm thấy rất lo lắng và chia sẻ mối quan tâm này với tân ban chấp hành và ngỏ ý sẵn sàng trợ giúp tân ban chấp hành khi cần nhờ đến.

Anh cho biết hiện nay, ngân hàng đã hoàn trả một phần tiền bị đánh cắp, số tiền còn lại anh đang tiếp tục liên hệ với ngân hàng để yêu cầu họ hoàn trả. Anh đã liên lạc

cám ơn sự quan tâm của các Mạnh Thường Quân. Tiếp theo đó mọi người cùng bàn thảo về công tác ngắn hạn và dài hạn của Cộng Đồng trong thời gian tới.

Công tác trước mắt là Ban Thường Vụ Cộng Đồng gửi tâm thư đến đồng hương để kêu gọi yểm trợ các nạn nhân bão lụt ở miền Trung Việt Nam. Ban Thường Vụ Cộng Đồng đã tìm được người đáng tin cậy ở Việt Nam để chuyển giao trực tiếp đến nạn nhân bão lụt và không qua trung gian nhà cầm quyền cộng sản hoặc các tổ chức do chúng tạo dựng ra.

Mọi người cùng bàn thảo về các công tác lâu dài như:

Báo chí và website Cộng Đồng: Hiện đã ổn định trong việc duy trì phát hành tờ báo và cần sự tiếp tay của đồng hương trong việc phổ biến tờ báo.

Nhằm tạo quan hệ tốt đẹp với các ban đại diện địa phương, tôn giáo... các thành viên trong Ban Thường Vụ Cộng Đồng sẽ tiếp xúc với các tổ chức này khi tình trạng dịch bệnh giảm bớt và hoàn cảnh cho phép.

Phát triển Thanh Niên: Là mục tiêu quan trọng để tìm người làm việc cho Cộng Đồng trong tương lai, mặc dầu là điều không dễ dàng. Tìm cách tạo điều kiện và khuyến khích thanh niên tham gia vào các công tác tổ chức tết, hội thảo, giúp phần phiên dịch tiếng Hoà-Lan,...từ đó nối kết họ trong việc thành lập Ban Thanh Niên Cộng Đồng.

Văn nghệ: Anh Lưu Phát Tấn được đề cử là trưởng ban văn nghệ để điều hành một nhóm văn nghệ có nhiệm vụ giúp Cộng Đồng trong các sinh hoạt như hội thảo, ngày quốc hận 30/4, ngày thuyên nhân, ngày nhân quyền,...Riêng với các ban nhạc hiện nay tại Hoà-Lan, Cộng Đồng sẽ liên hệ tốt đẹp và kêu gọi sự giúp đỡ của họ trong các ngày tổ chức tết, hoặc những công tác khác.

Do tình trạng dịch bệnh Corona, năm nay Cộng Đồng sẽ không tổ chức tết. Ngày nhân quyền vào tháng 12 sẽ viết thỉnh nguyện thư kèm theo hồ sơ nhân quyền đến chính phủ Hoà-Lan để kêu gọi họ quan tâm đến tình trạng vi phạm nhân quyền ở Việt Nam. Ban Thường Vụ Cộng Đồng cũng ấn định một số ngày như tổ chức quốc hận 30/4, ngày thuyên nhân vào tháng 9, ngày hội thảo nhân quyền vào năm 2021 và tết nguyên đán ngày 15-1-2022.

Vào tháng 10 vừa qua, Ban Thường Vụ Cộng Đồng cũng cử anh Lưu Phát Tấn đại diện Cộng Đồng đến tặng tràng hoa và tiễn biệt ông Nguyễn Duy Truy, một cựu thành viên trong Ban Chấp Hành Cộng Đồng trong các nhiệm kỳ trước đã qua đời.

Thế Truyền tường thuật

Vụ Thảm Sát Bốn Người Tại Enschede: Ba Nghi Phạm Bị Kết Án Tù Chung Thân

Tin Hòa Lan

Trong số báo trước, mục này có dựa vào tin tức do giới truyền thông Hòa Lan cung cấp để tường trình rằng những nghi phạm trong vụ thảm sát bốn người tại thành phố Enschede đã được đưa ra tòa xét xử và có thể đến đầu tháng 11 năm nay tòa sẽ đưa ra phán quyết. Có thể đây là một vụ án được cộng đồng người Việt tại Hòa Lan đặc biệt quan tâm, vì một trong bốn người bị giết là người Việt.

Cũng như đã tường trình trong lần trước, trong vụ án này có ba nghi phạm trực tiếp là ba cha con người gốc Servië bị công tố viên cáo buộc là đã dùng súng để hạ sát bốn nạn nhân nói trên trong một tiệm chuyên bán vật liệu trồng cần sa tại thành phố Enschede vào tháng 11 năm 2018.

Công tố viên đã yêu cầu tòa kết án ba nghi phạm này, gồm người cha 59 tuổi và hai người

con trai ở tuổi 33 và 32, tù chung thân vì tội cố sát.

Ngoài ra, công tố viên còn tố cáo ba nghi phạm khác đã nhúng tay vào việc buôn bán vũ khí bất hợp pháp, cung cấp cho ba nghi phạm gốc Servië hai khẩu súng để họ giết người. Trong ba nghi phạm gián tiếp này thì một bị công tố viên yêu cầu tòa phạt đến tám năm tù, trong khi hai người khác thì bị công tố viên yêu cầu tòa phạt hai năm rưỡi tù mỗi người.

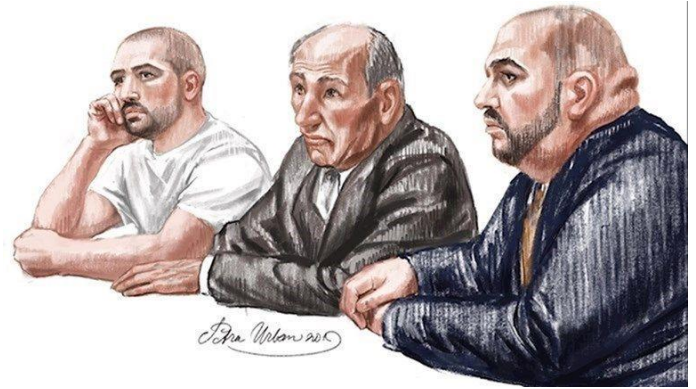
Vào ngày 6 tháng 11 vừa qua, tòa sơ thẩm tại thành phố Almelo, một thành phố cách Enschede không xa, đã kết án ba cha con người gốc Servië tù chung thân vì tội cố sát bốn người xấu số nói trên vào tháng 11 năm 2018, đúng theo lời yêu cầu của công tố viên.

Theo tòa thì đây là lần đầu tiên ba thành viên trong một gia đình bị kết án tù chung thân.

(*"Volgens de rechtbank is het een unicum dat drie leden van een gezin worden veroordeeld tot levenslange celstraffen."*)

Như vậy tòa đã chấp nhận tính thuyết phục của những bằng

chứng mà cảnh sát Hòa Lan đã thu thập được trong vụ án này. Như đã viết trong lần trước, số bằng chứng đó khá nhiều và có vẻ như khó chối cãi lại được. "Ví dụ cảnh sát đã tìm thấy dấu vết DNA của một trong ba nghi phạm trên hệ thống máy quay phim (camerasysteem) được cài đặt trong tiệm. Dấu vết DNA của một nghi phạm khác đã được tìm thấy trên một vỏ đạn (kogelhuls) nằm tại hiện trường. Bên cạnh đó cảnh sát còn tìm thấy dấu vết máu của một nạn nhân trên chiếc xe hơi của các nghi phạm."

Bên cạnh phạt tù chung thân ba cha con nghi phạm, tòa còn phạt họ phải bồi thường cho gia đình của bốn nạn nhân.

Các vị luật sư của ba cha con nghi phạm bị kết án đã tuyên bố sẽ kháng án ở tòa phúc thẩm.

Còn lại ba nghi phạm bị tố cáo đã cung cấp vũ khí sát nhân cho hung thủ.

Trong ba người này, thì người bị công tố viên đòi tám năm tù bị tòa phạt mười bốn tháng tù.

Tòa cho rằng người đó đã không phạm tội cung cấp vũ khí giết người cho ba cha con bị kết tội nói trên. Nhưng người đó lại bị kết án vào tội làm môi giới trong việc buôn bán vũ khí bất hợp pháp. Hai nghi phạm khác cũng được tòa cho thoát

tội cung cấp vũ khí sát nhân cho hung thủ, tuy nhiên một trong hai lại phải lãnh mười một tháng tù vì tội sở hữu vũ khí bất hợp pháp.

(“De rechters achten niet bewezen dat zij de moordwapens hebben geleverd. Een van hen is wel tot elf maanden cel veroordeeld voor het in bezit hebben van twee vuurwapens.”)

Vụ thảm sát bốn người tại thành phố Enschede là một trong những tội ác nghiêm trọng nhất trong lịch sử Hòa Lan.

Cuộc điều tra vụ án này cũng là một trong những cuộc điều tra rộng lớn nhất mà cảnh sát Hòa Lan đã tiến hành sau Đệ Nhị Thế Chiến.

Tuy nhiên cho đến bây giờ vẫn chúng ta vẫn chưa biết được

một cách rõ ràng lý do nào đã khiến cho vụ thảm sát trên xảy ra, vì ba cha con nghi phạm bị kết án đã im lặng trong suốt thời gian họ phải hầu tòa.

11/11/2020

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Thơ

Nắng Chiều

Có phải mắt em trong chiều biếc
Cho anh thương nhớ ngẩn ngơ lòng
Sợi nắng hoàng hôn vương mái tóc
Buông chùng tơ liễu giữa thu không

Thở ấy giấu lòng một tiếng thương
Ôm ấp mộng mơ cõi miên trường
Ngoài hiên lá đỏ chờ trăng sáng
Khe phòng trăng trở một niềm vương

Mùa đến mùa đi mùa lại qua
Thu qua thu lại thu đi xa
Xác xơ cành lá, xơ xác phố
Niềm nỗi riêng mang vẫn mặn mà

Bên ấy chiều nay có vui không?
Chắc vẫn mây xanh, vẫn nắng hồng
Nhớ chẳng một người thời xa đó?
Buồn nắng buồn mưa mãi chờ trông

Huyền Minh Nhật

Tin Thế Giới

Reuters: **TT Trump không có kế hoạch sớm nhượng bộ 9/11/2020**

Tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump ngày 7/11/2020.

Sau tuyên bố thắng cử hôm 7/11 của ứng viên đảng Dân chủ Joe Biden trong cuộc đua vào Nhà Trắng, Tổng thống Đảng Cộng hòa Donald Trump và các đồng minh của ông nói rõ một điều rằng ông không có kế hoạch sớm nhượng bộ, theo Reuters.

Hôm 7/11, Tổng thống Trump cam kết sẽ tiếp tục với một chiến lược pháp lý mà ông hy vọng sẽ lật ngược kết quả của các bang đã giúp ông Biden giành chiến thắng trong cuộc bầu cử hôm 3/11. Các trợ lý của ông Trump và các đồng minh của Đảng Cộng hòa, trong khi cũng còn mâu thuẫn về cách tiến hành, phần lớn ủng hộ chiến lược của ông hoặc giữ im lặng, vẫn theo Reuters.

Tổng thống Trump nói trong một tuyên bố được chiến dịch của ông phát đi vào khoảng giữa trưa ngày 7/11: “Thực tế đơn giản là cuộc bầu cử này còn lâu mới kết thúc. Ông Joe

Biden không được chứng nhận là người chiến thắng ở bất kỳ bang nào, chưa kể các bang có tranh chấp cao dẫn đến việc kiểm phiếu lại bất buộc hoặc các bang mà chiến dịch của chúng tôi có những thách thức pháp lý hợp lý và hợp lệ có thể xác định người chiến thắng cuối cùng.”

Theo Reuters, các đồng minh và cố vấn của Tổng thống Trump thừa nhận rằng cơ hội lật ngược kết quả bầu cử và ở lại Nhà Trắng một nhiệm kỳ nữa của ông là rất mong manh. Trong khi chuẩn bị cho một sự nhượng bộ cuối cùng, họ kêu gọi đã đến lúc tiến hành các thách thức pháp lý theo hướng của họ.

Một cố vấn của ông Trump cho biết: “Ông ấy nên cho phép các cuộc tái kiểm phiếu tiếp tục, đệ trình bất kỳ đơn khiếu kiện nào và sau đó nếu không có gì thay đổi, ông ấy nên chấp nhận thua cuộc.”

Chiến dịch tranh cử của ông Trump và các đảng viên Cộng hòa đưa ra nhiều vụ kiện về những bất thường trong bầu cử. Các thẩm phán đã bác các vụ kiện ở Georgia, Michigan và Nevada.

Tại Pennsylvania, các thẩm phán đã đứng về phía đảng Cộng hòa và ra lệnh để một số phiếu bầu riêng ra một bên

đồng thời cho phép các quan sát viên của đảng Cộng hòa tiếp cận nhiều hơn với việc

kiểm phiếu. Các chuyên gia pháp lý cho biết các thách thức pháp lý này không có ảnh hưởng đủ lớn để có thể tác động đến kết quả của cuộc bầu cử.

Các nguồn tin nói với Reuters rằng đảng Cộng hòa đang cố gắng huy động ít nhất 60 triệu đôla để tài trợ cho các thách thức pháp lý.

Một cựu quan chức Nhà Trắng nói với Reuters: “Ông ấy nên đảm bảo mọi phiếu bầu đều được kiểm đếm và yêu cầu sự minh bạch. Làm được như vậy mới có thể bảo vệ quan điểm vững chắc của ông.”

Covid-19: Vaccine của Pfizer và BioNTech 'hiệu quả trên 90%'
BBC 9/11/2020

NGUỒN HÌNH ẢNH, GETTY IMAGES

Đã có vaccine phòng chống virus corona đầu tiên có tác dụng ngăn ngừa được bệnh ở hơn 90% số người được tiêm, một phân tích sơ bộ cho thấy.

Các hãng phát triển vaccine này - Pfizer và BioNTech - gọi đây là "một ngày vĩ đại cho khoa học và nhân loại".

Vaccine của hai hãng đã được thử nghiệm trên 43.500 người tại sáu quốc gia, và không gây ra bất kỳ quan ngại nào về an toàn.

Các hãng có kế hoạch nộp đơn xin chuẩn thuận khẩn cấp để vaccine này được đưa ra sử dụng vào cuối tháng.

Một loại vaccine hữu hiệu kết hợp với các biện pháp chữa trị hiệu quả hơn đang được coi là cách thức tốt nhất để thoát khỏi những hạn chế đã và đang được áp dụng trong đời sống chúng ta hiện nay.

Hiện đang có khoảng 10 loại vaccine trong giai đoạn thử nghiệm cuối cùng, được gọi là giai đoạn thử nghiệm thứ ba, nhưng đây là vaccine đầu tiên cho kết quả.

Vaccine này sử dụng cách tiêm vào người một phần mã gene của virus để huấn luyện hệ miễn dịch trong cơ thể.

Các thử nghiệm trước đó cho thấy việc vaccine huấn luyện cơ thể, tạo ra kháng thể và một phần khác của hệ miễn dịch, được gọi là tế bào T, để chống lại virus corona.

Vaccine cần được tiêm hai liều, cách nhau 3 tuần.

Các thử nghiệm được thực hiện tại Hoa Kỳ, Đức, Brazil, Argentina, Nam Phi và Thổ Nhĩ Kỳ cho thấy 90% những người được tiêm đã tạo được khả năng phòng chống trong vòng bảy ngày sau khi tiêm liều thứ nhì.

Hy vọng tràn trề

Anh Quốc sẽ có 10 triệu liều tính đến cuối năm nay và thêm 30 triệu liều nữa đã được đặt mua.

Tuy nhiên, có những thách thức trong vấn đề hậu cần, do vaccine cần phải được lưu trữ

trong điều kiện siêu lạnh, thấp ở dưới mức -80 độ C.

Cũng đang còn có những câu hỏi về việc trực khả năng miễn dịch sẽ kéo dài được bao lâu và về mức độ hiệu quả của vắc xin này đối với các nhóm độ tuổi khác nhau.

Thông tin sơ bộ đầy tích cực này đồng nghĩa với việc hãng dược phẩm khổng lồ của Mỹ và đối tác của họ từ Đức đang đi đầu trong cuộc đua vaccine, sau khi đã ký các thỏa thuận trước với chính phủ các nước trên toàn cầu nhằm cung ứng hàng trăm triệu liều.

Pfizer tin rằng hãng có khả năng cung ứng 50 triệu liều vào cuối năm nay và khoảng 1,3 tỷ liều vào cuối năm 2021.

Cổ phiếu của Pfizer tăng mạnh trong phiên giao dịch trước khi thị trường chính thức mở cửa, tăng 15%, còn của hãng Mỹ BioNtech tăng %.

Tin tức cũng khiến Chỉ số MSCI All Country World Index tăng giá trị thêm 500 tỷ đô la.

Liên Âu đặt vấn đề với Bộ Công an Việt Nam về vụ bắt giữ Phạm Đoan Trang
RFA 6/11/2020

Hình minh họa. Nhà báo Phạm Đoan Trang

Hôm 6-11-2020, Đại sứ phái đoàn Liên minh Châu Âu tại Việt Nam - ông Giorgio Aliberti cùng Đại sứ các nước khác có cuộc gặp với đại diện Bộ

Công an để làm việc về vụ bắt giữ nhà hoạt động nhân quyền Phạm Đoan Trang đúng 1 tháng trước.

"Đặt vấn đề về việc giam giữ Phạm Đoan Trang với các đồng nghiệp là Đại sứ các nước thành viên Liên minh Châu Âu và các nước cùng chí hướng tại Bộ Công an.

Quyền tự do ngôn luận và ngôn luận được ghi trong Hiến pháp Việt Nam và cần được tôn trọng!" - Ông Đại sứ Giorgio Aliberti viết trên Twitter cá nhân.

Tài khoản Twitter của Đại sứ quán Thụy Điển, Đức và Pháp sau đó cùng chia sẻ lại dòng tweet này của ông Giorgio Aliberti.

Phó Đại sứ Hà Lan tại Hà Nội - ông Christoph

Prommersberger cũng chia sẻ thông tin từ Đại sứ Liên Âu và tám ảnh hai bên đang làm việc về vụ bắt giữ cô Phạm Đoan Trang tại Bộ Công an Việt Nam.

Báo chí nhà nước Việt Nam hoàn toàn không có thông tin gì về buổi gặp gỡ này.

Nhà báo độc lập Phạm Đoan Trang - một nhà hoạt động nhân quyền và một người viết sách nổi tiếng ở Việt Nam bị cơ quan an ninh Bộ Công an bắt giữ vào khuya ngày 6 tháng 10 năm 2020 tại thành phố Hồ Chí Minh sau khi cuộc đối thoại nhân quyền Mỹ - Việt lần thứ 24 mới kết thúc cách đó vài giờ.

Hàng loạt các tổ chức nhân quyền, nhà xuất bản, báo chí quốc tế lên tiếng yêu cầu chính phủ Việt Nam trả tự do cho cô Trang.

Ngoại trưởng Séc, Đặc ủy Nhân quyền Đức và Hoa Kỳ cũng lên tiếng mạnh mẽ về vụ bắt giữ này.

Mỹ chế tài quan chức Trung Quốc về cuộc đàn áp tại Hong Kong VOA 5/11/2020

Các nhà lập pháp Hong Kong tranh đấu cho dân chủ tham dự cuộc họp báo tại Hội đồng Lập pháp Hong Kong, ngày 9/11/2020.

Ngày 9/11, Mỹ áp đặt chế tài lên 4 giới chức Trung Quốc làm việc tại các cơ quan quản lý và an ninh Hong Kong về vai trò bị cáo buộc của họ trong việc đàn áp những người bất đồng chính kiến tại cựu thuộc địa Anh.

Bộ Tài chính và Bộ Ngoại giao Mỹ xác nhận 4 người này là Deng Zhonghua, phó giám đốc Văn phòng Hong Kong và Macau Sự vụ; Edwina Lau, phó ủy viên cảnh sát tại Hong Kong, cùng Li Jiangzhou và Li Kwai-wah, hai giới chức thuộc văn phòng an ninh quốc gia vừa mới thành lập tại Hong Kong.

Ngoại trưởng Mỹ Mike Pompeo nói việc trừng phạt này là vì vai trò của họ trong việc thi hành luật an ninh mới của Hong Kong. Ông nói những người này sẽ bị cấm đến Mỹ, và bất cứ tài sản nào của họ ở Mỹ sẽ bị phong tỏa.

“Những hành động này nêu bật quyết tâm của Mỹ qui trách nhiệm cho những nhân vật chủ chốt tích cực hủy hoại tự do của người dân Hong Kong và phá hoại sự tự trị của

Hong Kong,” Ngoại trưởng Mỹ tuyên bố.

Washington nói việc Trung Quốc ban hành luật an ninh mới tại Hong Kong trong năm nay là sự vi phạm không thể chấp nhận đối với cam kết “một quốc gia, hai hệ thống” dành cho thành phố một thời tự do nhất Trung Quốc.

Việc chỉ định này là chế tài đầu tiên áp đặt lên Trung Quốc kể từ khi ông Joe Biden đảng Dân chủ đánh bại Tổng thống Donald Trump trong cuộc bầu cử Mỹ tuần trước. Ông Biden sẽ nhậm chức vào ngày 20/1/2021. Tới nay ông Trump vẫn chưa thừa nhận thất cử.

Trong những hành động cho thấy một kỷ nguyên độc tài hơn cho Hong Kong, Trung Quốc mở văn phòng an ninh quốc gia vào tháng 7, một tuần sau khi áp đặt luật an ninh mới để trừng phạt lên đến tù chung thân những tội bị gọi là ly khai, lật đổ, khủng bố và cấu kết với những thế lực nước ngoài.

Tuần trước, Bộ Ngoại giao Mỹ cảnh báo các định chế tài chánh quốc tế làm ăn với các cá nhân chịu trách nhiệm thực thi sự đàn áp của Trung Quốc tại Hong Kong rằng họ sẽ sớm bị chế tài.

Washington vào tháng 8 đã chế tài bà Carrie Lam, lãnh đạo Hong Kong, cùng các cựu cũng như đương kim cảnh sát trưởng và những giới chức cao cấp khác về vai trò của họ trong việc ngăn cấm tự do trong vụ đàn áp phong trào tranh đấu cho dân chủ của lãnh thổ này.

Quan hệ giữa Mỹ và Trung Quốc, hai nền kinh tế lớn nhất thế giới, xuống đến mức thấp nhất trong nhiều thập niên.

Hai bên kinh chống về một loạt các vấn đề bao gồm cách thức Trung Quốc xử lý đại dịch virus corona và cách Bắc Kinh đối xử với Hong Kong.

Việt Nam ‘khẳng định chủ quyền’ trước tin TQ cho cảnh sát biển dùng vũ khí
VOA 5/11/2020

Trước thông tin Trung Quốc đang xem xét dự luật cho phép cảnh sát biển của họ sử dụng vũ khí trong vùng lãnh hải nước này kiểm soát, Bộ Ngoại giao Việt Nam lặp lại tuyên bố khẳng định chủ quyền đối với Hoàng Sa và Trường Sa.

“Như đã nhiều lần khẳng định, Việt Nam có đầy đủ bằng chứng lịch sử để khẳng định chủ quyền của mình đối với hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa. Việt Nam luôn ủng hộ giải quyết các tranh chấp thông qua thương lượng hòa bình, trên cơ sở luật pháp quốc tế, trong đó có Công ước Liên hợp quốc về Luật Biển năm 1982”, Phó phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Việt Nam Dương Hoài Nam nói tại cuộc họp báo ngày 5/11.

Một ngày trước đó, truyền thông Nhật Bản cho hay nếu một dự luật vừa được công bố của cơ quan Quốc hội Trung Quốc được thông qua, Bắc Kinh sẽ cho phép cảnh sát biển sử dụng vũ khí đối với

các tàu nước ngoài có các hoạt động bị cho là “bất hợp pháp” và “không tuân lệnh” trong vùng lãnh hải mà Trung Quốc kiểm soát.

Do có tranh chấp chủ quyền với Trung Quốc trên quần đảo Senkaku, mà Trung Quốc gọi là Điếu Ngư, chính phủ Nhật Bản cho biết đang theo dõi chặt chẽ các diễn biến liên quan đến cảnh sát biển Trung Quốc, và sẽ đáp trả các động thái của Trung Quốc một cách bình tĩnh và kiên quyết.

Giữa bối cảnh đang diễn ra đại dịch trên toàn cầu, nhiều quốc gia đưa ra cảnh báo về những động thái ngày càng lấn tới của Bắc Kinh trong việc khẳng định yêu sách chủ

quyền của họ trong những khu vực tranh chấp, bao gồm cả Biển Đông.

Hồi tháng 4, một tàu cá với 8 ngư dân Việt Nam đã bị tàu hải cảnh Trung Quốc đâm chìm trong khu vực đảo Phú Lâm, thuộc quần đảo Hoàng Sa, nơi Việt Nam tuyên bố chủ quyền song trên thực tế do Trung Quốc quản lý. Vụ việc khiến nhiều quốc gia, trong đó có Hoa Kỳ, lên tiếng chỉ trích Bắc

Kinh về hành động bắt nạt này.

Tuy nhiên, Bắc Kinh vẫn tiếp tục gây ra những vụ “tai nạn” tương tự đối với ngư dân Việt Nam hoạt động trong vùng biển tranh chấp.

Hôm 4/11, Bộ Ngoại giao Việt Nam, trong tư cách quốc gia Chủ tịch luân phiên ASEAN năm 2020, tổ chức một hội thảo trực tuyến giữa khối 10 quốc gia Đông Nam Á với Trung Quốc về nội dung “đổi xử công bằng và nhân đạo với ngư dân” và thúc đẩy đưa vấn đề trở thành “lĩnh vực hợp tác ưu tiên” giữa hai phía.

“Đây là hướng mà chúng tôi muốn chuyển thông điệp đến các nước trong khu vực, trong khối ASEAN, tìm cách bảo hộ quyền và lợi ích chính đáng của các ngư dân Việt Nam và các nước hoạt động đánh cá trong vùng biển thuộc chủ quyền, quyền chủ quyền và quyền tài phán của quốc gia mình”, báo Người Lao Động dẫn lời Phó phát ngôn viên Dương Hoài Nam nói thêm trong cuộc họp báo.

Thé Truyền tổng hợp

Cuối thu

Lựa trời ai dệt với ai căng,
Ai thả chim bay đến Quảng Hàn.
Và ai gánh máu đi trên tuyết,
Mảnh áo da cừu ngắm nở nang.

Mây vẽ hàng hà sa số lệ,
Là nguồn ly biệt giữa cô đơn.
Sao không tô điểm nên sương kh
Trong cõi lòng tôi buổi chập chờn.

Đây bãi cô liêu lạnh hững hờ,
Với buồn phơn phớt, vắng trơ vơ.
Cây gì mảnh mảnh run cầm cập,
Điểm báo thu vàng gầy xác xơ.

Thu héo nác thành những tiếng khô.
Một vì sao lạ mọc phương mô?
Người thơ chưa thấy ra đời nhỉ?
Trinh bạch ai chôn tận đáy mô?

Hàn Mặc Tử

Bắt gặp mùa thu

Xơ xác hồ sen đã nhạt hương
Bên song hoa lựu cũng phai hường
Sớm mai lá úa rơi từng trận
Bắt gặp mùa thu khắp nẻo đường.

Tóc liễu hong dài nỗi nhớ nhung
Trăng nghiêng nửa mái gọi mơ màng
Sầu nghiêng theo cánh chim lia tổ
Biết lạc về đâu lòng hỡi lòng.

Thu về sông núi bỗng tiêu sơ
Cây rữ vườn xiêu, cỏ áy bờ
Xử nữ đôi cô buồn tựa cửa
Nghe mùi gió lạnh cắn môi tơ.

Sương phủ lưng đôi rặng lúa xa
Thương ôi! Lữ khách nhớ quê nhà
Mấy thu mưa gió ngoài thiên hạ
Vườn cũ còn chẳng cúc nở hoa?

Nguyễn Bính

Tin Việt Nam

Bất chấp dịch COVID-19, kiều hối đổ về Sài Gòn đạt \$4.2 tỷ

Người Việt Nov 2, 2020

SÀI GÒN, Việt Nam (NV) – “Nếu lượng kiều hối đổ về tiếp tục tăng trong vài ba năm tới, ngân sách Việt Nam sẽ có nguồn ngoại tệ mạnh để thanh toán các khoản nợ đến hạn với quốc tế...”

Báo VNExpress ngày 2 Tháng Mười Một dẫn lời ông Nguyễn Hoàng Minh, phó giám đốc Ngân Hàng Nhà Nước chi nhánh ở Sài Gòn, cho biết lượng kiều hối chuyển về Sài Gòn đạt khoảng \$4.2 tỷ trong chín tháng đầu năm 2020, tăng 6% so với cùng kỳ, bất chấp ảnh hưởng dịch COVID-19.

Lượng kiều hối đang tăng mạnh vào những tháng cuối năm. (Hình: Tấn Thạnh/ Người Lao Động)

“Nguồn tiền chủ yếu chảy vào sản xuất kinh doanh, thay vì bất động sản, chứng khoán và tiết kiệm. Dự kiến, cả năm nay kiều hối đạt khoảng \$5.5 tỷ, tăng 8% so với năm 2019.”

Đại diện Ngân Hàng Nhà Nước chi nhánh ở Sài Gòn cho rằng từ đầu năm 2020 đến nay, lượng kiều hối được gửi về Việt Nam “ổn định và tăng dần đều bất chấp sự ảnh hưởng của dịch COVID-19. Trong đó, lượng kiều hối chủ yếu vẫn đến từ Mỹ, Canada, Úc và Châu Âu.”

Những năm gần đây, kiều hối chuyển về Sài Gòn tăng bình quân từ 8% đến 10% mỗi năm.

Nói với báo Sài Gòn Giải Phóng, ông Lê Thanh Liêm, phó chủ tịch thành phố Sài Gòn, thừa nhận “thành phố này có sức mạnh, nguồn lực rất to lớn là mối liên hệ với hàng triệu kiều bào đang sinh sống ở nhiều quốc gia, vùng lãnh thổ.” Đó chính là “nhân tài, vật lực, là thế mạnh, tiềm năng và tương lai rộng mở.”

“Năm 2020, trong bối cảnh tình hình kinh tế-xã hội của Sài Gòn và Việt Nam bị tác động bởi dịch COVID-19, cộng đồng kiều bào đã có những hành động thiết thực, cùng với người dân trong nước chia sẻ khó khăn, đảm bảo công tác phòng, chống dịch; đồng thời, duy trì kết nối giao thương, khôi phục kinh tế,” ông Liêm cho biết.

Các chuyên gia tài chính-ngân hàng ở Việt Nam nhận định lượng kiều hối đổ về Việt Nam sắp tới nhiều hay ít hơn sẽ phụ thuộc lớn vào việc phòng chống, kiểm soát được dịch bệnh COVID-19 của các quốc

gia trên thế giới. Bởi sau khi dịch bệnh kết thúc, thì kinh tế các nước vẫn bị ảnh hưởng nặng nề.

Dịch bệnh COVID-19 ảnh hưởng mạnh đến kinh tế ở Sài Gòn, nhiều chợ vẫn đóng cửa vì ế ẩm. (Hình: Đại Việt/Dân Trí)

Do đó thời gian tới, nếu Mỹ và một số quốc gia kiểm chế được dịch thì việc làm ăn, thu nhập của người dân cũng cần ít nhất từ một đến hai năm, tùy theo mức độ khủng hoảng nặng hay nhẹ của các nền kinh tế mới có thể phục hồi.

Theo Ngân Hàng Thế Giới (WB), năm 2019, kiều hối về Việt Nam đạt \$16.7 tỷ, năm 2018 là gần \$16 tỷ. Trước đó, năm 2017 là \$13.8 tỷ, năm 2016 là \$11.88 tỷ. Dự trù trong năm nay, lượng kiều hối sẽ tiếp tục chảy mạnh về Việt Nam dù thế giới có nhiều biến động và ảnh hưởng từ dịch bệnh.

RFA: Thu ngân sách của Việt Nam bị thâm hụt nghiêm trọng do COVID-19

Du lịch là ngành bị ảnh hưởng nặng nề nhất khi dịch COVID-19 bùng phát tại VN

Đại dịch COVID-19 kéo dài từ đầu năm 2020 đến nay đã tiêu tốn gần 8,6 tỷ đô trong thu ngân sách của Việt Nam.

Đó là con số được Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Xuân Phúc đưa ra tại buổi thảo luận với

các đại biểu quốc hội, được trang web của Chính phủ trích dẫn và Bloomberg đăng tải vào ngày 2/11.

Theo nguồn Bloomberg, ông Phúc cho hay ngành du lịch là ngành bị ảnh hưởng nặng nề nhất vì biên giới vẫn đóng cửa và Việt Nam chưa cho phép khách du lịch quốc tế nhập cảnh, do đó thâm hụt ngân sách Việt Nam trong năm 2020 có thể đạt ngưỡng gần 6% GDP.

Trước khi đại dịch bùng phát, Việt Nam mỗi năm đón khoảng 21 triệu khách quốc tế, với doanh thu đạt được hơn 60 tỷ đô.

Riêng tại TPHCM, trong chiều 3/11 Giám đốc sở kế hoạch và đầu tư Lê Thị Huỳnh Mai cho biết gần 29 nghìn doanh nghiệp tạm ngưng hoạt động và tổng mức bán lẻ cũng như doanh thu dịch vụ trong 10 tháng vừa qua giảm mạnh do COVID-19.

Bà Mai cũng cho hay ngành du lịch tại TPHCM gặp khó khăn nhất khi khách quốc tế mới đến TP trong 10 tháng đầu năm 2020 là 0 lượt, trong khi cùng kỳ năm ngoái, TPHCM đón gần 800 ngàn lượt du khách.

Cũng liên quan đến ảnh hưởng của đại dịch COVID-19, Bộ Lao động hôm 3/11 kiến nghị Chính phủ không điều chỉnh tăng tiền lương tối

thiểu vùng. Theo đó, mức lương tối thiểu vùng năm 2020 sẽ được duy trì đến năm 2021.

Bộ cho rằng, dịch bệnh đã khiến tình hình kinh tế-xã hội trong nước bị tác động nghiêm trọng, doanh nghiệp bị ảnh hưởng, người lao động mất việc làm, có thể đến 30,8 triệu lao động bị ảnh hưởng do nghỉ giãn việc, nghỉ luân phiên, giảm giờ làm, giảm thu nhập và nghỉ việc. Đến nay vẫn chưa thể dự báo được diễn biến dịch bệnh và tác động tới nền kinh tế.

Do đó, Bộ đề xuất Chính phủ chưa thực hiện tăng lương tối thiểu vùng năm 2021, chưa quy định lương tối thiểu theo giờ cho đến quý 3/2021.

VOA: EU hỗ trợ Việt Nam 1,5 triệu đôla đối phó lũ lụt

Người dân di nhận đồ cứu trợ ở Thừa Thiên Huế.

Liên minh châu Âu (EU) mới thông báo một khoản hỗ trợ trị giá 1,3 triệu euro (hơn 1,5 triệu đôla) để đối phó với tình trạng lũ lụt ở miền Trung Việt Nam.

EU cho biết rằng khoản tài trợ tương đương khoảng 35 tỷ đồng này nhằm “trợ giúp những cộng đồng bị ảnh hưởng”.

“Gói hỗ trợ của EU sẽ cung cấp các nhu yếu phẩm cần thiết tới những gia đình bị tổn thương nhất, giúp họ giải

quyết được những nhu cầu căn bản và duy trì cuộc sống hàng ngày”, EU nói trong một thông cáo ra ngày 26/10.

Tổ chức này cho biết thêm rằng thông qua Hoạt động Viện trợ Nhân đạo và Bảo vệ Dân sự Châu Âu (ECHO), Liên minh châu Âu “giúp đỡ trên 120 triệu nạn nhân của xung đột và thảm họa hàng năm”.

Ít ngày trước khi công bố khoản hỗ trợ, Phái đoàn EU tại Việt Nam đã “bày tỏ lời chia buồn chân thành tới chính phủ và nhân dân Việt Nam vì sự mất mát về người của cả lực lượng quân đội và người dân trong tình hình lũ lụt và sạt lở đất ở các tỉnh miền trung ở Việt Nam”.

“Chúng tôi xin gửi lời chia buồn sâu sắc và sự cảm thông tới gia đình của những người đã mất, cũng như những người bị thương và bị ảnh hưởng nặng nề bởi các thảm họa thiên tai này”, EU nói trong thông cáo. “Tâm trí và lời cầu nguyện của chúng tôi xin được gửi tới những người còn mất tích và chúng tôi hy vọng họ sẽ sớm được tìm thấy an toàn và mạnh khỏe”.

Cơ quan đại diện ngoại giao của châu Âu cho biết thêm sẽ “sát cánh cùng chính phủ Việt Nam trong thời điểm khó khăn hiện tại và chúng tôi tin tưởng rằng người dân Việt Nam sẽ sớm vượt qua được thách thức này”.

Tin cho hay, tình trạng bão lũ và lụt lội thời gian qua ở các tỉnh miền Trung của Việt Nam tới nay đã làm ít nhất 130 người thiệt mạng và 20 người mất tích.

RFA: Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Quốc tế kêu gọi Nhật dừng tài trợ cho công an Việt Nam

Hình minh họa. Lực lượng công an chống bạo động của Việt Nam tham gia diễu binh kỷ niệm 70 năm quốc khánh ở Hà Nội hôm 2/9/2015 Reuters

Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Quốc tế- Human Rights Watch (HRW), vào ngày 30 tháng 10 ra thông cáo báo chí kêu gọi Nhật Bản dừng tài trợ cho công an Việt Nam vì Bộ Công an Việt Nam là đối tượng chủ chốt vi phạm nhân quyền.

Theo HRW thì chính phủ Nhật Bản cần hủy bỏ ngay các kế hoạch cung cấp hỗ trợ tài chính cho Bộ Công an Việt Nam. Đây là cơ quan phải chịu trách nhiệm về nhiều vi phạm nhân quyền nghiêm trọng từ lâu nay.

Thông cáo báo chí của HRW cho biết vào ngày 19 tháng Mười vừa qua, Bộ Ngoại giao Nhật Bản công bố gói tài trợ 300 triệu yên (tương đương

2,84 triệu đô la Mỹ) cho Bộ Công an Việt Nam để mua các trang thiết bị không nêu cụ thể. Mục tiêu cho gói tài trợ này được nói nhằm mục đích “chống khủng bố” và “giữ gìn trật tự công cộng.” Bộ Ngoại giao Nhật tuyên bố rằng gói tài trợ sẽ “góp phần” làm “tăng cường các biện pháp chống khủng bố và giữ gìn trật tự công cộng” để “ổn định xã hội” Việt Nam.

Ông Phil Robertson, Phó Giám đốc Ban Châu Á của HRW nêu rõ trong thông cáo báo chí rằng “Cung cấp thiết bị cho Việt Nam dưới vỏ bọc chống khủng bố và bảo vệ trật tự công cộng sẽ chỉ khiến đàn áp những người biểu tình ôn hòa một cách khốc liệt hơn.”

HRW nhận định trong vài thập niên gần đây, lực lượng công an Việt Nam, hoạt động dưới sự chỉ đạo của Bộ Công an, đã đánh đập, tra tấn hay ngược đãi không biết bao nhiêu người trong khi bị giam giữ mà gần như được miễn hoàn toàn trách nhiệm. HRW đã ghi nhận việc tra tấn một cách có hệ thống đối với các nghi can hình sự trong báo cáo công bố năm 2014 “Công an bất an: Những vụ tử vong khi bị tạm giam, và vấn nạn

công an bạo hành ở Việt Nam.”

Công an Việt Nam cũng tham gia đàn áp các quyền tự do cơ bản như quyền tự do biểu đạt và nhóm họp bằng các biện pháp đe dọa và bắt giữ nhân danh chống khủng bố.

Cũng theo ông Phil Robertson thì những người đóng thuế cho chính phủ Nhật Bản cần yêu cầu chính phủ mình đề cao các nguyên tắc nhân quyền trong các chương trình tài trợ nước ngoài, bắt đầu bằng việc hủy bỏ gói tài trợ vừa nêu cho cơ quan cấp bộ vi phạm nhân quyền nặng nề nhất của Việt Nam. Các nhà lãnh đạo Nhật Bản cần sử dụng vị thế đáng kể của mình để thúc đẩy Hà Nội cải thiện và cải cách thực sự, chứ không phải làm cho tình hình nhân quyền vốn đã xấu lại càng tồi tệ hơn.

Thế Truyền tổng hợp

alleen samen krijgen we
corona onder controle

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

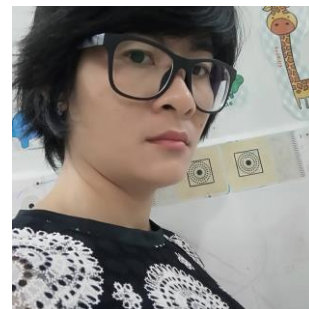

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết đang được lan truyền rộng rãi trên các diễn đàn xã hội dân sự của facebooker Nguyen Van (bằng hữu của TNLT Đinh Thị Thu Thủy) từ Sài Gòn - Việt Nam. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

Bạn Thu Thủy !

Gần 6 tháng bị bắt giam – Đinh Thị Thu Thủy, người con gái miệt thứ Hậu Giang nhỏ nhắn, xinh đẹp, tài năng. Thủy là thạc sĩ nuôi trồng thủy sản, một người mẹ đơn thân, đang nuôi con nhỏ, chăm Ba-Mẹ già yếu, bỏ vườn cây trái, dở dang bao dự tính về nông nghiệp sạch...

Trên facebook, Thủy viết bài quảng cáo bán hàng nông nghiệp sạch, phục vụ cho người dân quanh vùng và các tỉnh lân cận. Ngoài ra, Thủy còn dạy học homeschool cho trẻ em ở xóm và chăm giữ trẻ nhỏ.

Bận bịu ngàn ấy công việc và con nhỏ, Thủy không có thời gian để mở nhiều tài khoản facebook cá nhân để biên tập, đăng tải, chia sẻ hàng trăm tài liệu tuyên truyền, phát tán, xuyên tạc lãnh đạo Đảng và nhà Nước như truyền thông loan tin hôm 18-04?

Các bài viết trên trang cá nhân của Thủy về môi trường, xã hội... hoàn toàn nhẹ nhàng, ôn hòa. Không thể hiện chỉ trích hay phê phán nhà cầm quyền.

Đời thường, nơi Thủy sinh sống được hàng xóm láng giềng yêu mến bởi tánh tình hiền lành, thường giúp đỡ mọi người trong xóm. Thủy thường tổ chức cho các em những buổi đi nhặt rác quanh xóm để bảo vệ môi trường và làm việc thiện nguyện khác.

Hơn hai năm trước, ngày 10-06-2018, Thủy cùng hàng ngàn người dân trên cả nước xuống đường bày tỏ chính kiến một cách ôn hòa để phản đối Quốc hội thông qua “Luật đặc khu” (Sau ngày ấy luật đặc khu đã được Quốc hội lùi lại). Thủy bị bắt, bị đánh đập, tra tấn tại Sài Gòn. Về địa phương, nhiều lần bị mời lên làm việc, bị sách nhiễu, gây khó dễ trong cuộc sống...

Thế đó, và, chiều ngày 18-04-2020, Cơ quan an ninh điều tra tỉnh Hậu Giang đã khởi tố và bắt giam Thủy với cáo buộc "làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước CHXHCNVN". Theo điều 117 của Bộ luật hình sự 2015. Có thể, an ninh điều tra tỉnh Hậu Giang đã nhằm lẫn chăng!? Hay họ lo sợ điều gì? Hay nhà cầm quyền muốn trấn áp và bịt miệng tiếng nói bất đồng? Một người mẹ đơn thân, tay không tác sát, không thể nào gây nguy hại cho xã hội, cho đất Nước. Không thể nào.

Thủy thực hiện quyền công dân và bày tỏ chính kiến của mình qua mạng xã hội facebook với các bài viết – chia sẻ đều mang nội dung nhã nhặn, mang tính góp ý, xây dựng về môi trường, xã hội và chủ quyền đất Nước, biển đảo. Thủy mong tiếng nói nhỏ nhoi ấy được nhà cầm quyền lắng nghe, mong thay đổi cho quê hương đất Nước tốt đẹp hơn, tiến bộ hơn và văn minh hơn.

Vậy đó, một người thiện lương, yêu quê hương – yêu đất Nước sâu sắc như thế lại bị nhà cầm quyền bắt giam bỏ tù với cáo buộc mơ hồ!

Nhóm người tri thức Việt Nam nặng lòng với quê hương, đất Nước luôn bị xem là có tội dưới chế độ độc tài.

“Giòng Ngã Bảy, hoàng hôn vắng lặng

Viết đôi dòng, gửi gió cùng mây”!

SG 16/10/2020

Ảnh : Nghe Thanh Bui

Phác thảo dự án phỏng vấn cựu thuyền nhân Việt Nam ở Hòa Lan

Mục đích

Loạt bài phỏng vấn thuyền nhân Việt Nam trong thế hệ thứ nhất ở Hòa Lan nhằm mục đích cung cấp một bức tranh đa dạng về kinh nghiệm sống của những thuyền nhân trước và trong chuyến vượt biển cũng như về sinh hoạt của họ ở Hòa Lan, là một bổ sung thú vị cho số sách báo và phim tài liệu sẵn có về họ. Loạt bài này cung cấp những cảm xúc trong quan hệ xã hội và cuộc sống của một cựu thuyền nhân trước, trong và sau khi đến Hòa Lan, giúp chúng ta hiểu những cảm xúc đó đã ảnh hưởng như thế nào đến cuộc sống của họ. Ngoài ra, những bài phỏng vấn có thể cho người đọc thấy những nét chính trong diễn tiến sinh hoạt cộng đồng người Việt tại Hòa Lan qua dòng thời gian. Mỗi bài phỏng vấn sẽ được công khai hoàn toàn trên báo Việt Nam Nguyệt San và/ hoặc mạng Cái Đình.

Cách thực hiện

Một nhóm nhỏ có kinh nghiệm phỏng vấn và có ít nhiều hiểu biết về cộng đồng sẽ thực hiện việc phỏng vấn bằng tiếng Việt hoặc tiếng Hòa Lan. Những người trong nhóm làm việc hoàn toàn tự nguyện, không có sự tài trợ hoặc chịu ảnh hưởng của bất kỳ tổ chức nào. Nhóm sẵn sàng đón nhận ý kiến xây dựng và tìm sự hợp tác của người Việt tỵ nạn ở Hòa Lan trong việc thực hiện dự án. Trước tiên, nhóm sẽ tìm cách tiếp xúc với một số người, thuộc nhiều thành phần trong cộng đồng, mong được họ đồng ý chia sẻ câu chuyện của họ. Những nhân vật được phỏng vấn hiểu mục đích của dự án này là ghi lại câu chuyện của họ, để lưu giữ ký ức của họ cho các thế hệ mai sau có thể tham khảo. Bên cạnh đó, để có cái nhìn toàn cảnh, nhóm cũng kêu gọi những thuyền nhân thuộc thế hệ thứ nhất này tiếp xúc với các thành viên trong nhóm để thực hiện những cuộc phỏng vấn, cho dự án được thêm phong phú.

Dự án hiện đang trong giai đoạn khởi sự. Nếu dự án tiến triển tốt đẹp chúng ta sau nhiều năm sẽ có một bộ sưu tập những ký ức này cho thế hệ mai sau.

Mọi bài phỏng vấn đều có sự đồng ý của người được phỏng vấn trước khi được công khai đăng tải. Hy vọng dự án sẽ được thực hiện tốt đẹp qua sự hợp tác nhiệt tình của quý đồng hương tại xứ sở tuy nhỏ bé nhưng rất xinh đẹp này.

Trân trọng kính chào.

Nhóm vận động

Ngô Thụy Trúc Lâm, Nguyễn Hiền, Nguyễn Thanh Linh

Địa chỉ liên lạc: phongvanthuyennhan@gmail.com

Với mục đích thực hiện Dự Án thu thập dữ liệu để hình thành một bức tranh tổng quát tương đối đa diện của Cựu Thuyền Nhân Việt Nam đang định cư tại Hòa Lan. Hôm nay chúng tôi hân hạnh giới thiệu đến quý vị cuộc phỏng vấn với ông Nguyễn Đắc Trung, hiện là tổng Thư ký Ban Thường Vụ Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan.

- Nguyễn Thanh Linh: Kính chào anh Nguyễn Đắc Trung. Để đi thẳng vào chuyện, xin anh vui lòng kể về mình một chút, anh đang sống ở đâu, làm gì và hoàn cảnh gia đình hiện nay?

- Nguyễn Đắc Trung: Chào anh Linh, tôi hiện đang sinh sống cùng gia đình tại thành phố Hoofddorp, gần thủ đô Amsterdam. Tôi làm Telecom Engineer cho hãng KPN Hoà-Lan 14 năm, sau đó chuyển qua làm việc cho hãng Juniper Networks của Mỹ ở Schiphol Rijk cho đến khi về hưu. Vợ tôi tên Thuý Yên, là trưởng phòng kế toán cho một công ty ở Hoofddorp. Chúng tôi có 2 con gái. Cháu lớn Phi Yến 29 tuổi hiện đang sinh sống và làm việc ở Dusseldorf Đức Quốc, cháu vừa mới lập gia đình vào mùa hè năm nay. Cháu nhỏ Thuý Hà, 25 tuổi, hiện đi làm và còn sống chung với vợ chồng tôi.

- Nguyễn Thanh Linh: À ha, chúc mừng anh chị đã có con rể. Chúc tiếp sớm có cháu để bế anh nhé! Trở về lại ngày đó, chuyện vượt biên. Lý do nào anh quyết định ra đi? Một quyết định không dễ dàng cho bất cứ ai, phải rời bỏ cha mẹ, bao nhiêu người thân yêu, nơi chôn nhau cắt rốn, sinh ra lớn lên với bao kỷ niệm. Đời sống của anh trước khi vượt biển như thế nào dưới xã hội Việt Nam? Có gặp nhiều khó khăn với chế độ mới và những kẻ có quyền hành ở địa phương nơi anh sinh sống?

- Nguyễn Đắc Trung: Việc rời bỏ quê hương và gia đình ra đi không là một chuyện dễ dàng, nhưng chỉ là do hoàn cảnh bắt buộc mà thôi. Vào mùa hè năm 1972, chiến tranh bùng nổ mạnh, cộng sản xưa quân xâm lăng miền nam tấn công các tỉnh Quảng Trị, Kontum và Bình Long nhưng hoàn toàn thất bại. Chính phủ miền Nam ban hành lệnh tổng động viên. Tôi lúc đó đang là sinh viên năm thứ nhất trường Luật, tôi quyết định thi vào Khoá 6 Sĩ Quan Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia vì ngành này cũng liên quan đến luật pháp mà tôi thích. Tôi trúng tuyển và theo học khoá này, tốt nghiệp vào tháng 9 năm 1973, ra trường với cấp bậc thiếu úy và về làm việc tại Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát ở Saigon cho đến ngày 30-4-1975, ngày

vợ chồng ông Nguyễn Đắc Trung ở Việt Nam

cộng sản chiếm miền nam Việt Nam. Sau đó, theo lệnh của Việt Cộng, ngày 28-6-1975 tôi phải trình diện để “học tập cải tạo” trong 10 ngày.

Tôi trình diện ở trường Nguyễn Bá Tòng Saigon. Tôi phải sống trong các trại tập trung ở Tân Hiệp, Suối Máu (Biên Hoà), Trảng Lớn (Tây Ninh), Bù Gia Phúc (Phước Long), Hàm Tân (Thuận Hải). Tôi được trả tự do vào ngày 31-1-1981, như vậy ở tù tổng cộng 5 năm 7 tháng 3 ngày. Sau khi trở về nhà tôi cũng không có tự do, phải chịu sự quản chế của địa phương Quận 11 Saigon. Mỗi ngày phải trình diện công an phường, tối đến chúng phát cho cây gậy và xung vào toán “phòng cháy chữa cháy” và hầu như đêm nào tôi cũng ngủ ở ngoài đường, thực ra chúng muốn kiểm soát những người tù cải tạo mà thôi. Đó là lý do mà tôi phải lựa chọn “Tự Do” hay là chết mà rời bỏ quê hương bằng đường vượt biên.

- Nguyễn Thanh Linh: Anh đi một mình hay với ai? Lúc đó anh đã lập gia đình hay chưa và vào năm nào? Xin lỗi và mong anh thông cảm, tôi đã hơi đi vào chi tiết.

- Nguyễn Đắc Trung: Tôi lập gia đình vào ngày 21-3-1981, khoảng 1 tháng rưỡi sau khi ở tù về và đi vượt biên chung với vợ vào ngày 7-5-1981

- Nguyễn Thanh Linh: Anh tự tổ chức đi hay qua trung gian người khác? Chuyển vượt biển

của anh diễn ra như thế nào hẳn anh còn nhớ rõ, thuận buồm xuôi gió, lằm gian truân từ bến bãi cho đến khi ra khơi, lênh đênh trên biển bao lâu mới được tàu vớt hay tự tìm đến bến tự do? Đi một lần là được hay là phải lằm chuyến mới thành công?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Tôi có người bạn tù tên Lê Văn Thành (hiện đang sống ở Hoorn) rủ tôi đi vượt biên chung. Bạn Thành ở trong nhóm tổ chức vượt biên, biết tôi không có tiền nhiều nên nói giúp với nhóm, tôi và vợ tôi chỉ phải trả 3 cây vàng cho 2 người trong khi những người đi vượt biên khác phải tốn nhiều cây vàng. Tối ngày 7 tháng 5 năm 1981, tôi và vợ tôi chia tay gia đình đi xe xích lô từ nhà ở đường Nhật Tảo đến bệnh viện nhi đồng, ở đó có người dùng xe Honda chở vợ chồng tôi đến một quán ăn bên đường ở cầu thị nghè Saigon. Sau đó có người dẫn chúng tôi đến một căn nhà có ghe đậu sẵn, thời đó gọi là “taxi”, ghe này chỉ có một anh lái ghe có nhiệm vụ chở vợ chồng tôi từ Saigon ra điểm hẹn ở Tắc Nữ Vũng Tàu, ở đó sẽ có ghe lớn đón những người vượt biên. Trên đường đi đầy gian nan, tôi thoát bị bắt 3 lần.

- **Lần thứ nhất** ghe tôi bị công an chặn lại khi chưa rời khỏi cầu Thị Nghè bao lâu, anh Khánh lái ghe đã được tôi dặn trước khi khởi hành là bằng mọi giá giúp tôi thoát khỏi bị bắt vì tôi là người vừa mới “cải tạo” về, nếu bị bắt lại thì tiếp tục ở tù vô thời hạn. Khi vừa lên ghe tôi đã mang theo số tiền không nhiều chia làm 3: tôi, vợ tôi và anh Khánh mỗi người giữ một phần để xử dụng khi bắt trặc. Anh Khánh không tuân lệnh công an, tiếp tục chèo thuyền và bị ghe công an rượt theo. Trong lúc túng quẫn tìm đường trốn, ghe chúng tôi chui vào một con rạch. Tôi ra khỏi ghe và quan sát, thấy ghe công an rọi đèn đi tìm chúng tôi, nhưng không hiểu sao khi chúng đến gần chỗ chúng tôi ẩn nấp thì lại quay đi. Sau khi bọn công an đi khỏi, tôi quay lại ghe lúc đó đã lờ mờ sáng và giật mình khi thấy gần chỗ ghe tôi đậu là một trại lính treo toàn quần áo bộ đội. Chúng tôi lập tức khởi hành trước khi chúng phác giác ra chúng tôi. Đó là lý do bọn công an không tìm chúng tôi ở con rạch này.

- **Lần thứ 2** tôi thoát bị bắt khoảng giữa trưa ở một trạm kiểm soát trên sông ông Tố. Lúc đó tôi nằm cuộn mình dưới khoang ghe, trên người đắp một chiếc chiếu. Đó là hướng dẫn của anh Khánh vì khi ghe đi ban ngày mà có 3 người thế nào cũng bị chặn lại vì công an biết là đi vượt biên. Vợ tôi thì mặc đồ bà ba cũ của người miền quê ngồi ở mũi ghe và anh Khánh thì chèo thuyền. Lúc đi gần tới trạm công an, tôi nghe có tiếng kêu ghe dừng lại để vào trạm kiểm soát. Anh Khánh giả vờ không nghe cứ tiếp tục chèo thuyền, bọn công an cho ghe máy ra chặn lại. Từ dưới khoang ghe nhìn lên ghe công an, tôi thấy một tên công an mang súng AK47 chửi thề và bắt ghe chúng tôi quay vào trạm kiểm soát. Rất may chúng không nhìn thấy tôi. Vì ghe công an là ghe máy, nên chúng chạy nhanh hơn...ghe chúng tôi chèo theo sau.

Anh Khánh chèo ghe dọc theo bờ rừng và nói với tôi: “*phóng đi anh Trung*” tôi lập tức phóng ra khỏi ghe và bơi vào bờ, rồi cầm đầu cắm cổ chạy vào rừng...khoảng 1 giờ sau, không nghe động tĩnh gì lạ, tôi quay trở lại bìa rừng, nhìn thấy ghe chúng tôi vẫn còn bị giữ tại trạm kiểm soát. Tôi tiếp tục đợi, cuối cùng bọn công an cũng thả ghe chúng tôi đi. Anh Khánh cho ghe quay lại chỗ tôi trốn lúc nãy, giả vờ luộm củ và tìm tôi. Khi chúng tôi gặp nhau, anh trở lại ghe quan sát, sau đó anh ra hiệu, tôi lại nhanh chóng “*phóng*” lại ghe và lại nằm cuộn mình dưới khoang ghe, đắp chiếu lên như cũ. Đến một chỗ vắng, ghe dừng lại, tôi có dịp tắm rửa lại người dính đầy vết máu do trầy xước bởi gai góc trong rừng. Trong lúc ăn cơm vợ tôi kể lại là chúng muốn bắt vợ tôi vì trên người không mang theo giấy tờ gì hết. Anh Khánh nói là em gái của anh bị mất hết giấy tờ vì bị lật ghe lần trước, chưa xin lại giấy tờ mới. Bọn Việt Cộng không tin lắm và hỏi tại sao vợ tôi đi ghe mà da trắng quá. Anh Khánh nói em gái tôi chỉ ở nhà may vá, lâu lâu mới đi theo anh một lần nên da không bị nám nắng. Sau một hồi lục soát ghe và không tìm được gì, chúng thả anh Khánh và vợ tôi.

- **Lần thứ ba**, chúng tôi đến điểm hẹn ở Tác Nữ vào giữa đêm khuya và được thông báo là địa điểm đã bị bẻ, du kích đang truy lùng và phải dời đi chỗ khác. Người thông báo là anh Nguyễn Quyết Thắng giữ nhiệm vụ chôn dầu ở đó. Sau này chúng tôi trở thành bạn và sinh hoạt cùng anh trong đoàn du ca Hoà-Lan do anh ấy sáng lập. Trên đường ghe di chuyển, một lần nữa tôi lại phóng lên bờ ẩn nấp khi ghe của du kích chặn ghe chúng tôi. Núp sau bụi cây, tôi thấy chúng lục soát ghe rồi bỏ đi. Tôi leo lên ghe trở lại và được biết chúng đã lấy hết tiền của vợ tôi. Riêng anh Khánh thì anh ấy không mất vì dấu tiền vào mái tranh của ghe và chúng không tìm thấy được. Chúng tôi phải di chuyển nhanh khỏi nơi ấy, vì trước khi đi bọn du kích còn ra lệnh cho ghe phải đậu ở đó và chúng sẽ quay lại sau khi lục soát các ghe khác.

- **Đến chiều ngày hôm sau**, đó là ngày 9-5-1981, chúng tôi lại tập trung ở một địa điểm để ghe lớn tới đón. Đó là 1 chiếc ghe dài khoảng 12 m, rộng khoảng 2,5 m và chứa tổng cộng đến 63 người. Tôi và vợ được đẩy vào khoang ghe, cạnh chiếc máy của ghe. Máy kêu rầm rầm, và trục quay của máy không có gì bảo bọc, trông thật nguy hiểm. Mọi người trong khoang ghe ngồi xếp theo kiểu cá mè, chựa quậy cũng thật khó khăn. Tới khuya, máy bơm nước bị hư, nước bắt đầu tràn vào ghe, hầu hết mọi người đều bị say sóng. Tôi may mắn còn tỉnh táo, cùng một chị nữa sau này đi định cư tại Úc thay nhau tát nước. Có lúc tôi mệt quá thò tay qua cửa sổ lấy nước biển rửa mặt.

Tôi giật mình nhận ra rằng chiếc ghe đã quá nghiêng, lúc thường thì từ cửa sổ đến mặt nước biển cách nhau 2m, bây giờ mặt nước và cửa sổ chỉ cách nhau bằng một sải tay của tôi. Sáng hôm sau máy bơm được sửa lại. Tôi và vợ tôi nhờ có công tát nước được chuyển lên khoang trên. Theo đề nghị của bạn Thành, thuyền trưởng Nguyễn Thế Nghiệm cho tôi vào thủy thủ đoàn, giữ nhiệm vụ phát thức ăn và nước uống. Trong một lúc phát thức ăn, tôi quên để ý đến trục quay của máy, bị nó phang vào cổ chân mất một mảng thịt, cũng may

không vào xương, đến lúc lên đến trại tỵ nạn vẫn còn phải băng chân. Ghe chúng tôi lênh đênh trên biển gần như thả trôi để tiết kiệm nhiên liệu đã gần cạn và máy bơm nước coi như ngưng hoạt động. Thức ăn thì còn nhưng nước uống đã gần hết. Khi ra đến hải phận

vợ chồng ông Nguyễn Đắc Trung ở trại tỵ nạn Singapore

quốc tế chúng tôi gặp nhiều tàu qua lại nhưng họ không vớt chúng tôi. Có lúc anh Soạn, tài công đang lái ghe thì thấy mũi ghe càng ngày càng nhô lên, trong khi đằng sau của ghe lại chìm xuống.

Anh chui xuống hầm chứa thức ăn thì thấy nước đang tràn vào các khe nối của ván đã vỡ, mọi người nhanh chóng xé quần áo trùm vào chỗ vỡ. Nếu anh Soạn không phác giác kịp thời thì coi như ghe chúng tôi đã chìm. Vào sáng ngày 12-5-1981, thuyền trưởng Nghiệm quá mệt mỏi và say sóng, anh giao quyền điều khiển ghe lại cho bạn Thành và tôi với hải bàn và một cây súng signal với 2 viên đạn, súng này được phi công dùng để kêu gọi cấp cứu khi gặp nạn. Thành và tôi thay nhau làm "thuyền trưởng" bắt đắc dĩ. Lúc ở quân trường tôi cũng có học xử dụng la bàn, nhưng hải bàn thì chưa bao giờ đụng đến. Tuy nhiên qua khoá học chớp nhoáng tôi cũng biết "sơ sơ" cách xử dụng. Đến rạng sáng ngày 13-5-1981, tôi đang mơ màng ngồi ở vị trí thuyền trưởng trước chiếc hải bàn, thì nghe có tiếng người kêu: "*coi kìa, có chiếc tàu lớn quá đang đi đến gần chỗ mình*".

Tôi choàng tỉnh thì thấy nó đã đến gần và đi ngang qua thuyền chúng tôi. Không chần chừ, tôi vội dùng súng signal bắn lên trời, ánh sáng

tức thì toả ra như pháo bông trong đêm tối. Chiếc tàu vẫn không ngừng lại và đi càng ngày càng xa. Tôi nghĩ nó sẽ không vượt mình nên để dành viên đạn cuối cùng cho lần kêu cứu khác. Đang tuyệt vọng bỗng tôi thấy một vùng ánh sáng toả ra giữa biển đêm. Mọi người la hò mừng rỡ khi nhìn thấy ánh đèn phát ra từ tàu lớn. Anh Phạm Minh Quát Thắng tức tốc mở máy và lạ lùng thay, nhờ ơn trên chỉ một lần là máy nổ như mới ra khơi. Chúng tôi dùng quần áo đốt làm hiệu và cuối cùng tiến đến chiếc tàu. Thủy thủ trên tàu quăng thang dây xuống, mọi người được cứu lúc rạng sáng ngày 13-5-1981. Tôi và vợ ngồi đằng sau là những người cuối cùng rời khỏi thuyền. Thật lạ lùng, vợ tôi say sóng và ngủ từ lúc lên thuyền bỗng tỉnh dậy đu vào thang dây và leo lên tàu với sự trợ giúp của tôi. Khi lên tàu, chúng tôi được đón tiếp thật chu đáo, chúng tôi được biết đó là chiếc tàu chở hàng Nedlloy Dejima của Hoà-Lan và họ đưa chúng tôi vào Singapore.

Chuyến đi của vợ chồng tôi đầy gian nan, nhưng chúng tôi cũng thật may mắn chỉ đi vượt biển một lần là thoát.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Trí nhớ của anh kinh khủng thật, nhớ cả những chi tiết thật nhỏ của chuyến vượt biển. Chính anh chị chọn đất nước này để định cư hay có duyên có khác? Thời gian ở trại tỵ nạn Singapore để chờ đợi đi định cư mất bao lâu, những chung đụng, phiền toái hay thú vị...có để lại trong anh những dấu ấn ít nhiều gì không? Dấu gì cũng là kỷ niệm và đã là một phần của đời mình anh nhỉ!

- **Nguyễn Đắc Trung:** Khi rời Việt Nam, tôi chỉ nghĩ là thoát khỏi chốn ngục tù cộng sản. Số phận đã đưa chúng tôi đến định cư tại Hoà-Lan, vì theo luật quốc tế lúc đó, thì tàu nào vượt thuyền nhân tỵ nạn thì cũng có trách nhiệm "mời" người đó đến định cư tại nước mình. Chúng tôi sống ở trại tỵ nạn Singapore 3 tháng trước khi đến định cư tại Hoà-Lan. Trại tỵ nạn Singapore đối với tôi là "thiên đường" rồi, được thở hít không khí tự do và ngày nào cũng cơm no áo ấm. Mỗi người được lãnh 2 đồng Singapore một ngày. Vợ chồng tôi dùng 2 đồng đóng tiền ăn một ngày cho nhóm nấu ăn chung. 2 đồng còn lại vợ chồng dùng mua trái cây, ăn giải sầu khi xem đá banh trong trại...Thời gian tại Singapore chúng tôi cũng được nâng cấp từ từ, lúc đầu ngủ ở vỉa hè

nhà, sau hơn 1 tháng mới được vào phòng ở chung với người khác. Khi bắt đầu vào trại không lâu, vợ tôi bị đau bụng đi khám bác sĩ mới biết xảy thai do khủng hoảng sau chuyến đi. Tôi dùng dao đào đất chôn đứa con chưa từng gặp mặt tại sườn đồi của trại.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Ôi! Xin lỗi và đã nhắc lại thời điểm chứa đựng nỗi buồn và sự mất mát thương tâm của anh chị. Đến Hoà Lan. Anh tới đây vào mùa nào trong năm? Tôi thì hạ cánh vào giữa mùa hè, tháng bảy nắng đẹp, mười giờ đêm trời chưa tối. Ngày đầu vô trại chuyển tiếp ở Leerdam, tám giờ tối mấy anh em hí hửng xuống phố tìm tiệm mua sách học tiếng Hoà Lan, ông chủ tiệm trợn mắt nhìn đám tỵ nạn tỵ hỏi không biết chúng muốn gì. Anh có ở Leerdam không? Thời gian ở trại của anh kéo dài bao lâu và sinh hoạt như thế nào ngoài giờ học tiếng Hoà Lan?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Tôi đến Hoà-Lan vào ngày 20-8-1981, lúc đó vào mùa hè nắng đẹp. Chúng tôi cũng được đưa vào trại tỵ nạn Leerdam và ở đây chỉ 1 tháng, sau đó chính

Gia đình ông Nguyễn Đắc Trung ở Hoà Lan

phủ cấp nhà cho chúng tôi tại thành phố Hoorn để sinh sống, chúng tôi là nhóm người Việt tỵ nạn đầu tiên về sinh sống tại Hoorn. Trong thời gian ở Leerdam, ngoài giờ học tiếng Hoà-Lan và giờ ăn chung, vợ chồng tôi thường đi dạo. Thời gian đầu đến Hoà-Lan, hầu như ngày nào vợ tôi cũng khóc, hướng về quê nhà nhớ thương gia đình.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Đến ở tại Hoorn, thị xã phía Bắc của Hoà Lan. Một đời sống mới thực sự bắt đầu, mọi sự tự mình xoay sở trong một môi trường hoàn toàn mới lạ. Kinh nghiệm của

anh và các thành viên trong gia đình có gì đặc thù không? Chẳng hạn như hàng xóm, người bản xứ chung quanh, đồng nghiệp ở chỗ làm và bạn bè ở trường học của các cháu...v.v

- **Nguyễn Đắc Trung:** Đất nước Hoà Lan thật xa lạ, hầu như mọi thứ đều khác từ ngôn ngữ đến phong tục tập quán. Khi còn ở Việt Nam tôi chỉ biết đến Hoà-Lan có một đội banh nổi tiếng thế giới với cặp chân vàng Johan Crujff và sữa bột Guigoz. Khi đến đây tôi chẳng tìm thấy một lon sữa bột Guigoz, có lẽ họ chỉ sản xuất để xuất cảng ra nước ngoài. Sau khi về Hoorn, chúng tôi được thị xã giúp đỡ thật chu đáo, họ tổ chức khoá học tiếng Hoà-Lan 400 giờ cho người tỵ nạn. Người dân ở đây thật hiền hoà và tử tế, họ rất có thiện cảm với “*thuyền nhân*” Việt Nam vì họ đã được thông tin qua TV hoặc các đài phát thanh.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Lúc ra nhà riêng, hỏi đó mỗi gia đình tỵ nạn nào đều có một Bạn Gia Đình để được giúp đỡ trong giai đoạn đầu của đời sống mới. Anh còn liên lạc với những người bạn này không?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Lúc đến Hoorn, mỗi gia đình đều có một “*gastgezin*” (bạn gia đình) đỡ đầu, họ tận tình giúp đỡ chúng tôi trong mua sắm, liên lạc ngân hàng, và các thủ tục giấy tờ mà chúng tôi không am hiểu. Chúng tôi có bạn gia đình thật tốt, ông Dick Wit và bà Tiny Wit. Có thể nói cả gia đình của ông bà đều giúp đỡ chúng tôi. Chúng tôi thân thiết đến độ gọi ông bà bằng papa và mama và họ đối xử với chúng tôi như con cái họ. Chúng tôi giữ liên lạc cho đến khi cả 2 ông bà đều qua đời và đám tang của họ chúng tôi đều tham dự.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Sau gần 40 năm sống trên đất nước này công việc và đời sống của gia đình anh tiến triển như thế nào? Anh và gia đình có gặp phải chuyện kỳ thị màu da, việc làm, tiếng nói hay tập tục văn hóa không? Hai cháu ở trường học, với bạn bè và trên con đường tiến thân ở trường đời? Nói gọn lại là tiến trình hội nhập vào xã hội Hoà Lan của anh và gia đình có được gọi là thành công hay không, theo anh?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Sau thời gian đi học tiếng Hoà-Lan, cả 2 vợ chồng tôi đều đi học lại

để xây dựng cuộc sống mới. 10 năm sau chúng tôi mới có con sau khi ổn định cuộc sống. May mắn thay chúng tôi không gặp kỳ thị khi đi học hoặc đi làm. Các con chúng tôi cũng không gặp phải trường hợp này. Kể từ khi đến Hoà-Lan, chúng tôi đã cố gắng tối đa bằng làm việc và học tập và đạt được những điều mong muốn dù có gặp trở ngại lớn nhất lúc đầu là bức tường ngôn ngữ. Các con tôi đều không trở ngại trong việc học hoặc việc làm. Cả hai cháu đều tốt nghiệp đại học và có được việc làm sau khi ra trường.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Anh Trung nè, xoay qua chuyện khác chút nhé. Anh có để ý không? Sau khi ổn định đời sống, công việc yên bình, nhà cửa êm xuôi, con cái trưởng thành, đa số người Việt, nhất là thuộc thế hệ thứ nhất, mặc dù sống ở đây rất lâu năm nhưng lòng vẫn hướng rất nhiều về quê nhà. Anh có tâm trạng đó không?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Riêng tôi dù đã ổn định cuộc sống và định cư ở Hoà-Lan trên 39 năm, nhưng lòng tôi luôn hướng về quê nhà, theo dõi từng ngày những tin tức đang xảy ra trên quê hương Việt Nam.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Vâng, tâm trạng nhớ nhà yêu nước của mỗi người được thể hiện qua suy nghĩ và hành động của từng cá nhân. Riêng anh, anh chọn con đường

dẫn thân qua sinh hoạt Cộng Đồng và chính trị đảng phái. Anh có thể trải lòng mình ra được không? Về những buồn vui, khó khăn và thuận lợi trong sinh hoạt cũng như sự đòi hỏi những gì cho ai muốn tham gia theo lối này.

- **Nguyễn Đắc Trung:** Tôi nghĩ người tỵ nạn chúng ta phải thương yêu và tương trợ giúp đỡ nhau trên đất khách quê người, do đó từ khi qua Hoà-Lan, tôi tích cực tham gia mọi sinh hoạt từ tôn giáo đến xã hội. Tôi cùng bạn hữu ngay từ khi đặt chân đến Hoorn đã thành lập các ban đại diện Công Giáo, ban đại diện người Việt tại Hoorn, cùng các bạn hữu sinh hoạt trong nhóm Du Ca đi trình diễn khắp nơi phục vụ đồng hương, đến giúp vui cho những bệnh nhân tâm thần người Việt ở Arnhem...sau đó tôi sinh hoạt Cộng Đồng và trực tiếp sinh hoạt vào tổ chức đấu tranh để tranh đấu cho Tự Do và Dân Chủ tại Việt Nam.

Ngày nào đất nước còn bị cộng sản cai trị, ngày đó dân tộc ta còn khổ đau và mỗi người Việt Nam yêu quê hương đều có thể góp một bàn tay sớm chấm dứt nỗi khổ này. Để làm được việc này, chúng ta chỉ cần tấm lòng và sự hy sinh. Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao. Tôi luôn có niềm tin chính nghĩa cuối cùng sẽ chiến thắng, người dân Việt sẽ có ngày cùng đứng lên chấm dứt chế độ cộng sản. Tôi cảm thấy hạnh phúc khi làm được những gì hợp với công tâm, điều đó giúp tôi đã làm việc trong vài chục năm nay.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Ngoài lý do nêu trên đã thúc đẩy mình ra làm việc chung, ngoài bổn phận làm tròn nhiệm vụ của công việc anh có hoài bão gì khác hơn nữa không? Với Cộng Đồng người Việt tại Hòa Lan và quê mẹ Việt Nam?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Tôi mong muốn cùng mọi người xây dựng một cộng đồng vững mạnh. Cộng Đồng chúng ta là một thành trì bảo vệ chính nghĩa của người tỵ nạn. Cộng sản có đại diện của chúng là toà đại sứ ở Hoà-Lan, nhưng có thể nói chúng vẫn chưa dám công khai xuất hiện vì chúng còn e dè với cộng đồng chúng ta. Cộng Đồng có mạnh thì chúng ta mới góp phần một cách hữu hiệu với người dân trong nước trong công cuộc đấu tranh chấm dứt độc tài cộng sản tại Việt Nam.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Câu hỏi cuối đến anh. Suy nghĩ của anh về tương lai, làm thế nào để lớp trẻ thuộc thế hệ thứ hai hứng khởi tham gia sinh hoạt và xây dựng Cộng Đồng bền vững lớn mạnh hơn?

- **Nguyễn Đắc Trung:** Thế hệ trẻ là quan tâm đặc biệt của tân Ban Chấp Hành Cộng Đồng. Thế hệ đi trước có nhiệm vụ phải đào tạo và kết nối những người trẻ để trong tương lai họ có thể tiếp tay xây dựng Cộng Đồng. Tôi nghĩ Ban Chấp Hành Cộng Đồng phải tạo điều kiện để họ trực tiếp tham gia sinh hoạt của Cộng Đồng như tổ chức Tết, sinh hoạt văn nghệ, hội thảo về văn hoá, tiếp tay làm

báo,... Từ từ qua việc làm họ mới thấu hiểu được những gì mà thế hệ đi trước đã trải qua và hiểu thêm về cội nguồn của họ. Tôi đề nghị các bậc phụ huynh khuyến khích con em tham gia các sinh hoạt của Cộng Đồng trong tương lai vì dù kế hoạch nào có đề ra, cũng không thể thành công nếu không có sự tiếp tay của quý vị.

- **Nguyễn Thanh Linh:** Chân thành cảm ơn anh đã dành thời gian cho cuộc phỏng vấn này. Chúc anh và gia đình luôn bình an và thành công trong cuộc sống, việc làm và hoạt động hiện nay.

REGELS CORONA VIRUS

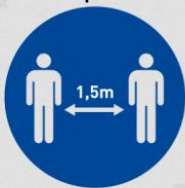
We geven
elkaar geen
hand

Mondkapje
dragen
verplicht

Was je handen
vaak en
met zeep

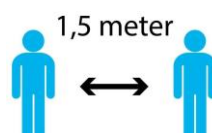

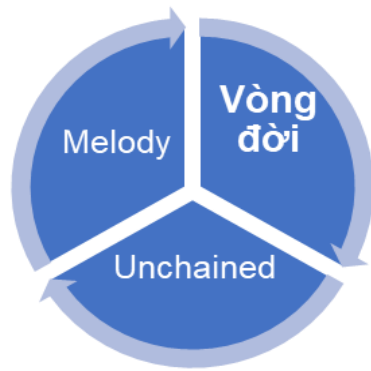
We houden
altijd 1,5 meter
afstand

Basisregels voor iedereen

Voor iedereen in Nederland geldt:

- blijf bij klachten thuis en laat u testen;
- houd 1,5 meter afstand van anderen;
- was vaak uw handen en hoest en nies in uw elleboog;
- vermijd drukke plekken;
- werk thuis, tenzij het niet anders kan;
- draag een mondkapje in publieke binnenruimtes.

Trúc Hà
thu 2020

“Động tác cuối cùng: Thư giãn. Mỗi người lấy hai phao que, một để gác chân, một choàng dưới vai và hai tay. Thả nổi người, không cần cử động, chỉ hít thở đều đặn và thư giãn. Thư giãn, thư giãn, thư giãn. Để tôi thay bản nhạc khác.”

Tiếng cô huấn luyện viên nhẹ nhàng khoan thai. Mọi người bơi vào bờ hồ tắm, lấy hai cái phao dài như cái que rồi bơi ra giữa hồ tìm một chỗ cho mình.

* * *

Từ khi về hưu, tôi sống cuộc đời “*tự do de luxe*”. Không còn căng thẳng tinh thần, không còn những hạn chót phải chạy theo hoài hoài, những trường hợp khó khăn phải giải quyết dài dài. Chỉ còn nhàn rỗi, tự do làm những việc mình thích, thức khuya dậy trễ tùy ý. Trong lúc người ta đang đi làm thì mình đi chơi, đi thể thao, đi bơi lội để “*trả thù đời*” bù lại những năm tháng cực lực đi cày. Nghĩ, phải biết trước thì đã nghĩ sớm hơn nữa rồi. Nghĩ, không hiểu sao có người than thì giờ thừa thãi, bị cách ly xã hội, nhàm chán, buồn và cô đơn sau khi về hưu. Tôi thì không. Ngoài trừ những ngày phải giữ cháu chỉ có thể dẫn cháu đi bộ dạo chơi, còn thì ngày tôi đi tập thể dục dụng cụ, ngày đi bơi, ngày đi tập thể dục dưới nước. Ngày nào chương trình này. Thể dục dưới nước rất thích vì những động tác nhịp nhàng theo điệu nhạc và cô hướng dẫn viên tâm lý luôn để loại nhạc thích hợp với nhóm “*senior*” chúng tôi.

Hôm nay là buổi tập thể dục dưới nước đầu tiên của tôi và đây là động tác cuối cùng của buổi tập. Máy tháng nay nạn dịch COVID-19 hoành hành khắp thế giới, dồn dập tin tức về số người nhiễm bệnh, số người tử vong vì bệnh, những khó khăn về mặt xã hội và kinh tế, những giới hạn trong việc đi lại, trong việc làm, v.v.. Toàn những tin xấu khiến mọi người như ngày càng xa lìa niềm vui và hạnh phúc. Sau mấy tháng bị giới hạn vì nạn dịch, hôm nay thoải mái làm sao được đi bơi lại, mặc dù có phải ghi tên trước mới được tham dự và số người đến cũng không nhiều.

Khi tiếng nhạc cất lên thì tôi cũng vừa làm xong động tác ngửa người nằm trên nước, dưới chân và dưới vai có hai que phao đỡ cả thân mình nổi trên mặt nước. Tư thế lý tưởng để thư giãn vì người nhẹ bồng bênh trên nước.

Mà bản nhạc gì sao nghe quen quá... Giọng hát nồng ấm, thiết tha, âm điệu du dương,

trầm bổng, dịu dàng... Lặng đi cả phút... rồi bỗng nhiên ký ức vỡ oà, tim dâng tràn xúc động. Bỗng thấy mình nhẹ tênh, bay bổng, bồng bềnh trên nước, vượt không gian, vượt cả thời gian, quay về nửa thế kỷ trước. Nhịp tim bồi hồi, náo nức trong nỗi thẹn thùng, e ấp, rụt rè của tuổi 16. Nửa thế kỷ rồi mà bài hát đầu đời năm 16 tuổi, bài Unchained Melody, vẫn còn mê hoặc.

Oh, my love, my darling/ I've hungered for your touch/ A long, lonely time

Time goes by so slowly/ And time can do so much/ Are you still mine?

I need your love/ I need your love/ God speed your love to me

Lonely rivers flow/ To the sea, to the sea/ To the open arms of the sea

Lonely rivers sigh/ "Wait for me, wait for me"/ I'll be coming home, wait for me.

Năm 16 tuổi, lần đầu tiên tôi được phép đi “*bal*”. Bal do con trai của ông thầy dạy kèm toán tổ chức, cho nên ba tôi tin tưởng, cho đi. Thời đó quan niệm của bậc cha mẹ là “*nam nữ thọ thọ bất tương thân*”, mặc dù tôi theo học trường tây nhưng ba tôi rất khó, không cho giao du với con trai, không cho đi chơi quá 9 giờ đêm. Những cây đèn lưu thông xanh-đỏ-vàng sáng trong đêm tối là “*trái cấm*” đối với tôi khiến tim rộn ràng náo nức mỗi khi nhìn thấy. Cho tới bây giờ tôi vẫn còn giữ cảm giác rộn ràng ấy mỗi khi ban đêm ra đường nhìn thấy đèn màu lấp lánh.

Những người tham dự bal đó phần đông là bạn bè quen biết vì học cùng trường hay là bạn bè của bạn. Hôm đó lần đầu tiên tôi được mời nhảy, và bản nhạc đầu tiên tôi nhảy chính là bản Unchained Melody. Anh chàng mời nhảy là bạn của bạn tôi, rất giống Romeo trong phim Romeo and Juliet, bản 1968 do Olivia Hussey và Leonard Whiting đóng. Tôi nhút

nhát mà có lẽ anh chàng còn nhút nhát hơn, nên chỉ mời tôi có một bản, và cả đêm đó anh chàng cũng nhảy có một bản đó thôi. Cái gì lần đầu cũng để lại nhiều ấn tượng, bản nhạc này cũng vậy, cho đến tận bây giờ.

Tôi nằm yên trên mặt nước, lòng tràn ngập

niềm vui vô cớ, ngạc nhiên sao chỉ một bản nhạc mà đem lại cho mình vô vàn xúc cảm và niềm hạnh phúc thên thang chói lòa như thế. Anh chàng giống

Romeo kia đã biến mất từ lâu – hình như đã đi Mỹ du học sau buổi gặp gỡ trong bal đó - cả cái tên tôi cũng

không còn nhớ, vậy mà chỉ một điệu nhạc cũng làm sống dậy cả một thời mộng mơ. Lâu quá rồi sao vẫn còn nhớ, hay chỉ là tưởng tượng.

Cảm giác hư hư thực thực bỗng bồng bềnh trên mặt nước. Như ánh trăng soi mình trong ao nước, bóng trăng có đó nhưng tay nào bắt được, trăng và bóng trăng cái nào có thật cái nào không, hay đều là vô thường.

Chợt nhận ra rằng bản nhạc đầu tiên khi bước vào đời, bước vào tuổi mộng mơ nay cũng là bản nhạc đầu tiên khi về hưu, chấm dứt đoạn đời làm việc. Cái vòng tròn đã khép lại, nó

khép lại hay đi tiếp vì nó không có kết thúc. Mọi sự đều kết nối, mọi sự vẫn tiếp tục.

Khung trời kỷ niệm thời trung học mộng mơ chợt hiện về qua bản nhạc của tuổi học trò. Thấy như mình trở lại ngày xưa... lòng bỗng đầy tràn hạnh phúc một cách thật dễ dàng. Nhớ hồi nhỏ sao dễ vui, dễ mừng, dễ sung sướng; chỉ một món đồ chơi, một cái bánh, một châu xi-nê cũng đủ vui. Càng lớn càng khó tìm thấy niềm vui và hạnh phúc; căn nhà nhỏ, chiếc xe tầm thường không làm hài lòng. Bây giờ cuối đời, trở lại dễ như ngày còn bé, một bản nhạc xưa cũng đủ khiến lòng bay bổng. Vòng tròn khép lại, điểm cuối ráp với điểm đầu. Vòng đời lại tiếp.

Nạn dịch COVID-19 là một đại nạn cho thế giới nhưng cũng làm cho mình ý thức được cái gì quan trọng nhất, cái gì thuộc về giá trị căn bản (intrinsic value) và cái gì chỉ có giá trị phụ, chỉ là công cụ (instrumental value) dẫn đến giá trị căn bản như Aristotle từ ngàn xưa đã phân định. Những gì quan trọng nhất trong cuộc đời, phải chăng đó là sức khỏe, là hạnh phúc, là gia đình, là bạn hữu, là tình cảm chân thật, nào phải là tiền tài hay danh vọng suốt đời mình chạy theo.

Tôi rời buổi tập, lòng đầy hạnh phúc mình vẫn còn mạnh khỏe sáng suốt, vẫn còn có đôi, vẫn còn những kỷ niệm đẹp để hồi tưởng và còn một tương lai để hướng đến. Tuổi nào cũng đáng quý, cũng có những điều hay đẹp để mình chiêm ngưỡng và thưởng thức, miễn mình tỉnh thức. Tự nhủ lòng đừng quên chia sẻ hạnh phúc của mình với gia đình và bằng hữu.

Thơ

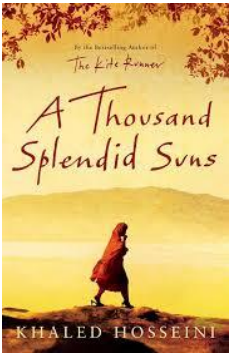
Hoàng Trùng Dương

THU

Thu sang trong nắng hanh vàng
 Gió lay mon trớn nhẹ nhàng lá rơi
 Mây thu ửng sắc lưng trời
 Hồ thu soi nắng sáng ngời thủy tinh
 Vài con chim lượn chao mình
 Rừng thu vàng đỏ đượm tình nước mây
 Hoàng hôn nhuộm thắm phương tây
 Chim bay về tổ từng bầy kêu sương
 Thu về bao nỗi nhớ thương...

Ngàn ánh dương mực rở

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 50 (tiếp theo)

Các cuộc chiến đã tàn phá những con đường nối liền Kabul, Herat, và Kandahar. Giờ đây, cách dễ nhất để đến Herat là thông qua Mashad bên Iran. Laila và gia đình chỉ ở đó qua đêm. Họ nghỉ đêm trong một khách sạn rồi sáng hôm sau đón xe buýt đi tiếp.

Mashad là một thành phố đông đúc, nhộn nhịp. Laila nhìn theo những công viên, những ngọn tháp giáo đường Hồi và những quán cơm thịt nướng lướt qua hai bên đường. Khi xe buýt ngang qua đền thờ Iman Reza, vị lãnh đạo thứ tám của giáo phái Shi'a (chú thích người dịch: Hồi giáo có hai giáo phái chính: Sunni và Shi'a), Laila nghênh cổ để nhìn cho rõ những viên gạch ngói lấp lánh, các tháp giáo đường, mái tròn thép vàng tuyệt đẹp, tất cả được bảo quản nguyên vẹn và trân quý. Laila nghĩ đến các tượng Phật ở xứ nàng, giờ chỉ còn là những hạt bụi theo gió bay khắp thung lũng Bamiyan.

Chuyến xe buýt đến biên giới Iran-A Phú Hãn mất gần 10 tiếng đồng hồ. Đến gần A Phú Hãn, địa hình trở nên hoang vắng, cằn cỗi. Trước khi xe qua biên giới để vào Herat, họ đi ngang qua một trại tỵ nạn. Trong mắt Laila, đó là một vệt mờ tạo thành bởi bụi vàng khè và các túp lều màu đen cùng với vài cấu trúc mỏng manh bằng tôn. Laila vớ tay qua ghế và nắm lấy bàn tay của Tariq.

Ở Herat, phần lớn những con đường đều trải nhựa và trồng những cây thông thơm hai bên. Có những công viên và thư viện công cộng đang xây dở dang, những khoảng sân chăm sóc rất tỉ mỉ, những tòa cao ốc nước sơn còn mới. Đèn lưu thông hoạt động tốt và bất ngờ nhất đối với Laila là điện luôn luôn có. Laila có nghe nói là Ismail Khan, lãnh chúa phong kiến của Herat, đã giúp xây dựng lại thành phố với số tiền thuế đáng kể ông đã thu được nơi biên giới A Phú Hãn-Iran, tiền mà Kabul nói không thuộc về ông mà về chính phủ trung ương.

Trong giọng nói của người tài xế taxi chở họ đến khách sạn Muwaffaq có cả vẻ tôn kính lẫn e sợ khi nhắc đến tên Ismail Khan.

Hai đêm ở khách sạn tốn gần một phần năm số tiền tiết kiệm của họ, tuy nhiên cuộc hành trình từ Mashad quá dài và mệt nhọc, và hai đứa nhỏ đã kiệt sức. Khi Tariq nhận chìa khóa phòng, người nhân viên lớn tuổi ở quầy tiếp tân nói khách sạn Mawaffaq rất được các nhà báo và những người làm việc cho các tổ chức vô chính phủ ưa chuộng.

"Bin Laden đã có lần ngủ ở đây," ông ta tự hào.

Phòng có hai giường và phòng tắm có vòi nước lạnh. Trên tường giữa hai giường treo bức tranh của nhà thơ Khaja Abdullah Ansary. Từ cửa sổ, Laila nhìn ra con đường nhộn nhịp bên dưới và công viên bên kia đường với những lối đi lát gạch màu nhạt cắt ngang qua những cụm hoa to. Hai đứa nhỏ đã quen có truyền hình, lấy làm thất vọng vì phòng này không có. Nhưng chẳng bao lâu chúng đã ngủ. Chẳng bao lâu, Tariq và Laila cũng thiếp đi. Laila ngủ say trong vòng tay của Tariq, ngoại trừ một lần thức giấc nửa đêm vì một giấc mơ mà nàng không còn nhớ.

Sáng hôm sau, sau bữa điểm tâm với trà và bánh mì nóng, mút cam quýt và trứng luộc, Tariq kêu xe taxi cho Laila.

"Em có chắc em không muốn anh đi với em?" Tariq bảo. Aziza đang nắm tay Tariq. Zalmai thì đứng sát bên, một vai tựa vô hông Tariq.

"Em chắc."

"Anh lo lắm."

"Không sao đâu," Laila nói. "Em hứa. Anh dẫn con đi chợ chơi, mua gì đó cho con."

Zalmai bắt đầu khóc khi xe taxi chạy, và khi Laila nhìn lại, nàng thấy nó đưa tay đòi Tariq bế. Việc thằng Zalmai bắt đầu chấp nhận Tariq làm cho Laila vừa mừng vừa buồn.

"Cô không phải người ở đây," người tài xế nói. Tóc anh ta đen, dài tới vai – Laila khám phá ra đây là một cách được người ta dùng để tỏ sự coi thường đối với quân Taliban đang rút đi – và anh ta có vết sẹo cắt ngang bộ ria phía bên trái. Trên kính xe bên phía anh có dán tấm hình một cô gái trẻ với đôi má hồng và tóc chẻ giữa thắt thành hai bím.

Laila nói với anh ta là nàng sống ở Pakistan năm ngoái, bây giờ trở lại Kabul. "Khu Deh-Mazang."

Qua kính xe, Laila nhìn thấy những người thợ đồng đang hàn quai vô các bình đựng nước, những người thợ làm yên xe đang trải các miếng da ra phơi nắng.

“Ông sống ở đây lâu chưa?” nàng hỏi.

“Cả đời rồi. Tui sanh ra ở đây mà. Tui đã chứng kiến hết mọi thứ. Cô còn nhớ cuộc nổi dậy không?”

Laila nói nhớ, nhưng anh ta vẫn tiếp tục.

“Lúc đó là tháng ba năm 1979, chừng chín tháng trước khi quân Liên Xô đến chiếm đóng. Một số dân ở Herat nổi giận đã giết một số tên cố vấn Liên Xô, thế là Liên Xô cho xe tăng và máy bay trực thăng phá nát chỗ này. Suốt ba ngày, cô biết không, họ bắn vô thành phố này. Họ bắn sụp các cao ốc, phá hủy một tháp giáo đường Hồi, giết chết hàng ngàn người. Hàng ngàn người.

Tôi bị mất hai đứa em gái trong ba ngày đó. Một đứa mới 12 tuổi.” Anh ta vỗ nhẹ tấm hình trên kính xe. “Nó đó.”

“Xin chia buồn,” Laila nói và lấy làm lạ sao câu chuyện nào ở A Phú Hãn cũng mang dấu chết chóc, mất mát và đau khổ không thể tưởng. Vậy mà Laila thấy người ta vẫn có cách để vượt qua, để tiếp tục sống. Laila nghĩ đến cuộc đời của chính nàng, và tất cả những gì đã xảy ra cho nàng, và nàng ngạc nhiên thấy nàng cũng đã sống sót, nàng vẫn còn sống và ngồi đây trong chiếc xe taxi này, nghe người đàn ông này kể chuyện.

Gul Daman là một ngôi làng với vài căn nhà có tường bao bọc, còn lại chung quanh là những căn chòi thấp tè làm bằng bùn và rơm. Bên ngoài những căn chòi, Laila thấy mấy người đàn bà da sạm nắng đang nấu cơm, mặt mũi họ nhể nhại mồ hôi vì hơi nước bốc lên từ những chiếc nồi lớn đen thui đặt trên những bếp lò chụm củi tạm bợ. Mấy con lừa cắm đầu vô máng ăn. Đám con nít chạy đuổi gà bắt đầu đuổi theo xe taxi. Laila trông thấy mấy người đàn ông đẩy xe cút kít chất đầy đá. Họ dừng lại, nhìn theo xe. Anh tài xế quẹo cua, và xe đi ngang qua một nghĩa trang có cái lăng mộ thật

xưa ở giữa. Anh tài xế bảo đó là lăng của vị giáo sĩ Hồi tu khổ hạnh trong làng.

Có cái cối xay gió nữa. Trong bóng mát của những cánh quạt không hoạt động và rỉ sét, ba thằng nhỏ ngồi xỏm dọc bùn. Anh tài xế dừng xe lại và thò đầu ra cửa. Thằng nhỏ có vẻ lớn tuổi nhất trong ba đứa là đứa trả lời. Nó chỉ một ngôi nhà xa xa trên đường. Anh tài xế nói cảm ơn, rồi cho xe chạy tiếp.

Anh ta đậu xe bên ngoài ngôi nhà một tầng có tường bao bọc chung quanh. Laila nhìn thấy ngọn của những cây vả ở phía trên bức tường, vài nhánh cây de ra ngoài.

“Tôi đi không lâu đâu,” Laila nói với người tài xế.

Người đàn ông ra mở cửa tủi trung tuần, thấp, ốm, tóc hoa râm, hàm râu là những sọc bạc song song. Ông mặc áo choàng cổ điển phía ngoài bộ đồ dài.

Họ chào nhau.

“Đây có phải nhà của thầy Faizullah không ạ?” Laila hỏi.

“Phải, tôi là Hamza, con trai của ông. Tôi có thể giúp gì cho cô?”

“Tôi đến đây về việc một người bạn cũ của cha ông, bà Mariam.”

Hamza chớp mắt. Mặt ông thoáng vẻ bối rối.

“Mariam...?”

“Con gái của ông Jalil Khan.”

Hamza lại chớp mắt. Rồi ông đưa tay lên má và mặt ông sáng lên vì ông nhoẻ miệng cười đưa mấy cái răng hư và sún.

“Ồ!” ông kêu lên. Tiếng kêu nghe như âm thanh ô-ô của hơi thở bị tống ra. “Ồ! Mariam! Cô là con gái của Mariam? Mariam –”

Ông nghẹo cổ, nôn nóng nhìn tìm phía sau Laila. “Mariam có tới không? Trời ơi lâu quá rồi! Mariam có tới không?”

“Mariam đã qua đời.”

Nụ cười tắt trên gương mặt Hamza.

Họ đứng như thế một lúc lâu nơi ngưỡng cửa, Hamza mắt nhìn xuống đất. Có tiếng lừa hí đầu đó.

“Mời cô vào,” Hamza nói. Ông đẩy cửa mở.

“Xin mời cô vào.”

Họ ngồi dưới đất trong căn phòng thưa thớt bàn ghế. Trên nền nhà có tấm thảm hoa, mấy cái gối kết cườm để khách ngồi lên, và tấm hình thánh địa Hồi giáo Mecca đóng khung treo trên vách. Họ đến ngồi bên cửa sổ mở, hai bên một vệt nắng dài. Laila nghe có tiếng

đàn bà thì thăm từ một phòng khác. Một thằng nhỏ đi chân đất đem đặt trước mặt họ một mâm nước trà xanh và kẹo dẻo hột hồ trăn. Hamza gật đầu về hướng thằng nhỏ.

“Con trai tôi.”

Thằng nhỏ lặng lẽ bỏ đi.

“Cô kể đi.” Hamza mệt mỏi nói.

Laila kể hết mọi chuyện - Phải mất nhiều thời gian hơn nàng nghĩ.

Gần cuối, nàng phải cố gắng lắm mới giữ được bình tĩnh. Một năm rồi mà vẫn cảm thấy khó khi nhắc tới Mariam.

Laila kể xong, Hamza ngồi im lặng một lúc lâu.

Ông chậm chậm xoay

tách trà trên chiếc đĩa lót tách, xoay qua rồi xoay lại.

“Cha tôi, cầu xin cho ông được yên nghỉ, hồi đó thương cô ấy lắm.” Hamza cuối cùng cất tiếng.

“Ông là người kể tai cô ấy để hát kêu gọi cầu nguyện khi cô ấy chào đời, cô biết không. Tuần nào cha tôi cũng đến thăm cô ấy, không bao giờ bỏ sót. Đôi khi ông dẫn tôi theo. Cha tôi là gia sư của cô ấy, mà cũng là người bạn của cô

ấy. Ông là một người nhân từ. Lúc ông Jalil Khan gả cô ấy đi, cha tôi buồn dữ lắm.”

“Xin chia buồn cùng ông. Xin Thiên Chúa tha thứ cho cha ông.”

Hamza gật đầu cảm ơn.

“Cha tôi rất thọ. Thực ra cha tôi sống lâu hơn ông Jalil Khan. Cha con tôi đã chôn ông ấy nơi nghĩa trang làng, không xa nơi chôn má của Mariam. Cha tôi là một người rất tốt, đáng được lên thiên đàng.”

Laila hạ tách xuống.

“Ông cho phép tôi hỏi một điều có được không ạ?”

“Được chứ.”

“Có thể nào ông chỉ tôi xem nơi chị Mariam đã sống? Có thể nào ông dẫn tôi đến đó?” Laila nói.

(còn tiếp...)

thơ

Miên Thụy

Tháng mười một và em

Gió tháng mười một làm em tê tái
Lạnh buốt đôi vai năm tháng mong chờ
Em mãi tìm một bóng đời ấp ủ
Mà chấp chùng như sương khói trong mơ

Nắng tháng mười một sao em đủ ấm
Vẫn thềm vòng tay ôm ấp bên người
Môi tê tái vì anh đâu còn nữa
Vị ngọt mềm chỉ còn đắng trên môi

Mưa tháng mười một kéo vào đời cơn bão
Đêm giạt mình nghe trống vắng giữa khuya
Chợt nghĩ đến một sáng mai thức dậy
Nhìn quanh đây sao im lặng bốn bề

Sợ lắm anh cơn gió tháng mười một
Em biết rồi nhưng chẳng thể nào hơn
Một mình em vẫn làm lủi cô đơn
Em lạc hướng hay dòng đời đưa đẩy

Rồi ngày mai biết có còn nơi ấy
Vẫn một người trông về phía trời xa
Em bên đời vẫn lặng lẽ ngày qua
Giọt nước mắt thấm nhạt nhòa đêm tối

Miên Thụy
(Tháng 11 hai không hai mươi)

Truyện ngắn

Mùa Thu Của Quý.

Trong một khu rừng của thành phố Ban Mê Thuột vào một buổi trưa tháng mười dương lịch. Mặt trời đang đứng trên đỉnh đầu của hai người - một nữ và một nam - cả hai cũng vừa đi đến bên một con suối lớn. Người thiếu nữ có vẻ mệt mỏi nên liền ngồi xuống phiến đá và lưng dựa vào tảng đá lớn. Khắp cả khuôn mặt và thân mình của cô gái đều ướt đẫm mồ hôi. Cô kéo vạt áo của cái áo bà ba mà cô đang mặc lên để lau mặt. Sau khi lau mặt xong, cô xin phép người lính có nhiệm vụ áp giải cô - người lính Việt Cộng - xuống suối uống nước. Người lính Việt Cộng lấy bình đựng nước trong cái túi đeo sau lưng ra, đưa cho người cô gái và nói với giọng thật nhẹ nhàng, cùng phong cách thật lịch sự:

“Cô uống nước này. Uống nước suối để giảm bệnh sốt rét lắm cô à.”

Cô gái đón bình nước và đưa lên miệng uống. Uống nước xong, cô gái chỉ bàn chân của mình và nói:

“Chân tôi bị rướm đầy máu thế này thì có lẽ không đi được nữa đâu.”

Người lính Việt Cộng nhìn quanh rồi quay mặt lại nói với cô gái:

“Cô xuống suối rửa vết thương và tắm một chốc cho khỏe lại rồi sẽ đi tiếp.”

Như chợt nhớ, người lính Việt Cộng lấy từ trong cái túi ra một gói nhỏ được bọc bằng lá rừng và đưa cho cô gái:

“Cô ăn nắm cơm này rồi hãy đi tắm. Ăn để có sức mà đi... vì đường còn dài lắm đấy.”

Cô gái nhìn cái gói bằng lá cây rừng và nói với vẻ như hờn dỗi:

“Tôi không đói.”

“Cô ráng mà ăn. Đói thì không đi được đâu.”

Thấy người lính Việt Cộng nói với vẻ mặt như khẩn nài nên cô gái cầm cái gói lá và mở ra. Trong cái gói lá có nắm cơm chỉ vừa bằng cái nắm tay và cô gái cắn một miếng nhỏ. Bên cạnh nắm cơm có gói muối đậu phộng nhưng cô gái không buồn nhìn đến. Cô nhai thật chậm rãi và thật kỹ. Người lính Việt Cộng cầm bình nước và uống ừng ực. Uống xong người lính đưa bình nước cho cô gái. Cô gái ngừng nhai và nhìn nắm cơm. Cô gái không nhìn bình nước mà người lính Việt Cộng đang đưa tới:

“Ông ăn cơm đi. Tôi không ăn hết đâu.”

Người lính Việt Cộng lặp lại câu nói đã nói với cô gái:

“Cô ráng mà ăn. Đói thì không đi được đâu.”

“Còn ông?”

Người lính Việt Cộng quay mặt nhìn xuống suối và nói:

“Tôi không đói.”

* * *

Cô gái khỏa thân và đang bơi trong lòng suối.

Dưới dòng nước trong vắt, làn da trắng mịn hiện ra lồ lộ với những đường cong trên thân thể đang độ tuổi xuân thì. Cô gái lấy hai tay xoa vào bộ ngực nở nang. Cô liếc nhìn về người lính Việt Cộng. Người lính Việt Cộng đang ngồi quay lưng lại với cô và chăm chú đọc những dòng chữ trong một quyển sách thật dày. Nét mặt cô gái trở nên vui vẻ sáng khoái tưởng có thể đã quên được những nhọc nhằn trên chặng đường đã đi

qua. Một lúc lâu sau, người lính Việt Cộng lên tiếng nhưng vẫn không quay đầu lại:

“Cô ơi, lên đi thôi. Cô tắm ít thôi kéo nhiễm cảm đấy.”

Cô gái bước đến bên phiến đá lấy áo quần mặc rồi bước đến ngồi cạnh bên người lính. Cô gái ngược cặp mắt đen láy nhìn người lính Việt Cộng và vừa đưa chân lên cao vừa nói:

“Ông xem chân tôi đây, như thế này thì làm sao mà đi tiếp được chứ.”

Người lính Việt Cộng vừa tháo đôi dép vừa nói với cô gái:

“Cô mang tạm đôi dép của tôi mà đi.”

“Tôi... tôi không quen đi dép làm bằng bánh xe, và lại nó lớn quá.”

Người lính Việt Cộng tỏ vẻ bối rối nhưng rồi hắn liền nhìn đến đôi chân nhỏ và xinh xắn của cô gái đã bị gai rừng làm cho máu chảy nhiều. Không một chút chần chừ, người lính Việt Cộng tìm trong cái túi đeo lưng lấy ra cái áo vải ka-ki đã bạc màu.

Người lính Việt Cộng xé ra từng mảnh rồi quấn tròn quanh vô mỗi cái chân của cô gái.

“Bây giờ cô đã có... một đôi giày vừa vặn và êm ái rồi đấy.”

Cô gái nhìn người lính Việt Cộng vẻ xúc động:

“Tôi không hiểu tại sao các ông lại bắt tôi, lại xem tôi là kẻ thù?”

“Chúng tôi không xem cô là kẻ thù. Cô chưa biết rõ về chúng tôi đấy thôi. Thế cô có biết vì sao cô bị chúng tôi bắt không?”

“Không. Tôi đang dạy học thì các ông đến bắt tôi.”

“Cô... cô đeo quân hàm... cô có cấp bậc gì và có nhiệm vụ gì trong chiến dịch Phụng Hoàng?”

“Tôi... Ô... Các ông làm rồi. Tôi đang dạy học chứ nào có Phụng Hoàng Phụng Vĩ gì đâu.”

“Thế cô vào trong buôn làng của người Thượng làm gì?”

“Tôi vô đó để dạy học mà. Tôi vẫn thường vô đó mỗi tháng hai lần.”

“Nhân dân báo cho chúng tôi biết là, có một cô gái đang hoạt động trong chiến dịch Phụng Hoàng. Thế... không phải là cô sao?”

“Tôi nghĩ các ông đã làm tôi với người nào khác rồi.”

“Chồng của cô làm gì?”

“Tôi chưa có gia đình. Tôi còn độc thân.”

“Thế... nếu... thôi. Đêm nay chúng ta nghỉ ở đây rồi sáng mai lên đường. Tôi có đem theo ít gạo đây. Cô nấu cơm, còn tôi xuống suối kiếm vài con cá. Cô đừng đi đâu xa vì vùng này nhiều thú dữ lắm.”

Người lính Việt Cộng nói xong liền đi xuống suối. Còn lại một mình, cô gái tìm trong cái túi đeo lưng của người lính Việt Cộng và lấy ra một cái lon gô và cái hộp quẹt cây rồi nhúm bếp. Một lát

sau người lính Việt Cộng cầm lên hai con cá và một nắm lá rừng:

“Cá và lá này nấu canh ngon lắm cô à.”

“Tôi lấy gì để làm cá đây?”

Người lính Việt Cộng rút cây dao găm đưa cho cô gái rồi xách cây súng đi qua bên kia suối để tắm.

Khi tắm xong thì cô gái cũng vừa nấu xong cơm và canh. Trong lúc hai người đang ăn cơm, người lính Việt Cộng nhìn cô gái với ánh mắt thật tình tứ và hỏi:

“Cô có muốn theo chúng tôi đi giải phóng cho người dân Miền Nam không? Phải giải phóng đồng bào mình thoát khỏi gông cùm và sự đàn áp của Mỹ Ngụy cô à.”

Cô gái nuốt vội miếng cơm rồi nghẹn ngào nói như muốn khóc:

“Tôi thấy... các ông thật hiền. Các ông thật khác xa với những người lính Cộng Hoà. Các ông không hề tước đoạt của cải cũng như đối ác với đồng bào mình và đồng bào dân tộc thiểu số mà lại luôn luôn hoà nhã, luôn luôn sẵn sàng muốn giúp đỡ tất cả mọi người; chẳng hạn như ông luôn hoà nhã và đối đãi rất tốt với tôi...”

* * *

Tôi đứng lên và đi ra khỏi rạp khi cuốn phim có nội dung tuyên truyền của thời chiến tranh có cái tựa: “Hướng về phía mặt trời mọc” vẫn còn đang tiếp tục chiếu.

Nhân vật nam trong phim - người lính Việt Cộng - quả là vị thiên thần chứ không phải con ác quỷ. Khác hẳn với những người lính Việt Cộng trong dịp tết Mậu Thân 1968 ở Huế mà tôi đã được đọc, được thấy hình ảnh qua các báo cũng như trên internet. Đó là những con ác quỷ lột con người. Họ đã được sự tiếp tay của một bọn người “ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản”, là những người sinh sống tại Huế; là những người được chính phủ Cộng Hoà giúp đỡ nhiều cho ăn học đến thành tài nhưng rồi đã hướng dẫn bọn Việt Cộng tìm và tàn sát không nương tay những người dân vô tội không có bất cứ một thứ vũ khí nào trong tay.

Tôi là người con gái được sinh ra và lớn lên khi quê hương không còn chiến tranh. Tôi thích tìm hiểu về những gì đã xảy ra trong những ngày tang thương ở Huế. Một điều duy nhất đã làm cho tôi luôn suy nghĩ và, tôi đã hiểu là tại sao đã bao nhiêu năm trôi qua rồi, đã gần phân nửa thế kỷ rồi mà người Việt Nam vẫn còn hận thù nhau mãi. Sự thù hận mỗi ngày mỗi tăng thêm mà xem ra sẽ không thể có được sự hòa giải để đi

đến hòa hợp, nếu không có một sự thay đổi tích cực nào về phía nhà cầm quyền Miền Bắc. Nhà cầm quyền Miền Bắc luôn kêu gọi người Miền Nam quên hận thù quá khứ nhưng, nhà cầm quyền thì không bao giờ muốn quên. Cuốn phim với mục đích tuyên truyền đã phản ánh lại những gì mà nhà cầm quyền đã nói và đang làm. Còn đó với biết bao sự hận thù và đàn áp. Việc dùng quyền lực để ngăn cấm để bôi bác nền văn hóa nhân bản và nhân văn của Miền Nam, để chiếm đoạt đất đai của các tôn giáo và của đồng bào nghèo ... thì sao gọi là quên hận thù quá khứ?

Việc dùng quyền lực và công an ban đêm tấn công và giết dân để cướp đất là tội ác man rợ. Sự tuyên truyền với những thiên thần tự tạo như trong phim ảnh không những không đem lại kết quả như mong đợi mà trái lại càng tạo thêm sự khinh bỉ và gây thêm thù hận giữa người dân với người cầm quyền.

Trời Sài Gòn tháng mười... mùa thu.

Mùa của yêu thương và tình tự giữa con người với nhau... thì cuốn phim mang nặng tính tuyên truyền và trơ trẽn chỉ làm cho người Miền Nam

thêm chán ghét và căm thù. Nhà cầm quyền mấy lúc gần đây muốn làm sống lại những hình ảnh của người lính trong thời kỳ... không tơ hào bất cứ một vật gì của nhân dân dù chỉ là cây kim sợi chỉ. Nhà cầm quyền hô hào học tập đạo đức của vị lãnh tụ mà người dân của cả ba miền đã thấy quá rõ bộ mặt thật đó là con quỷ dâm dục và độc ác... Cũng từ mùa thu năm 1945, Miền Bắc rồi Miền Nam đã bị tước mất tình yêu thương của con người với nhau. Tôi nghĩ, có lẽ nhà cầm quyền đang lo sợ cho một ngày không còn xa nữa phải rời bỏ quyền lực

nên cố tạo lại những hình ảnh thời chiến tranh để cho người dân thấy rằng, lúc đó họ chiến đấu là vì nước vì dân thật sự mà chỉ vì những người ngu dốt hèn nhát và tham nhũng sau này mới làm cho những hình ảnh oai hùng kia bị phai mờ bị nguyên rủa của người dân và làm cho người dân căm hận. Một cuốn phim với những tốn kém thế mà người đến xem chỉ lèo tèo dăm ba người. Với tôi, càng xem những loại phim như thế này càng khiến cho tôi nghĩ đến cuộc sống của đồng bào Miền Nam trong những tháng

ngày thật đẹp và thật phồn thịnh... qua hình ảnh và lời kể lại của ba tôi.

Đang đi đến một góc đường thì tôi gặp ông, người hàng xóm với cái đầu không được bình thường. Cái đầu của ông không được bình thường chỉ vì người con trai duy nhất của ông đã bị nhà cầm quyền cướp nhà cướp đất bên vùng Thủ Thiêm, nơi mà ông định sẽ về ở lúc tuổi về chiều. Có thể nói ông là người điên đặc biệt trong hàng vạn người điên mà tôi đã gặp trong thành phố này. Sự điên loạn của ông lại cũng hoàn toàn khác với những người điên khác. Vì, cứ mỗi lần ông đi đến bất cứ góc đường nào có nhiều người là tôi lại nghe ông chửi. Khi chửi thì tên lãnh tụ Hồ Chí Minh luôn luôn được ông nhắc đến đầu tiên. Và, lần nào cũng được ông lập lại đến nỗi tôi thuộc lòng. Ông chửi: "Tổ tiên sư cha cả nhà chúng mày. Tổ cha mày thằng Hồ Chí Minh. Mày là thằng gian xảo, thằng dâm ô, thằng tráo trở, thằng phản bội, thằng ăn cháo đá bát... Thằng Lê Duẩn không biết một tí ti con mẹ gì về kinh tế học nên đã làm cho cả nước đói đến... lỗ cả đít ra thế mà chúng mày lại dựng tên nó cho con đường này à."

Chúng mày có biết thằng Lê Duẩn từng nói càng là: Chúng ta sẽ đuổi kịp Nhật trong 15, 20 năm và nhân dân ta sẽ đi trên thảm vàng! Rồi đây cả thành phố này, cả đất nước này, cứ hễ thằng nào mắc dịch mắc toi thì đều được chúng mày dựng tên lên hết các con đường và thế là cả nước sẽ có những tên đường của những thằng mọi rợ. Thằng mù và vêu ký giấy dăng lãnh thổ của cha ông cho bọn bành trướng thì cũng đã được chúng mày cho nó cả một con đường rồi. Còn thằng Trọng lú lưu manh và gian xảo... thằng đó nó được phú và trọng là vì nó đã bán nước nên nó mới được phú trọng

Một thằng thì đề nghị trả thù lính Ngụy bằng cách cứ giam mút mùa lệ thủy và cho ăn ít nhưng bắt lao động thật nhiều. Một thằng thì đề nghị cướp nhà Ngụy để ở, bắt vợ Ngụy để chơi và bắt con Ngụy làm nô lệ. Rồi đây thì...

Ông vừa nhận ra tôi đang đi đến nên ông ngưng nói. Ông và tôi, cả hai cùng ngược nhìn tám bằng ghi tên đường. Con đường mang tên Lê Duẩn, vị Tổng bí thư đã từng tuyên bố là chỉ trong vài ba cái kế hoạch năm năm là đất nước sẽ tiến bằng hoặc hơn cả nước Nhật."

Tôi chưa kịp có lời nào với ông hàng xóm bắt bình thường thì ông lại bước đi tiếp đến những con đường khác. Vừa đi ông vừa chửi như ông không hề biết mệt. Những câu chửi rửa quen thuộc được ông tuôn ra... cho đến chiều tối khi mặt trời lặn ông mới về nhà để ngày hôm sau lại đi và lại chửi tiếp. Người con trai của ông bị công an bắt từ lâu và đã chết trong nhà giam để lại người vợ trẻ và đứa cháu gái bốn tuổi.

Hôm nay gặp lại ông làm tôi nhớ đến ngày tôi gặp lại anh, là người cũng có cái đầu không được bình thường như ông; trong quán cà phê nhỏ trên đường Lê Lợi Saigon. Anh có dáng người ốm nhỏ, cặp mắt sáng nhưng lúc nào cũng lác liếc như người gian. Hỏi thì anh nói:

“Bọn chúng vẫn theo anh luôn để chờ cơ hội bắt anh. Anh sợ lắm.”

“Bọn chúng là ai?”

“Bọn công an.”

“Anh có thể nói rõ ràng hơn cho em hiểu được không?”

Trầm ngâm một lúc, anh tâm sự về cuộc đời của anh:

“Anh cũng từng là người viết kịch bản và thành công trong xã hội. Anh cũng có vợ đẹp cũng có con ngoan. Vợ anh tốt nghiệp hội họa nhưng bị cấm hành nghề do có một lần nạng vẽ mặt của lãnh tụ trông chẳng khác gì mặt của con quỷ có hai cái nanh. Nhưng, bây giờ anh chỉ còn một mình thôi vì tất cả đã mất hết rồi. Mỗi khi có chuyện bực mình cần giải bày tâm sự thì anh nói với cái đầu gối bên trái của anh đây. Anh xem đó là cái đầu của viên chủ tịch; đầu gối bên phải của anh đây là đầu của viên thái thú. Dù không thích hay không muốn nhưng anh vẫn phải nói chuyện với hai người này, bởi vì cả hai tuy có cuộc sống giàu sang và có quyền lực nhưng cả hai cũng chẳng khác gì hai cái đầu gối vậy thôi.”

Khi đầu anh ra lệnh bước là phải bước, đầu anh ra lệnh quỳ là phải quỳ. Không sao có thể tưởng tượng được khi mà chiến tranh đã chấm dứt từ lâu lắm rồi vậy mà người ta vẫn cứ nhắc đến như mới vừa xảy ra ngày hôm qua đây thôi. Đi đến đâu anh cũng nghe người ta nói về chủ nghĩa này, chủ nghĩa kia, rồi thì nào là độc đảng, nào là đa đảng, cùng việc ghép tội tuyên truyền chống phá chế độ để có cơ đàn áp để có lý do trả thù và chiếm đất chiếm nhà. Anh bắt cần mọi thứ chủ nghĩa... mà tại sao lại có thể như vậy được chứ. Đời sống của một con người trên thế gian này là bao nhiêu năm mà sao lại không có

thể xí xóa đi, quên đi những đau buồn của những ngày qua để xây dựng lại tất cả cho tốt đẹp hơn. Mà xây dựng lại để làm gì chứ khi đất nước này một số người lại cho là của riêng họ nên rước luôn cả ngoại bang vô tàn phá quê hương.

Vậy đó, vậy mà đến khi về già và sắp xuống lỗ liền làm như đã nhìn ra sự sai lầm nên đâm ngực thùm thụp ra về ăn năn, ra về hối hận nào là tôi là thằng hèn, thằng đều cáng, thằng ma cô ma cạo đã theo chủ nghĩa xã hội man rợ từ mấy chục năm qua bởi vì hy vọng tương lai đất nước và dân tộc sẽ tiến lên sánh ngang bằng, hoặc hơn cả nước Nhật, đất nước sẽ không còn độc

đảng cai trị nữa. Bọn người đó hèn nên sợ rồi ra sẽ có một cuộc cách mạng thật sự chứ không phải cách mạng kiểu lường gạt, kiểu xảo trá như mùa thu năm xưa đó, và, như ngày ba mươi tháng tư bảy lăm. Tại sao lúc còn đương quyền mấy người đó không có một lời nào để tạ lỗi cùng đồng bào, tạ lỗi cùng những người đã bị chúng lường gạt vô tù rồi hành hạ và bỏ đói. Thế rồi

đến cuối đời bọn đó vợ vàng lên tiếng tỏ vẻ... buồn. Chỉ buồn thôi, vậy mà liền sau đó đã được một số bọn cò mồi tung hô đó là người quyết liệt, người phản tỉnh... đáng tôn thờ.

Một đêm kia khi anh đang rảo bước trên đường khuya và vắng người qua lại mà trong đầu anh thì luôn suy tính làm thế nào để đưa hai cái đầu gối của anh lên cao thật cao để cho mọi người biết là, tuy nó thuộc về thân thể của anh nhưng nó đã phản bội lại anh, nó đã có dã tâm đem những con vi trùng bệnh vào quậy phá thân thể anh. Vì suy nghĩ nhiều quá nên anh không để ý có bốn người đã theo sau anh tự nãy giờ. Đến một ngã tư thì linh tính như cho anh biết có người theo nên vừa khi quay đầu lại nhìn, anh đã ba chân bốn cẳng bỏ chạy. Trấn lột là chuyện thường xảy ra trên đất nước mình bây giờ và còn được che chở bởi bọn công an để ăn chia nữa đấy.

Anh chạy chậm lại vì phía trước mặt anh xuất hiện một quán nhậu còn mở cửa. Vì chạy chậm nên anh liền bị bốn người kia theo kịp và vây quanh. Bọn chúng, mặt tên nào cũng giống như quỷ sứ. Một tên chỉ tay vô mặt anh và hét lớn:

“Xuất trình giấy tờ tùy thân của anh cho chúng tôi xem.”

“Xét khắp mình nó xem có vũ khí gì không.”

Anh sợ quá nhưng cũng cố nói:

“Tôi là người lương thiện. Tôi không có vũ khí gì cả.”

“Lương thiện à? Lương thiện mà gặp chúng tôi lại bỏ chạy là làm sao?”

“Trần lột thường xuyên xảy ra nên tôi đề phòng đó mà.”

“Đã thấy chúng tôi rồi mà vẫn bỏ chạy tức là kẻ gian. Thôi, đem thằng này về quận rồi tính sau.”

Sau khi về đến quận, bốn người khám xét trong mình anh và tìm thấy tờ kịch bản anh đang viết nháp với nội dung là sẽ đưa cái đầu gối bên phải của anh ra tòa án để tố cáo trước công luận trong và ngoài nước về việc nó đã đem vi trùng vào phá hoại thân thể anh.

“Giấy gì đây? Anh định thưa cái đầu gối phải của anh à? Còn những chiếc xe trên bãi đất với những...”

“Những con vi trùng đấy các anh à.”

“Mày vẽ... mày... đây là sơ đồ gì đây? Mày hãy thành thật khai báo đi thì sẽ nhận được sự khoan hồng của pháp luật, còn bằng ngoan cố thì chỉ có chết thôi mày có biết như vậy không. Mày vẽ hình những con người có bím tóc phía sau nhưng lại không có vú mà mày lại nói đó là những con vi trùng là sao?”

“Đó là kịch bản nói về những con vi trùng đấy mà, chúng đang đục khoét thân thể của tôi đấy.”

Dụ dỗ anh không được bọn chúng liền hăm dọa sẽ bắt cả vợ con anh vô đây nếu như anh không thành khẩn khai báo; mà khai báo cái gì mới được chứ. Tính anh ghét rào trước đón sau để cuối cùng rồi thì cũng phải ký vô biên bản của cái gọi là, nhận tội và xin khoan hồng. Vào lúc ấy, vì nghĩ là dù có nói vòng vo cũng không lợi lộc gì nên anh đã nói thật là anh chỉ muốn đem cái đầu gối của anh ra tòa vì nó đã đem vi trùng bệnh vào người anh và xin quan tòa cho phép anh chặt bỏ nó đi mà không bị mang tội tự hủy hoại thân thể. Có điều này hơi kỳ lạ là, người nào cũng biết cả bọn chúng nó là những thằng hèn nhát đều căng độc tài và độc ác nhưng về cuối đời bọn chúng nó mượn chữ nghĩa để chạy tội thể mà những người từng bị chúng nó hành hạ đến không còn ra con người nữa thì nay lại đưa cả hai tay lên trời hoan hô chúng nó. Như vậy là rồi đây những người đó sẽ phải thỉnh thoảng hoan hô những con người hèn hạ và gọi là

người... quyết liệt. Thiệt tình mà nói thì anh chỉ nghĩ đến những việc ngăn ngừa sao cho vi trùng đừng xâm nhập tàn phá thân thể anh cũng như thân thể của các bà mẹ Việt Nam thôi. Và, thế là anh đồng ý ký vào biên bản xác nhận việc anh đã và đang làm. Bọn chấp pháp lại lôi được từ trong quần lót của anh ra một tấm giấy cũ mà anh đã quên băng đi đó là tờ giấy gì. Một tên chấp pháp trừng mắt lên nhìn anh và hỏi:

“Mày hãy nói cho chúng tao biết mày vẽ gì trong đây đây?”

Anh nhìn vô tờ giấy và thấy đó là hình vẽ một tòa nhà trên một con đường lớn mà anh thì không nhớ là đã vẽ nó tự bao giờ. Một trận đòn đã man, một trận đòn hội chợ tứ trụ làm anh không thể đứng thẳng người được bởi bốn thằng trụ ở bốn góc đánh anh đến không ngưng tay. Một thoáng sau anh thấy những hình ảnh trước mặt như đảo lộn và rồi anh không thể mở mắt ra được vì anh sắp đi vào cơn mê. Nhưng, anh cũng kịp nghe bọn chúng nói với nhau là đem nhốt anh lại cho đến khi tìm ra tòa nhà mà anh đã vẽ.

“Chắc chắn tòa nhà này là nơi chứa đựng tài liệu, là nơi hội họp và cũng có thể là nơi sẽ bị bọn này cho nổ tung lên. Chúng ta phải tìm cho ra tòa nhà thật mau. Chiến công này là của bọn bốn thằng mình đấy. Kỳ này thì chúng mình sẽ được đảng đề cử vào những chức vụ... tha hồ hái ra tiền.

* * *

“Đây là tiệm bán sách báo của Sở văn hóa thông tin đây mà.”

Một tên trong bọn nhìn vô tờ giấy có hình vẽ của anh và nói với ba tên kia.

“Chúng ta cứ vào hồi xem sao đã.”

Trong tiệm sách, một tên hỏi người chủ tiệm sách vẽ rất mất dạy:

“Này anh kia, đây có phải là hình vẽ cửa hàng sách báo của anh không?”

Người được hỏi là chủ nhân của tòa nhà nhìn vô tờ giấy cũ và cố giương đôi con mắt lên để nhìn cho rõ và rồi ông ta gật đầu nói:

“Có lẽ hình vẽ là tòa nhà này rồi vì trước cửa cũng có hình vẽ tấm bảng cắm đậu xe. Mà... có chuyện gì vậy mấy ông?”

“Chúng tôi cũng định hỏi anh về hình vẽ này đây. Chúng tôi đã khám phá được từ trong túi của một phạm nhân nguy hiểm, là bọn tuyên truyền chống phá nhà nước ta, là bọn tội phạm phạm vào điều tám mươi tám bộ luật hình sự của nhà nước ta.”

Ngày lúc đó có một người phụ nữ cũng đang đứng cạnh gần bên nhìn vô tình giấy cũ với hình vẽ không còn rõ ràng lắm và lên tiếng:

“Hình này do tôi vẽ đây mà, sao các ông lại có nó? Chồng tôi đang ở đâu vậy?”

hình do chị vẽ à?”

“Tôi muốn mua một quyển sách mà tôi thì không muốn đến đây nên tôi nhờ chồng tôi mua giùm vì cả ngày anh ấy ở ngoài đường với xấp vé số.

Anh ấy thì cứ viện cớ không biết tiệm sách này ở đâu nên tôi vẽ cho anh ấy biết địa điểm. Anh ấy ra đi từ hai tháng qua cho đến nay vẫn chưa thấy trở về nhà.”

Một tên ghé miệng nói nhỏ vô tai tên đang cầm tờ giấy có hình vẽ tòa nhà:

“Chúng ta đã bắt làm người rồi.”

“Cũng... không sao đâu các bạn ạ. Dù sao thì chúng ta cũng bắt được thằng điên lang thang trong thành phố khi nó nói sẽ thừa cái đầu gối phải của nó ra tòa. Vả lại nó đã ký giấy nhận tội và xin khoan hồng, tức là nó có tội.”

Bọn chúng nhốt anh liên tục sáu năm liền trong bệnh viện tâm thần. Bọn chúng là lũ đều cáng và hèn. Bọn chúng là lũ quỷ sứ.”

Tôi không tin câu chuyện của anh có thật một trăm phần trăm. Nhưng, ít ra thì cũng phải thật đến tám mươi phần trăm. Từ lúc gặp anh lần đó và chia tay anh đến nay đã gần một năm. Không biết hiện giờ cuộc sống của anh ra sao khi tất cả đã không còn một thứ gì là của anh nữa. Kể cả thân xác anh cũng bị mất vì nhà cầm quyền này.

Tôi lại thấy người hàng xóm điên khùng của tôi đang đứng giữa thành phố, thành phố mà ngày tôi ra chào đời đã được đổi tên từ một cái xác chết mà người Miền Nam rất căm ghét và xem đó là con quỷ. Miệng của ông thì đang chửi và hai tay của ông nắm lại như quả đấm rồi hết đưa lên lại để xuống. Đứng từ xa nhìn ông trông chẳng khác gì người đang diễn thuyết. Có lẽ ông cảm thấy sung sướng nhiều lắm khi được thốt ra những điều mà những người bình thường như tôi không - chưa - dám công khai chửi.

Mặt trời đang ngả dần về phía sau lưng tôi và tôi đang bước đi về hướng mặt trời lặn. Có rất nhiều người cũng đang đồng hành với tôi về hướng đó. Rồi thì sẽ đến lúc mặt trời lên và tỏa ánh sáng buổi bình minh lên đất nước hình chữ S đầy đau thương và đọa đầy... từ mùa thu năm xưa, mùa thu của quỷ./.

Topa (Hòa Lan)

thơ

Nguyễn Thị Ngọc Dung

MÙA THU XƯA

Anh còn nhớ khung trời xưa man mác
Tóc em bay lãng đãng áng mây trôi
Vạt áo em tha thướt trắng lưng đồi
Anh muốn níu đê vần thơ tuyệt tác.

Anh còn nhớ núi rừng xưa xao xác
Bước em đi tan tác lá vàng thu
Dáng em ngoan thấp thoáng bóng sương mù
Suối róc rách như lời em vàng ngọc.

Truyện chúng mình ngày xưa em có đọc?
Anh viết bằng bút lệ thấm máu tim
Bao tháng năm ấp ủ cõi im lìm
Tình chan chứa nỗi buồn thương da diết.

Em yêu dấu, trả lời cho anh biết
Áng mây qua vương vấn cố nhân xưa
Giọt mưa mau thấm thức mấy cho vừa
Ta vẫn nhớ mùa thu xưa tích cũ.

Ngọn thông xanh chẳng bao giờ ủ rũ
Dù muôn năm vẫn chọn kiếp cô đơn
Ánh trăng thu vàng vặc nét thanh sơn
Trong vũ trụ có đôi ta bất diệt.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

**Con là Quê Hương của Mẹ:
Hạt Mầm Việt Nam sau 45 Năm Tỵ Nạn**

G.sư Phạm Thị Huệ, Xướng ngôn viên Nhã Lan (XNV NL), & Trangđài Glassey-Trànguyễn (TGT)
(...tiếp theo kỳ trước)

con là quê hương của mẹ

(Trích từ tuyển tập thơ "MÙA YÊU CON Thứ nhất," 2012)

Dấu Yêu ơi,
Con yêu dấu yêu ơi!

mỗi bập bẹ
khuyến thiện vách tường
mân mê ngày tháng cũ
con ô a
đàn trẻ lớp vỡ lòng
lay trường làng thức dậy trước hừng đông

mắt nheo nheo, nháy nháy, gieo tình
thất thỏm sông rạch
xao xuyên gió hè
ruộng xa

bàn tay mềm như gió trời mới nở
xoa vào nghìn giấc ngủ của hôm qua
bùn non
mẫn mịn
tan giòn

tiếng cười thấm vào không gian
xe chỉ vẩn vương
luôn lơ lửng luyến
mẹ nhớ mình cười vài thập niên trước
và một quê hương lẻo đẻo đi cày

ôi, Dấu Yêu, con hít vào khoảng trống
xả hồng trần, muôn lượng kiếp trước, sau
trống như nắng, như đêm chưa kịp ngủ
rỗng như trời, như ống trúc, mo cau

ôi, Yêu Dấu, con thở ra trăm cõi
xõa quê hương trên vũng nhớ đơn côi
mùi mía thơm trong nắng Tết trắng vôi
mùa tảo mộ nửa con trăng Nguyên Đán

con đã đến, quê hương thôi lẻ bóng
quê-hương-con bông bông nước tao phùng

XNV NL: Cái câu cuối đó, "quê-hương-con bông bông nước tao phùng." Nhờ thi sĩ có thể giải ảo câu đó được không?

TGT: Em thấy nó rõ từng câu từng chữ mà chị bảo ảo là ảo chỗ nào? Ảo là tại vì chị nghĩ xa xôi đó!

XNV NL: Tại vì trong bài thơ đó, có nhắc đến 'xe chỉ,' giống như 'xe chỉ luân kim.'

TGT: Dạ, đúng rồi Chị.

XNV NL: Là những bài hát đồng dao và dân ca Bắc Bộ. Và vẫn có ống trúc, tre làng. Và cái hình ảnh đó, ngay cả những người thế hệ một, hay một rưỡi như Nhã Lan cũng vẫn chưa hề được hưởng. Lý do, là người ở thành phố. Thì đó là một cái điều rất là hối tiếc vô vàn, là vì bây giờ có thể trở về Việt Nam cũng sẽ không tìm ra được những hình ảnh đó. Và phải dùng trí tưởng tượng của mình, và nhờ thơ văn. Và thưa quý vị, Nhã Lan phải xin khoe dùm cho Trangđài, là chính cái bài thơ mà cô nói rất là giản dị, nói, "Con là Quê Hương," đã được nhạc sĩ "Về Đây Nghe Em, về đây mặc áo the, đi guốc mộc..." đó là Nhạc sĩ Trần Quang Lộc phổ nhạc. Và chính ông cũng là người hát bài hát này. Có lẽ là chính nhạc sĩ đã cảm khái lắm bài thơ của Trangđài. Có phải đó là lý do tại sao Nhạc sĩ "Về Đây Nghe Em" Trần Quang Lộc lại phổ cái bài thơ này? Và chính ông là người hát nữa? Trangđài phải bật mí nhé!

TGT: Không! Em dại gì mà bật mí Chị! Chị muốn hỏi câu đó thì phải hỏi Nhạc sĩ Trần Quang Lộc, đúng không? Thôi bây giờ em trở lại cái câu giải ảo đi há! "con đã đến, quê hương thôi lẻ bóng." Khi một nhân sinh mới chào đời ngay từ trong chính cung lòng của mình, thì đó là một niềm hạnh phúc tuyệt vời. Đó là một sự bắt đầu mới không chỉ cho gia đình của em, mà nó là sự tiếp nối cho một thế hệ mới của người Việt tại hải ngoại. Và em phải ý thức điều đó vì mình biết đó là trách nhiệm của một người mẹ, phải dạy con mình làm sao để chính con mình phải đóng góp vào trong cộng đồng người Việt hải ngoại, cũng như là đóng góp cho quê hương. Cho nên, có con đến, thì trước giờ quê hương giống như còn lẻ loi, bây giờ có con, là có quê hương ở trong con, cho nên có một cái sự tái hợp và có được một đời sống mới cho chính quê hương

mà mình cảm nhận được, thừa Chị. Tại vì, khi mình nhìn về một gia đình, thì Chị thấy có nhiều người ở tuổi ông bà mà họ chưa bao giờ được làm ông bà hết. Thì Cô Huệ, Chị Nhã Lan, và quý khán thính giả tưởng tượng một người mong được bế cháu mà cuối cùng được bế cháu thì cái niềm vui đó lớn lắm. Đối với em, thì khi có một đứa bé mang dòng máu Việt Nam được sinh ra ở hải ngoại thì quê hương mà chúng ta đang xây dựng được nhân rộng lên. Một quê hương Việt Nam tự do, ở ngoài Việt Nam. Quê-hương-con, thì em viết dính liền với nhau bằng gạch nối. Đây là một chữ mà em đặt ra để ám chỉ cả một cái quê hương và con ở trong nhau. “bồng bọng nước tao phùng.” Là phụ nữ thì chúng ta biết, có mang thì có bầu nước ối. Và khi bầu nước ối nó bể, thì mình sanh con. Khi nước ối đó vỡ ra...

XNV NL: Thì đứa trẻ chào đời phải không?

TGT: Dạ, và một cái duyên mới đã được hình thành. Thì “bồng bọng nước tao phùng” là như vậy. Cái duyên tao phùng. Cái duyên tao ngộ đã đến. Con gặp quê hương. Mẹ được thấy con trong quê hương. Hết ảo rồi Chị nhỉ?

XNV NL: Chắc chắn là phải hết chứ! Giờ này thi sĩ đã vận dụng biết bao nhiêu là từ ngữ, rồi múa tay múa chân như thế, mà còn lại lác đầu...

TGT: Chị Nhã Lan hay đàn áp em.

XNV NL: Nhã Lan không muốn quý khán thính giả sau khi nghe chương trình, nhất là sau khi nghe bài thơ chính tác giả đọc, và lại nghe phổ thành bài hát chính Nhạc sĩ Trần Quang Lộc hát, mà rồi vẫn không hiểu, cái chữ ‘bồng bọng’ này là cổ muốn nói cái nước gì? Vì đó,

khi mà Trangđài giải thích ra, thì những người phụ nữ nào đã, đang, và sắp làm Mẹ sẽ cảm thấy rất hạnh phúc trong cái câu cuối, là vì mình, chính mình đã là người được Thượng Đế ban tặng cho mình cái duyên may để mình cho ra một cái duyên mới, để tạo ra một cái thế hệ mới. Và nếu, như là Trangđài nói, là áp ủ cái tấm lòng và muốn gọi đến cho tất cả các bà mẹ, là chúng ta đã có được một cái hạnh phúc là chúng ta đã tạo ra một thế hệ mới, những mầm non mới, và chúng ta có cơ hội để tạo ra những cái hoa trái thật đẹp, thật tốt, mang đầy cái quê-hương-con. Và ngay cả người mẹ cũng hạnh phúc, là vì mình nhìn thấy con và mình nhìn thấy quê hương trong đứa con. Có phải là hạnh phúc nhân đôi lên và cấp số nhân phải không?

TGT: Mà trách nhiệm cũng nhiều, thừa Chị.

XNV NL: Trách nhiệm là nặng trên vai người phụ nữ. Như thế thì là người phụ nữ mới lương 200 ngàn. Bằng lương một ông CEO mà không cần đi học một chữ nào cả. À, bây giờ trở về với thực tế nè! Con của Trangđài đó, là sinh ở Mỹ, quê nội thì ở Thụy Sĩ. Thế thì mỗi lần Tết như vậy đó thì các cháu thích gì nhất? Khi nhắc đến Tết Việt Nam thì các cháu thích gì? Có biết lì xì không?

TGT: Cái đó thì các cháu cũng không quan tâm nhiều lắm Chị. Nhưng mà có việc em dạy cho con chuẩn bị Tết trong nhà thì các cháu rất thích. Cô Huệ biết những năm em còn khỏe...

XNV NL: Có thích bánh chưng, bánh tét, thịt kho tàu...

TGT: Dạ, thịt kho tàu là món của Bà Ngoại làm, mình không có dám qua mặt. Có những món mình phải để dành cho Bà Ngoại, thừa Chị. Chứ nếu không Bà Ngoại nói mình lẩn sân làm sao! Dạ. Ông xã em hay nói, “Mẹ nấu ăn ngon nhất trên đời!” Nhưng về nhà lại nháy mắt với vợ, “Em nấu ăn ngon nhất!”

XNV NL: Cô giáo là người của Gò Công chứ cô giáo đâu phải là người của Bắc Kỳ đâu mà miệng dẻo thế?

TGT: Dẻo là Chị nói, đâu phải em nói.

XNV NL: Anh chàng chồng ấy, miệng dẻo, miệng như mật ong ấy!

TGT: Nhưng mà có năm thì em cũng cắm hoa, và bày những vật trang trí trong nhà đơn sơ thì

cho các con làm. Hoặc là cho các con vẽ hình hoa mai, các thứ, thưa Chị. Có năm em cũng lẩy nếp rồi làm bánh tét chuối, thưa Cô Huệ. Em làm những cái gì rất là đơn giản để có sinh hoạt trong gia đình cho các con.

XNV NL: Các con thấy luôn hả?

TGT: Dạ, mình cho các con làm luôn Chị. Rồi mình cũng bắt trên lò mình nấu. Có năm thì ở Bowers Museum có chương trình triển lãm Tết của Freeman Foundation đó Chị, nhưng mà họ làm vào mùa hè, thì em cũng đưa các con đi dự.

XNV NL: Sao Tết lại làm mùa hè?

TGT: Em nghĩ chắc họ sắp xếp được lúc nào thì họ làm lúc đó thôi Chị. Tại vì em nghĩ nếu họ làm vào mùa Tết thì họ không cạnh tranh lại với những sinh hoạt Tết trong cộng đồng Việt Nam của mình. Em nghĩ đó là sự sáng suốt của họ. Ngày xưa em đi làm ở Học khu Westminster hay là em cũng hay làm những

chương trình Tết workshop cho các Học khu, thì em cũng đến đánh đàn tranh cho các em, dạy các em múa hát, rồi nói về lúa, rồi dạy các em nhiều thứ khác nhau. Thì năm vừa rồi em cũng làm nguyên một chương trình Tết cho một trường tiểu học và Junior High (trung cấp) ở Garden Grove, chỗ mà các cháu học. Cậu út cứ nói, “Mẹ ơi, con muốn Mẹ dạy cái đó nữa.” Dạy cho các em múa, hát...

XNV NL: Có dạy đàn tranh không?

TGT: Dạ, đàn tranh thì chưa dạy nổi, thưa Chị. Có nhiều việc quá! Dạy hát. Rồi dạy các em đọc ca dao Việt Nam, “Công Cha như núi Thái Sơn...” Dạ, rồi dạy về tranh Đông Hồ, cho các em vẽ tranh. Ngày xưa nghệ nhân đâu có dùng những hộp màu như bây giờ, mà dùng những vật liệu từ thiên nhiên.

XNV NL: Dùng vật liệu từ thiên nhiên để vẽ tranh Đông Hồ hả? Hay quá!

TGT: Dạ, ở nhà các cháu cũng hay vẽ, nên trong nhà lúc nào cũng treo đầy giấy tờ...

XNV NL: Đầy tranh!

TGT: Dạ, giấy tờ. Em không dám gọi là tranh, vì trẻ con vẽ thì theo cái cảm hứng của các cháu.

XNV NL: Tranh trong nhà của em. Thế thôi.

TGT: Nhưng mà thằng bé năm tuổi thì nó biết hết. Nên khi nó vẽ xong nó bảo, “Mẹ ơi, Mẹ treo lên.” Vì khi mà các cháu vẽ thì em hay treo lên nên các cháu đã quen như vậy. Đây cũng là cách giúp các cháu phát triển khả năng sáng tạo, cũng như là nó quý những cái gì nó tạo ra, giúp cho các em có sự tự tin cũng như là giúp cho các em thấy được cái giá trị của tác phẩm của nó, của công việc của nó.

GS PTH: Nhất là các em bây giờ nó rất là năng động, cho nên có những cái sinh hoạt như vậy cho các em, nhất là có những bức tranh sẵn như vậy, các em coi rồi nó vẽ theo. Nhất là trong bức tranh Đông Hồ, coi nó rất là đơn giản, cho nên các em chỉ có bút màu này khác là có thể vẽ ra được, nhất là trong cái tuổi này nữa há. Cho nên bà mẹ lại càng bận bịu hơn.

XNV NL: Bây giờ thì mời Trangđài gửi một lời chúc Tết đến quý khán thính giả, nhất là chia sẻ một lời khuyên để làm thế nào để có một ngày Tết gia đình đầm ấm?

TGT: Thì Trangđài cũng chỉ xin chia sẻ những kinh nghiệm rất là bình thường của mình. Kính thưa quý khán thính giả, ngày Tết Việt Nam thì có bao nhiêu là thuần phong mỹ tục, và mỗi người chúng ta, tùy hoàn cảnh sống, hoàn cảnh sinh trưởng ở Việt Nam, ở miền quê hay ở thị thành, hay là sinh trưởng ở hải ngoại, thì mỗi chúng ta có những cái cảm nhận riêng về Tết. Những cái nét đẹp nhất về Tết chính là qua những cái kinh nghiệm mà mình đã có được khi còn thơ ấu ngay với gia đình của mình. Trangđài nghĩ không có một cái khuôn mẫu nào cho một cái ngày Tết hoàn hảo, mà mỗi gia đình sẽ tạo ra cho mình cái không khí Tết của riêng mình. Nhưng quy tụ lại, ngày Tết là cái ngày thiêng liêng, để kính nhớ Ông Bà Tổ Tiên. Ở Mỹ thì không biết quý vị có đi tảo mộ, đi thăm mộ để chuẩn bị cho ngày Tết hay

không, nhưng mà đó là một trong những phong tục đón Tết ở Việt Nam. Và đó cũng là dịp chúng ta nói với các con về Ông Bà, về gia đình, để nhớ đến tổ tiên, nhớ đến công Ông Bà đã gây dựng nên gia đình để có được những thế hệ hôm nay.

Chúng ta có thể giúp cho các em hiểu được những cái nét đẹp của ngày Tết, chẳng hạn như là khai bút đầu năm, chuẩn bị nhà cửa, chuẩn bị tâm hồn của mình, chuẩn bị tư tưởng của mình cho một năm mới, thay đổi, để có những dự tính tốt đẹp hơn cho tương lai. Thì mùa Xuân là một cái mùa của renewal, của một mùa để làm mới, có thêm một đời sống mới. Trangđài xin chúc quý khán thính giả, trong năm mới Canh Tý này, được nhiều niềm vui, được nhiều sức khỏe, và hạnh phúc. Kho báu lớn nhất của bất cứ ai trong chúng ta có cái điểm phúc được làm cha mẹ đó chính là con cái chúng ta. Xin chúc tất cả quý vị làm cha làm mẹ luôn biết trân trọng, bảo quản, và

chăm sóc cho cái kho báu đó để tất cả chúng ta cùng xây dựng một nước Việt Nam bằng những thế hệ tương lai tài trí, có lòng, và luôn luôn muốn đóng góp cho đời.

XNV NL: Cảm ơn Trangđài rất là nhiều. Giáo sư Huê cũng như Nhã Lan phải copy lời chúc của Trangđài, và hy vọng mỗi năm đến sẽ gặp lại bà mẹ ba con, cùng với sự trưởng thành của các cháu, trở nên những vị nhân tài, vừa có tài, vừa có đức, và nhất là lúc nào cũng là “Quê-Hương-Con.” Cảm ơn Trangđài rất nhiều, và cùng với Cô Huê và quý khán thính giả, Nhã Lan thể nào cũng gặp Trangđài vào một dịp nào đó về vấn đề hướng dẫn, giáo dục, và cùng nhau sinh hoạt với con trẻ trong năm tới, nhé.

GS PTH: Cám ơn em.

XNV NL: Dạ vâng, thưa quý vị, chương trình Trường Học Trường Đời ngày hôm nay, với lời chúc của Thi sĩ, bà mẹ trẻ ba con Trangđài Glassey-Trầnnguyễn, với lời chúc mà Nhã Lan nghĩ rằng, lời chúc đó không còn một lời chúc nào hay hơn, và đẹp hơn, và tuyệt vời hơn, và chân thành nhất từ trái tim của một người mẹ yêu con và yêu quê hương. Thưa quý vị, chương trình Trường Học Trường Đời đến đây xin tạm chấm dứt. Chúng tôi xin kính hẹn quý khán thính giả trong chương trình Trường Học Trường Đời ký tới ạ.

giỗ nhì

Trangđài Glassey-Trầnnguyễn

*vừa cúi đầu cài khăn
ngẩng đầu đã hai giỗ
Ngoại đi mùa tròn trăng
mùa yêu thương nức nở*

*những vui buồn, mất được
Ngoại để lại thế trần
nhẹ về cõi toàn-chân
dứt hồng trần bể khổ*

*Ngoại ở lại trong lòng
cả người thân, kẻ lạ
mộ bia khuyết tên chồng
cùng Ngoại đời vất vả*

*ai hiểu được vị chết
ai thấu được mùi tang
ai nước mắt hai hàng
lo giỗ nhì của Ngoại...*

*người sống chờ người chết
hai mươi bốn con trăng
bánh thời gian ngừng lăn
khi trầm hương cất cánh*

*ôi, giỗ nhì cảm cảnh
nhang khói ngậm ngùi rơi
nói bao cho cạn lời
khi mỗi người một cõi...*

5G là gì

Sau nhiều năm nghiên cứu và phát triển, thế hệ thứ năm của mạng viễn thông di động đã ra đời, được gọi là 5G. G là Generation có nghĩa là thế hệ và nó đang dần dần thay thế cho mạng 4G hiện nay. Tại Nhật và một số tiểu bang Mỹ mạng 5G đã được sử dụng cách đây hơn 2 năm.

* * *

Tại Hòa Lan, 5G bắt đầu được đưa vào hoạt động trong năm nay.

Đặc tính của 5G

So với mạng 4G thì 5G có khả năng truyền dữ liệu nhanh hơn nhiều, thời gian phản hồi ngắn hơn nhiều và kết nối đáng tin cậy hơn. Hơn nữa, ăng-ten của các trạm gốc có 5G có thể cung cấp kết nối không dây cho nhiều thiết bị cùng lúc hơn 4G. Các thiết bị có 5G cũng sử dụng ít năng lượng hơn để truyền và nhận.

Ứng dụng của 5G

Nhờ vào vận tốc cao và kết nối tốt 5G không chỉ có thể đáp ứng nhu cầu càng ngày càng tăng về dữ liệu di động mà còn cho phép một loạt các ứng dụng mới. thí dụ Trong việc tự động hóa quy trình sản xuất công nghiệp, nhà máy. Chỉ trong một vài giây từ một trung tâm điều hành, người ta có thể

thâu thập dữ kiện và điều khiển hàng trăm hệ thống thoát nước khác nhau trên diện tích hơn 2000 cây số vuông.

Hãy nghĩ đến các hoạt động của bệnh viện từ xa, ô tô tự lái và thực tế ảo. Ngoài ra còn có máy bay không người lái (Drone) vận chuyển bưu kiện và chẳng hạn việc robot hóa những thiết bị bốc dỡ hàng hóa hoàn toàn tự động trong nhiều kho chứa hàng.

Việc tải phim trên mạng 5G sẽ chỉ mất vài giây. Trong khi bạn đang lái xe trên xa lộ cao tốc, các cấu nhỏ ngồi trên băng ghế sau vẫn có thể xem phim trực tuyến qua màn hình.

5G trong điện thoại thông minh

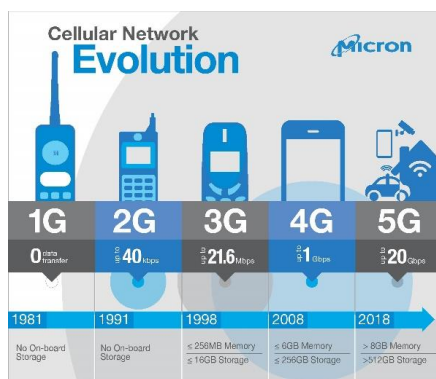
Hầu hết các điện thoại từ 2019 trở về trước không dùng được 5G. Các điện thoại thông minh 5G đầu tiên đã được phát hành tại Hoà Lan vào đầu năm 2020, đó là dòng Samsung Galaxy S20,

Oppo Find X2 (Pro) và OnePlus 8 series. Trong những tháng tiếp theo, Xiaomi, Nokia, Sony, LG và Huawei cũng ra mắt điện thoại 5G tại Hoà Lan

Các thiết bị 5G đầu tiên có giá gần một nghìn euro, nhưng giờ đây cũng có những mẫu có giá thấp hơn hàng trăm euro. Ví dụ: bạn có Nokia 8.3 5G và Motorola Edge, với giá bán lẻ là 599 euro.

Với một chiếc điện thoại có 5G bạn có thể lướt mạng nhanh hơn nhiều so với 4G hiện tại, mà về mặt lý thuyết, 5G còn có thể còn nhanh hơn cả WiFi.

Do đó, sẽ có một thay đổi rất thú vị nếu Hoà Lan có mạng 5G với phạm vi phủ sóng toàn

quốc: liệu chúng ta nên tiếp tục sử dụng internet qua đường dây cố định ở nhà và tại văn phòng không? Hay chúng ta sẽ chuyển hoàn toàn sang 5G di động?

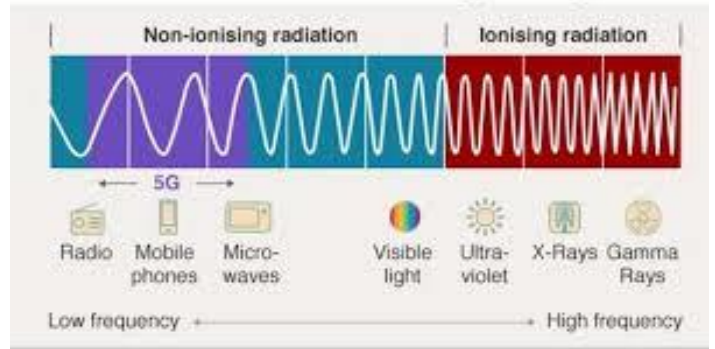
Việc này có tầm ảnh hưởng kinh tế không nhỏ trong Hòa Lan, nếu chúng ta biết hiện giờ có hàng triệu người đang dùng internet qua đường dây.

5G có gây ra nguy hiểm không

Trên báo chí có những tin tức cho rằng bức xạ từ 5G có hại cho sức khỏe. Nhiều tổ chức và các trang web liên quan, đang lan truyền thông tin đáng sợ về sự nguy hiểm của 5G. Nỗi lo sợ này do 5G sử dụng sóng có tần số cao, vì vậy sóng truyền đi không được xa. Do đó để cung cấp sóng cho người sử dụng các nhà cung cấp phải đặt nhiều tháp truyền dẫn nhỏ hơn trên đường phố.

Và có nhiều trạm tháp hơn cũng có nghĩa là có nhiều bức xạ hơn. Đó là điều tất nhiên, không ai có thể phủ nhận.

Where 5G fits in the electromagnetic spectrum

Tuy nhiên, có tuyên bố rằng bức xạ của 5G nguy hiểm là không chính xác. Các cơ quan chính phủ, chuyên gia và các tổ chức độc lập từ khắp nơi trên thế giới lập luận rằng bức xạ từ 5G vẫn nằm trong giới hạn bức xạ cho phép và do đó vô hại.

Tóm lại, 5G là một trong những mũi nhọn trong việc phát triển tin học (IT-information technology) và tự động hóa (OT-Operation technology) và việc thiết lập mạng 5G trên toàn quốc có ảnh hưởng đến an ninh quốc gia.

Aan:

**VIỆT NAM
Nguyệt San**

Indien onbestelbaar a.u.b. retourneren: Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur - Nederland

số 316/10/2020

CHẢ GIÒ THEO CÔNG THỨC

Món chả giò của quý vị là món hàng đặc biệt và khẩu vị riêng của quý vị.

Vì vậy, nếu quý vị muốn tìm một hàng sản xuất đáng tin cậy để làm theo công thức của quý vị:

- ✓ đủ tiêu chuẩn
- ✓ chất lượng
- ✓ hợp vệ sinh
- và quen thuộc với khách hàng của quý vị.

TY-LE
AMAN DELIGHTS

Ty-Le Asian delights
Vij Krommich 64
2035 BZ Dain Hoorn (ZH)

T. +31 (0)15 21 28 103
F. +31 (0)15 21 27 417
info@ty-le.nl
www.ty-le.nl

Lá thu

Cơ quan ngôn luận của Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan

Tijdschrift van Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)

Việt Nam Nguyệt San là tờ báo gia đình của người Việt tại Hòa Lan
hãy quảng bá Việt Nam Nguyệt San đến gia đình, bè bạn !

Trang sức khỏe

Bác Sĩ Nguyễn Ý Đức

Dùng Muối Vừa Phải

Muối ăn (NaCl) là những hạt màu trắng, vị mặn, tách ra từ nước biển hoặc khai thác từ mỏ di tích của biển. Đây là một chất cần thiết cho mọi sinh vật nhưng cũng có nguy cơ gây bệnh nếu dùng quá nhiều. Muối ăn được dùng từ thuở rất sớm trong lịch sử loài người. Trước đây, vì khan hiếm, nên muối là nguồn lợi mà nhiều lãnh chúa tranh giành. Ngày nay, nhờ kỹ thuật tinh chế tân tiến, muối được sản xuất dễ dàng, nhiều hơn và rẻ hơn.

* * *

Về cấu tạo hóa chất, muối ăn gồm hai phần tử là natri (40%) và chlor (60%). Natri có trong nhiều thực phẩm, nhất là trong thực phẩm chế biến và các loại nước uống.

Nhiều người cho là muối biển tốt hơn nhưng thực ra muối từ biển và muối từ mỏ có cùng lượng natri như nhau. Có thể là ở một vài mỏ, muối ít mặn vì nước biển xưa kia cũng nhạt hơn nước biển ngày nay

Vai trò muối trong cơ thể

Trong cơ thể, muối nằm trong các dung môi lỏng (50%), dự trữ trong xương (40%) và 10% trong các tế bào.

Vai trò chính yếu của muối, nhất là natri, giúp giữ cân bằng dung dịch chất lỏng ra vào các tế bào. Ngoài ra, muối còn có các vai trò khác như:

- Kiểm soát khối lượng máu, điều hòa huyết áp;
- Duy trì nồng độ acid/kiềm của cơ thể;
- Dẫn truyền tín hiệu thần kinh;
- Giúp cơ thể tăng trưởng;
- Giúp hấp thụ co duỗi;
- Giúp mạch máu co bóp khi được kích thích hoặc dưới tác dụng của kích thích tố;
- Hỗ trợ việc hấp thụ đường glucose và các chất dinh dưỡng khác ở trong ruột.

Công dụng dinh dưỡng

- Muối tạo ra một vị mặn đặc biệt cho thực phẩm.
- Muối làm tăng mùi vị của món ăn. Chỉ với một chút muối có thể làm sự thơm ngon của miếng thịt lợn nướng chẳng dậy mùi. Một vài món thực phẩm ngọt mà chêm tí muối cũng đậm đà hơn.

IEDEREEN
HEEFT
ZOUT
NODIG

TheNewFood

-Muối được dùng để cất giữ thực phẩm, chống lại tác dụng của vi khuẩn, nấm mốc. Với thịt chế biến, muối làm các thành phần của thịt kết liên với nhau. Nhờ muối mà thực phẩm có thể để dành lâu ngày cũng như chuyên trở

tới các địa phương xa.

-Muối ngăn sự lên men của thực phẩm. Lên men làm thay đổi hóa chất, hương vị, hình dạng, vẻ ngoài của món ăn.

Về dinh dưỡng, muối có trong thực phẩm tự nhiên và nước uống (20-40%), được cho thêm khi nấu nướng hoặc khi ăn. Nhưng nhiều hơn cả vẫn là trong thực phẩm chế biến (40-50%). Vì thế, khi mua các loại thực phẩm chế biến, ta cần đọc kỹ nhãn hiệu thực phẩm để biết hàm lượng muối trong đó. Nước tương, nước mắm, các loại nước chấm xì dầu, mù tạt, ketchup, salad dressing... cũng có nhiều muối.

Nhu cầu

Nhu cầu muối ở người bình thường tùy thuộc vào khí hậu thời tiết, mức độ hoạt động của cơ thể. Mỗi ngày cơ thể mất đi khoảng 120 mg muối qua phân, nước tiểu, mồ hôi...

Các chuyên viên y tế dinh dưỡng đều khuyên là mỗi ngày ta không nên dùng quá 2500mg natri, tương đương với một thìa cà phê muối. Thực ra, cơ thể chỉ cần khoảng 500 mg natri là đủ để duy trì sức khỏe. Số lượng này có sẵn trong các bữa ăn đa dạng và cân bằng các chất dinh dưỡng.

Nhiều người ăn tới 5000- 6000mg natri một ngày. Họ không thấy ngon miệng đối với món ăn ít muối vì thế mỗi khi ăn lại phải thêm muối vào thực phẩm để tăng khẩu vị. Họ rất thích ăn thực phẩm làm sẵn như khoai mỏng chiên, đậu

phong, hột điều rang trong đó có khá nhiều muối.

Dùng muối nhiều hay ít, mặn hay nhạt là một thói quen, giống như khi ta ăn các món cay, chua, ngọt. Người quen ăn nhạt, độ 250 mg muối mỗi ngày, rất nhạy cảm đối với muối, và nếu trong thức ăn có thêm một chút muối, họ cũng phân biệt được ngay. Trái lại những người quen ăn mặn, từ 10 đến 20 gr mỗi ngày, thì có cái lưỡi như chai lì với muối, và nếu thức ăn có thêm muối họ cũng không thấy mặn hơn.

Khi có thói quen ăn nhạt thì thường thức được hương vị nguyên thủy của nhiều thực phẩm không thêm muối.

Tác dụng trên sức khỏe

Mối quan tâm thứ nhất của nhiều người là sự liên hệ giữa quá nhiều muối với cao huyết áp. Liên hệ này thực ra đã được để ý tới từ hàng ngàn năm nay.

Người Nhật ở Miền Bắc ăn 28 g muối (khoảng 6 thìa cà phê) mỗi ngày cho nên tỷ số người mắc bệnh cao huyết áp cao hơn dân miền Nam ít ăn muối tới 38%.

Thổ dân Alaska ăn ít muối nên ít bị bệnh cao huyết áp.

Người Mỹ ăn từ 10 đến 15 g muối mỗi ngày, tức là gấp đôi hay gấp ba số lượng vừa phải, cho nên tỷ lệ dân chúng bị bệnh cao huyết áp lên tới 25%. Cao huyết áp là một trong nhiều nguyên cơ đưa tới tai biến mạch máu não, nhồi máu cơ tim và suy thận.

Khi ăn nhiều muối thì sự thăng bằng giữa kali và natri trong cơ thể bị đảo lộn vì natri cao sẽ làm giảm kali trong các mô. Khi cho thêm muối vào các loại rau, đậu thì sự thăng bằng giữa natri và kali trong rau đậu cũng thay đổi.

Ví dụ trong 100 g đậu tươi có 300 mg kali và 2 mg natri. Khi thêm muối vào đậu để đóng hộp thì natri lên đến 236 mg và kali giảm xuống còn 160 mg.

Khi mức thăng bằng giữa natri và kali trong cơ thể bị đảo lộn thì cơ thể bị chứng phù nước. Đây là sự tích lũy bất thường của nước trong khoảng trống giữa các tế bào. Hậu quả là các mô thiếu dưỡng khí và là nguy cơ gây ra nhiều chứng bệnh trầm kha như bệnh suy tim. Đồng

thời tim cũng phải làm việc mạnh hơn để đẩy máu vào mạch máu, và huyết áp lên cao. Người nhạy cảm với muối thì chỉ ăn một phân lượng nhỏ, huyết áp cũng lên quá mức trung bình.

Để biết có nhạy cảm hay không, có thể thử bằng cách sau đây: Khi huyết áp cao, không ăn muối trong một tháng rồi đo huyết áp đều đặn. Nếu huyết áp giảm thì có nhiều phần là nhạy cảm với muối và nên giảm tiêu

thụ hoặc dùng muối thay thế.

Kết quả các nghiên cứu gần đây cho thấy chỉ có chất natri trong muối ăn natri chlorid mới gây chứng cao huyết áp còn các loại natri khác như natri bicarbonat trong bột nướng bánh, natri citrat trong trái cây chua, natri artrat trong rượu vang đều không có liên hệ gì với bệnh cao huyết áp.

Một người Đức tên là Sebastian Kneipp, sống vào đầu thế kỷ 20, đã làm một cuộc thí nghiệm hi hữu về muối để thỏa óc tò mò.

Ông ta pha thêm muối vào thực phẩm của bò và quan sát phản ứng của con vật này. Kết quả là khi ăn nhiều muối, bò chết sớm. Khi ngưng muối thì bò sống lâu hơn, và cũng không còn đẻ non.

Gần đây có người lại thí nghiệm cho chuột ăn thêm muối. Kết quả là chuột ăn nhiều muối chết trước chuột ăn ít muối vài tháng.

Giảm muối

Thực ra ta không nên và không được loại bỏ muối khỏi món ăn vì cơ thể cần một số lượng tối thiểu. Hơn nữa, dù muốn bỏ cũng chẳng được vì muối có tự nhiên trong nhiều thực phẩm. Nếu vì lý do sức khỏe mà phải hạn chế thì sau đây là vài gợi ý để giảm muối trong thức ăn:

- Nên dùng thực phẩm tươi, giới hạn thực phẩm biến chế, đóng hộp;
- Không cho thêm muối khi ăn;
- Không cho nhiều muối khi nấu thực phẩm. Khi ăn, thấy nhạt thì dùng thêm. Cho muối khi món ăn nấu đã gần chín, như vậy nước xúp sẽ cho cảm giác mặn hơn.
- Các loại thực phẩm ướp muối cần được rửa nhiều lần với nước lã để loại bỏ bớt muối trước khi ăn;

-Không để lọ muối trên bàn ăn, tránh bị quấy rầy.

-Đừng cho muối vào rau luộc, vì muối hút nước từ rau ra, rau sẽ cứng;

Phụ nữ có thai không nên quá tiết giảm sodium để tránh phù nước, vì có thai cũng cần một số sodium có trong món ăn hàng ngày.

Các vận động viên hoặc người làm việc lao động ngoài nắng, đổ mồ hôi nhiều và mất bớt muối cũng không cần uống thêm natri, vì thực phẩm dùng sau khi vận động đều cung cấp số muối đã mất.

Một số dược phẩm bán tự do cũng có natri: thuốc làm bớt chứng khó tiêu bao tử (loại alkalizer), thuốc ho, thuốc xổ táo bón, thuốc kháng sinh... Do đó, trước khi dùng các loại

thuốc này, xin coi kỹ nhãn hiệu và hỏi ý kiến bác sĩ.

Ngoài ra, chúng ta cũng nên cẩn thận khi dùng những món như mù tạt, nước sốt cà chua, dầu giấm, nước chấm thịt nướng, nước tương, xì dầu, bột ngọt và ngay cả món quốc hồn quốc túy nước mắm của mình, vì chúng có khá nhiều natri. Một muỗng canh nước mắm có tới 2000 mg natri.

Kết luận

Ăn nhạt mặn là một thói quen có thể thay đổi được nếu ta muốn.

Nói như vậy không có nghĩa là ta phải ăn hoàn toàn nhạt, trừ khi có khuyến cáo của thầy thuốc. Nhưng giảm thói quen ăn mặn, chỉ dùng một lượng muối vừa phải có thể giúp ta thưởng thức thực phẩm tốt hơn, vì thực phẩm thêm nhiều muối sẽ mất đi hương vị tự nhiên của nó.

Và sức khỏe cũng được bảo đảm an toàn, không dễ dàng bị Cao Huyết Áp rồi Heart attack, Stroke... xe lăn.

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

thơ

Bùi Chí Vinh

Tru Di Tam Tộc Hành

Tru di ta viết một bài hành
Chuyện truyền đời trang sử máu tar.
Ngày xưa có quân sư Nguyễn Trãi
Giúp nhà Lê mã đáo công thành
Dè đầu lúc lên ngôi cửu ngũ
Diệt trừ ngay cả trẻ sơ sanh
Mượn Lê Chi Viên làm án ảo
Giết đời cha, con, cháu cho đành
Hòa mù Thị Lộ thành con rắn
Công thần thua một lũ hư danh
Âi Nam Quan giờ còn chảy máu
Bình Ngô mà khóc Nguyễn Phi Khanh
Tru di ta viết một bài hành

Chuyện xưa giờ tái hiện sử xanh
Đồng Tâm có cụ Kinh giữ đất
Chẳng ai ngờ bụng rạch, thầy phan
Hai con án chết đây oan khóc
Một cháu chung thân xử rành rành
Tam tộc một đời đi theo Đảng
Tưởng thời phong kiến mới lưu manh
Không ngờ thế kỷ 21
Còn cảnh vua quan “chém treo ngành”
Còn cảnh nhỏ cỏ nhỏ tận góc
Ba đời máu chảy vẫn còn tanh
Tru di ta viết một bài hành
Quả báo ngày nay đến rất nhanh...
Bùi Chí Vinh

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VNCH – HOÀ LAN

IBAN NL 20 INGB 0004861397 – FVVN – Denbosch

Quý ân nhân, quý niên trưởng cùng chiến hữu thân kính,

Qua hai tháng từ khi thư kêu gọi yểm trợ TPBVNCH được thông báo, chúng tôi đã nhận được sự hưởng ứng nồng nhiệt chan chứa tình thương của quý vị dành cho anh em đã một thời vào sinh ra tử hy sinh thân mạng để bảo vệ quê hương, nghĩa cử của quý vị đã xoa dịu nỗi đắng cay và mang lại cho anh em một niềm an ủi lớn lao về vật chất lẫn tinh thần!

Nỗi lo không đủ khả năng yểm trợ cho anh em TPB có tí niềm vui trong mùa Giáng Sinh, Tết Nguyên Đán đã nhẹ đi qua từng afschift, từng phong bì của quý ân nhân... Vẫn biết quý ân nhân khi gửi tiền giúp thì muốn biết tiền đã vào đúng trương mục của GĐQCCVNCH? Tuy nhiên vì giấy báo của ngân hàng đến muộn so với thời biểu in báo nên chúng tôi phải chờ đăng vào VNNS tháng 11, mong quý ân nhân thông cảm.

Tiếp theo danh sách trong báo VNNS số 315, chúng tôi xin được phép nhờ đăng tiếp danh sách ân nhân nhận được từ sau 17/9/20 đến hôm nay.

- **Hiện kim trực tiếp:** Thọ Thanh 100€, anh chị Chiêu 100€, ô. Nguyễn đắc Trung 50€, ô. Nguyễn hữu Phước 50€, ô. Nguyễn quang Kế 50€, CĐVNTNCS/HL 100€, hội Bầu Bí tương thân 270€, chị Văn Lệ Phương 100€
- **Hiện kim sẽ trao:** Sơ Mến 50€, cô Hồng Arnhem 50€, chị H.Hạnh 50€, chị Nhung 100€, chị Chuyên 50€, chị Lưu thị Trang 230€
- **Qua bank :** Nguyen KT 30€, QL Hong 150€, TCV Nguyễn 200€, HN Lê,T.K.H. Lê Trần 100€, H.Huỳnh CJ 50€, T.L Lý 50€, Hr. V.M.Nguyễn 100€, Mv.B.T Ngo-Ha/T.C.Ngo 100€, TL Trần 50€, Huỳnh T.A 50€, chị H Nguyễn thị Hoa 1500€, Lê diễm Thuý 100€, Chùa Vạn Hạnh HL 200€, Trang & Mộng Hiền 100€, bà Trương đức Hạnh 50€, Trương khắc Hào 50€, T K A Trần 50€, QT Lê/T T H Lê 50€, chị Liên Trì mỗi tháng 5€, TNL Trần 100, Dhr. Mevr. Ho CT 50, T T Doan Le 100, Dhr N N Vo 100, Dhr. Tran Q S 100, H Nguyễn CJ 100, Dhr Mevr, Nguyen van Đổng & hanh Mai 100, Dhr. mvr, Vy V V 50, Dhr, Le thanh Son 100, Mevr. T L. Tran 50, Dhr. mevr, QD Dang & TBM Tran 100, Dhr \$ Mevr. Dinh ngoc Hien 50, Dhr. Hoang T Đ 50, Mevr, T N A Le 25, T T U Phan 200, Dhr. Vo V H 50, Mevr, Ton NLT 5/maand.

Thay mặt anh em TPBVNCH tri ân tất cả quý ân nhân, thân kính chúc quý vị luôn an khỏe.

Thân kính,

BCHGĐQCCVNCH/HL

How can you reduce the risk of coronavirus infection?

- Wash your hands regularly with soap
- Cover your mouth and nose when coughing or sneezing
- Thoroughly cook meat and eggs
- Avoid contact with anyone showing flu-like symptoms
- Avoid unprotected contact with live wild or farm animals

Source: WHO

HOUD 1,5 M AFSTAND

Reduce risk of coronavirus infection

- Frequently clean hands by using alcohol-based hand rub or soap and water
- When coughing and sneezing cover mouth and nose with flexed elbow or tissue - throw tissue away immediately and wash hands
- Avoid close contact with anyone that has fever and cough

Cười chút chơi

Đời Dài Lê Thê

- Có đúng là những người có vợ sống lâu hơn những người độc thân không?

- Không, họ chỉ cảm thấy cuộc sống dài lê thê mà thôi.

Sự Kiện Lớn

Giáo sư hỏi cả lớp:

- Ai có thể nêu hai sự kiện lớn trong cuộc đời của nhà thơ Anh John Milton?

Một nam sinh viên nhanh nhẩu phát biểu:

- Sau khi kết hôn, nhà thơ viết tác phẩm "Thiên đường đã mất".

- Đến khi vợ ông mất, ông viết tác phẩm "Thiên đường trở lại".

Vẽ theo

Có một ông nọ vào trong phòng triển lãm tranh để coi tranh, bỗng ông giật mình bởi vì thấy một bức tranh vẽ hình người đàn bà khỏa thân giống vợ của mình, ông liền vội vã về nhà giận dữ hỏi bà ta:

- Có phải em làm người mẫu cho thằng cha họa sĩ kia vẽ hình khỏa thân không?

- Đâu có đâu, em đâu bao giờ làm người mẫu cho thằng cha họa sĩ đó, chắc là ông ta vẽ theo trí nhớ thôi...

Khó tính?

Một ông phàn nàn với đồng nghiệp:

- Phụ nữ thật khó tính. Năm ngoái, vợ tôi báo tin sắp được làm mẹ, tôi tặng cô ta bó hoa.

Vậy mà hôm qua, tôi báo tin sắp được làm bố một đứa bé nữa, cô ta lại đập cán chổi vào đầu tôi!

Thiên thần

Bé hỏi mẹ:

- Mẹ ơi, có phải các thiên thần có cánh và biết bay không mẹ?

- Đúng rồi con yêu.

- Hồi sáng lúc mẹ đi chợ, con nghe bố gọi chị giúp việc là thiên thần. Thế bao giờ thì chị ấy bay?

- Ngay bây giờ đây, con ạ!

Người Vợ Tuyệt Vời

Hai người bạn nói chuyện với nhau:

- Có lẽ mình phải xin ly dị.

- Sao vậy?

- Vợ mình nửa năm nay không thèm nói với mình một câu nào.

- Cậu điên à! Biết tìm đâu ra một người vợ tuyệt vời như thế.

ĐÀN BÀ GIỎI THẬT

Một bà sau khi cho tiền ông hành khát ở cuối nhà thờ liền hỏi:

"Sao ông ra nông nỗi này, vợ con ông đâu?"

"Thưa bà, vợ tôi chẳng may qua đời rồi ạ. Nếu vợ tôi còn thì tôi đâu đến nông nỗi này ạ"

Bà quay sang ông chồng:

"Thấy chưa, đàn bà là đảm đang lắm. Không có đàn bà là chỉ có nước đi ăn mày. Nhưng khi còn sống bà ấy làm gì hả ông?"

"Thưa nó đi ăn mày thay cho tôi ạ."

BỆNH TÌNH

Chăm sóc chồng ốm nặng, cô vợ sụt sùi hỏi:

- Anh thấy trong người thế nào?

Chồng:

- Mấy hôm nay em bớt nói, thần kinh anh đã ổn định dần, đỡ co giật.

Chọn đàng nào?

Chồng đang xem ti vi thì vợ giục:

- Anh đi chợ đi!

- Đó không phải là công việc của đàn ông! chồng đáp.

- Thế hả? Vậy thì lên giường ngay, tôi sẽ giao cho anh việc của đàn ông!

- Thôi được rồi! Cái giỏ đi chợ đâu?

Tự đọc - Tự hiểu

Người đàn bà đứng trước gương ngắm nhìn và tỏ vẻ hài lòng vì chiếc áo lông thú mới mua, thì cậu con trai đi học về:

- Đẹp quá, có phải bố mua cho mẹ cái áo này không?

- Bố nào mua, cứ chờ bố may thì đến cả may cũng chẳng có nữa là áo.

CHẤP NÓ LÀM GÌ !!

Vợ phát hiện ra chồng mè o mỡ ghen tuông.

Chồng thanh minh:-Em biết không, gì em cũng hơn nó hết, đây nhà to em ở với anh cả đời, nó chỉ ở với anh phòng khách sạn mấy chục mét vuông có 1 đêm, chấp nó làm gì, tiền lương anh đưa em hết, chỉ đưa nó vài vé thôi, chấp nó làm gì, em hàng trăm bộ quần áo, nó nghèo lắm quần áo không đủ mặc đâu, có vài mảnh che thân, chấp nó làm gì, còn.... còn về nhan sắc hả, nó phải kêu em bằng...cụ bà, chấp nó làm gì... !!!

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vnescel, koelapparatuur, airco, sofijsmachine, ventilatie, keuken afzuiginstallatie, verwarmingsketels, geyser, boiler, friteuse, opwarming-apparatuur, magnetron, oven, vaatwasmachine, gasapparatuur, koffie-espresso, luchtbehandelingskast, zak filters, koolstof filters.

Verkoop van horeca-apparatuur.

Contact: Dhr. Vliet Nguyen
Tel. 030-2688630
Mob. 06-44464380

Việt Nam Nguyệt San, một trong những tờ báo Việt ngữ lâu đời nhất của người Việt tại Âu Châu. Người Việt tại Hòa Lan luôn hãnh diện đã cùng nhau chung góp, kẻ bỏ công, người góp của, để nuôi dưỡng gìn giữ tờ báo này như một phương tiện liên lạc với nhau từ hơn 30 năm qua.

Hãy đọc và cổ động báo Việt Nam Nguyệt San đến gia đình, bè bạn.

lệ phí cho một năm (8 số) là €30.-

Quý đồng hương có thể chuyển tiền về trương mục của cộng đồng qua ING-bank (IBAN):

NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

PHÂN ƯU

Được tin anh TRẦN CỬU QUỐC, sinh ngày 02 tháng 02 năm 1947 tại Bình Định – Việt Nam đã tạ thế vào lúc 12:10 giờ ngày 08 tháng 11 năm 2020 tại tư gia ở Nijmegen. Hưởng thọ 73 tuổi.

Chân thành chia buồn với Chị, các Cháu – Chắt cùng toàn thể tang quyến sự mất mát to lớn này. Nguyện cầu cho linh hồn Anh sớm an nghỉ chốn vĩnh hằng.

Anh em, bạn hữu và đồng hương cùng ghe và hội 4-6

Gđ. Bùi Công Hải - Hạnh	Gđ. Võ Đức Tiến - Tuyết
Gđ. Trần Quang Ánh - Dung	Gđ. Lương Văn Hùng - Kim Sa
Gđ. Trần Văn Thành - Mai	Gđ. Oanh – Liêm
Gđ. Nguyễn Thị Thanh	Gđ. Lưu Thị Hải Hằng – Martin
Gđ. Nguyễn Như Tuấn – Hân	Gđ. Jan de Boer – Hương
Gđ. Lê Thanh Phong	Gđ. Sơn – Mai
Gđ. Nguyễn Thanh Linh – Chi	Gđ. Lý Thế Hòa (Hoa Kỳ)
Gđ. Lương Văn Hạnh – Ninh (Pháp)	Gđ. Vân (Canada)
Miễn Thụy	Cầm Vân
	Ngọc An

Giá biểu quảng cáo trên báo Việt Nam Nguyệt San 2020

khổ quảng cáo	màu/ trắng đen	giá mỗi số	giá 1 năm (8 số)
trang ngoài bìa sau	hình màu	€150.-	€800.-
trang trong bìa sau	hình màu	€100.-	€600.-
A4 trang trong	trắng đen	€ 80.-	€500.-
1/2 trang trong	trắng đen	€ 50	€300.-
1/4 trang trong	trắng đen	€ 25.-	€150.-
1/8 trang trong	trắng đen	€ 15.-	€100.-

Thư Tòa Soạn

Kính thưa quý đồng hương và cộng tác viên Việt Nam Nguyệt San,

Đầu tiên, tôi xin chân thành cảm ơn đến những lời khuyến khích của đồng hương và sự đóng góp tích cực của các cộng tác viên Việt Nam Nguyệt San. Điều này đã giúp tôi cảm thấy phấn khởi trong việc thực hiện vai trò chủ bút để phục vụ đồng hương.

Một số cộng tác viên đã có ý tưởng thực hiện một chương trình phỏng vấn cựu thuyền nhân tỵ nạn về hoàn cảnh sống trước đây tại Việt Nam, lý do rời bỏ quê hương, những nguy hiểm mà họ đã trải qua trên đường vượt biển, đời sống tại các trại tỵ nạn, và những khó khăn trong đời sống mới tại Hoà Lan do khác biệt ngôn ngữ, màu da, văn hoá, tập quán,...những nỗ lực mà họ đã phải thực hiện để gia đình họ có thể hội nhập trong xã hội này. Ngoài ra, họ cũng có thể nói lên những mong ước và suy tư của họ về quê hương Việt Nam hiện nay vẫn còn đang chịu đau khổ dưới sự cai trị của chế độ độc tài cộng sản,

về những đóng góp mà họ có thể làm cho đất nước, cho Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản và cho đất nước Hoà-Lan mà họ đang sinh sống.

Chương trình phỏng vấn cựu thuyền nhân tỵ nạn sẽ là một phần trong các tài liệu phản ánh lịch sử của thuyền nhân tỵ nạn cộng sản tại Hoà-Lan. Chúng tôi kêu gọi quý vị tích cực cộng tác với nhóm qua địa chỉ của nhóm được đăng trong số báo này.

Một sự kiện khác khiến chúng ta cần quan tâm đến là đồng bào miền Trung ở Việt Nam trong tháng qua đã phải hứng chịu những cơn bão lớn gây thiệt hại to lớn về nhân mạng và vật chất. Trong tinh thần “lá lành đùm lá rách”, Ban Thường Vụ Cộng Đồng đã có thơ ngỏ gọi đồng hương đăng trong số này để kêu gọi mọi người ủng hộ trong việc cứu trợ bão lụt tại Việt Nam, tiền cứu trợ sẽ không qua cơ quan nhà nước cộng sản hoặc các tổ chức ngoại vi của chúng như Mặt Trận Tổ Quốc,...mà sẽ được chuyển qua nhân sự đáng tin cậy ở Việt Nam để giúp đỡ nạn nhân bão lụt. Kính mong quý vị tích cực yểm trợ công tác này của Cộng Đồng.

Chúng tôi luôn cố gắng hoàn thiện công việc làm báo để tờ báo của cộng đồng chúng ta mỗi ngày một thêm tốt đẹp.

Tất cả những ý kiến xây dựng cho tờ báo, những câu hỏi liên quan đến việc đặt mua hoặc nhận báo, đăng quảng cáo, phân ưu,...xin quý vị liên lạc về địa chỉ e-mail: info@congdonghoalan.com

Những bài vở đóng góp cho số báo tháng 12 với chủ đề giáng sinh & nhân quyền xin quý vị gửi về địa chỉ e-mail: dtnguyen@quicknet.nl hạn chót nộp bài 13-12-2020

Kính chúc quý vị và gia đình luôn an mạnh.

Trân trọng kính chào,

Nguyễn Đắc Trung

Chủ Bút Việt Nam Nguyệt San

Danh sách độc giả đóng tiền báo tính đến ngày 07-11-2020

stt	ngày trả tiền	tên độc giả	số độc giả	số tiền	ghi chú
01	04-09-2020	T.D. Nguyen	733	€ 30.-	
02	15-09-2020	M.D. Huynh	849	€ 30.-	
03	03-10-2020	Luu Trong Nghia	16	€ 60.-	
04	04-10-2020	Tu Xuan Tan	351	€ 30.-	
05	06-10-2020	Truong Khac Hao	886	€ 30.-	Đg. Huỳnh Tích Anh tặng
06	06-10-2020	Q.S. Tran	274	€ 30.-	
07	12-10-2020	T.L. Ly	325	€ 30.-	
08	12-10-2020	Vertaalbureau Vietnam	1	€ 60.-	
09	14-10-2020	Nguyen Van Ba	3	€ 90.-	
10	16-10-2020	Do Van Bui	33	€ 30.-	
11	21-10-2020	T.M.L. Nguyen	406	€ 30.-	
12	22-10-2020	Ngo Thuy Chuong	812	€ 30.-	
13	24-10-2020	Pham Ngoc	888	€ 30.-	
14	25-10-2020	Le TTC Hong	239	€ 30.-	
15	26-10-2020	Tran Q.H.	559	€ 30.-	
16	27-10-2020	Chu Q.C.	600	€ 30.-	
17	30-10-2020	N.H. Pham	293	€ 30.-	
18	31-10-2020	Do Chuc	883	€ 30.-	
19	31-10-2020	Nguyen Thanh Linh	675	€ 30.-	
20	31-10-2020	C.H. Bui	93	€200.-	ủng hộ cộng đồng
21	02-11-2020	Tran V.D.	588	€ 30.-	
22	07-11-2020	Tran Van Nam	267	€ 30.-	
23	07-11-2020	Vu V.O.	316	€ 30.-	

Ghi chú: Vì trong thời gian từ tháng tư đến tháng sáu trương mục của cộng đồng gặp trục trặc kỹ thuật, nên ban quản trị lúc bấy giờ không thể cập nhật hoàn toàn danh sách độc giả đóng tiền báo. Kính mong quý độc giả niệm tình về việc sơ xuất này. Sau đây là danh sách các độc giả đã đóng tiền mà đã không được nêu trong danh sách trong 2 số báo vừa qua:

- 1/ 11-06-2020 Dinh Van Thinh (750) €30.-
- 2/ 12-06-2020 Nguyen V.D. (756) €30.-
- 3/ 14-06-2020 Nguyen X.H. (315) €30.-
- 4/ 24-06-2020 Ly Thi Hoang (223) €30.-
- 5/ 24-06-2020 Luu Trong Nghia (16) €30.-
- 6/ 29-06-2020 Nguyen C. (160) €30.-
- 7/ 29-06-2020 Tran V.D. (772) €50.- (€20,- ủng hộ)
- 8/ 30-06-2020 Le C.H. (566) €30.-

Xin thành thật cáo lỗi !

Danh sách đồng hương đóng góp yểm trợ lũ lụt miền Trung sẽ được đăng tải trong số báo kỳ tới !
Kính báo
VNNS

